

MTE/V

5 artiklassa tarkoitettu hyvän maatalouden ja ympäristön

26 artiklassa tarkoitettut yhteensopivat

Huomioitavat seikat	Standardit
Maaperän ero: Maaperän suojeleminen, maaperän viljelytavat	Oikeusperusta: Vähimmäiskasvi- ja huomautuksia
Tupakka	Maanhoiton vähimmäistaso: Maanhoiton vähimmäistaso kulloisenkin paikan olo- suhteiden mukaan
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tar- koituksenmukaisten käytäntö- jien avulla	Penkereiden säilyttäminen: Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen	Sängellä olevien koneiden tarkoitus: Koneiden käyttö
Ylläpidon vähimmäistaso: Maaperän vähimmäistason va- hinkojen tilan heikentymisen vält- täminen	Postakointi: Koneiden käyttö: Koneiden käyttö
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liitty- viä rajoitteita	Ylläpidon vähimmäistason va- hinkojen tilan heikentymisen vält- täminen: Pysyvän laitumen suoje- lu: Haitallisen kasvi- maatalousmaalla
Oliiviöljy	5 artiklan 1 kohta Asetus N:o 136/66/ETY
Puuvilla	8 artikla Asetus (EY) N:o 1554/95
Kuivattu rehu	10 ja 11 artikla Asetus (EY) N:o 603/95
Jalostettavat sitrushedelmät	1 artikla Asetus (EY) N:o 2202/96
Jalostettavat tomaatit	1 artikla Asetus (EY) N:o 2201/96
Viini	11-15 artikla Asetus (EY) N:o 1493/1999

Luettelo 33 artiklassa tarkoitettuun tilatukeen liittyvistä suorista

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia
Peltokasvit	2, 4 ja 5 artikla Asetus (EY) N:o 1251/1999	Pinta-aratuki, myös kesannointituet, nurmisäilörehutuet, lisätuet (*), durumvehnän lisätuki ja erityistuki
Perunatärkkelys	8 artiklan 2 kohta Asetus (ETY) N:o 1766/92	Perunatärkkelyksen tuotantoon tarkoitettujen perunoiden viljelijöille tarkoitettu tuki
Palkoviljat	1 artikla Asetus (EY) N:o 1577/96	Pinta-aratuki
Riisi	6 artikla Asetus (EY) N:o 3072/95	Pinta-aratuki
Siemenet (*)	3 artikla Asetus (ETY) N:o 2358/71	Tuotantotuki
Naudanliha	4, 5, 6, 10, 11, 13 ja 14 artikla Asetus (EY) N:o 1254/1999	Erityispalkkio, kausiporrastuspalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), teurastuspalkkio, laajaperäistämispalkkio, lisätuet
Maito ja maitotuotteet	Tämän asetuksen IV osaston 7 luku	Lypsylehmäpalkkio ja lisätuet (**)
Lampaat ja vuohet	5 artikla Asetus (EY) N:o 2467/98, Asetuksen (ETY) Nro 1323/90, 1 artikla, 4 ja 5 artikla, 11 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja neljäs luetelmakohta Asetus (EY) Nro 2529/2001	Uuhista ja naaraspuolisista vuohista maksettava palkkio, lisäpalkkio ja tiettyjä lisätukia
Poseidom (*)	9 artiklan 1 kohdan a ia b alakohda Asetus (EY) N:o 1452/200113	Alat: naudanliha
Poseima (*)	artiklan 2 ja 3 kohta, 22 artiklan 2 ja 3 kohta Asetus (EY) Nro 1453/2001	Alat: naudanliha
Poseican (*)	5 artiklan 2 ja 3 kohta, 6 artiklan 1 ja 2 kohta Asetus (EY) Nro 1454/2001	Alat: naudanliha; lampaan- ja vuohenliha
Egeansaaret (*)	6 artiklan 2 ja 3 kohu Asetus (ETY) Nro 2019/93	Alat: naudanliha
Kuivattu rehu	3 artikla Asetus (EY) Nro 603/95	Jalostetuista tuotteista maksettu tuki (tämän asetuksen liitteessä VH olevan D kohdan mukaisesti sovellettuna)

(*) Paitsi silloin kun sovelletaan 70 artiklaa.

(**) Vuodesta 2007 alkaen paitsi silloin kun sovelletaan 62

LIITE VH

37 artiklassa tarkoitettujen viitemäärän laskeminen

A. Pinta-ala tuet

1. Jos tuottaja on saanut pinta-aratukia, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta viljelijälle on myönnetty tukea kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:
 - 1.1 Viljan, myös durumvehnän, öljykasvien, valkuaiskasvien, pellavansiemenen, kuiduntuotantoon tarkoitettun pellan ja hampun, nurmisäilörehun ja kesannon osalta:

— 63 euroa/t kerrottuna asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 2 kohdassa säädetyllä sadolla, joka on määritely asianomaiselle alueelle kalenterivuonna 2002 sovellettavassa aluejakosuunnitelmassa.

Tämän kohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1251/1999 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti säätämien säännösten soveltamista.

Poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään, pellavan ja hampun osalta keskiarvo lasketaan niiden hehtaarimäärien perusteella, joista tukea myönnettiin kalenterivuosina 2001 ja 2002.

1.2 Riisin osalta:

— 102 euroa/t kerrottuna seuraavilla keskisadoilla:

Jäsenvaltiot	Sato (t/ha)
Espanja	6,35
Ranska	
— Manner-Ranska	5,49
— Ranskan Guyana	7,51
Kreikka	7,48
Italia	6,04
Portugali	6,05

1.3 Palkoviljan osalta:

— linssit ja kahviherneet 181 euroa/ha,

— virnat 175,02 euroa/ha vuonna 2000, 176,60 euroa/ha vuonna 2001 ja 150,52 euroa/ha vuonna 2002.

2. Jos tuottaja on saanut durumvehnän lisätukea tai erityistukea, kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu hehtaarimäärä, josta tällainen tuki on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kerrotaan seuraavilla luvuilla:

Asetuksen (EY) N:o 1251/1999 liitteessä II ja asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä IV luetelluilla alueilla:

— 291 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005,

— 285 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2006 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

Asetuksen (EY) N:o 2316/1999 liitteessä V luetelluilla alueilla:

— 46 euroa/ha tilatukijärjestelmässä kalenterivuonna 2005.

3. Edellä olevien kohtien soveltamiseksi 'hehtaarimäärällä' tarkoitetaan sitä määritettyä hehtaarimäärää, joka vastaa kutakin tämän asetuksen liitteessä VI lueteltua erilaista pinta-ala-tukityyppiä, joiden osalta kaikki tuen myöntämistä säännöissä asetetut edellytykset on täytetty, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1251/1999 2 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan soveltaminea Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 6 artiklan 5 kohdassa säädetään, jos jossakin jäsenvaltiossa riisille viitekaudella osoitetut alat ylittävät kyseisen ajanjakson taatun enimmäispinta-alan, hehtaarikohtaista määrää vähennetään suhteellisesti.

B. Perunatärkkelyksen tuki

Jos tuottaja on saanut perunatärkkelystukea, määrä lasketaan kertomalla tonnimäärä, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, 44,22 eurolla perunatärkkelystonnin kohden. Jäsenvaltioiden on laskettava tilatuen laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun perunatärkkelystonnimäärään, josta asetuksen (EY) N:o 1766/92 8 artiklan 2 kohdassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

C. Eläinpalkkiot ja lisät

Jos tuottaja on saanut eläinpalkkioita ja/tai lisiä, määrä lasketaan kertomalla määrätty eläinmäärä, josta tällaista tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, kalenterivuoden 2002 eläinkohtaisilla määrillä, jotka on vahvistettu liitteessä VI tarkoitetuilla vastaavilla artikloilla, kun huomioon otetaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 4 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan 1 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 2529/2001 8 artiklan 3 kohdan soveltaminen.

Asetuksen (EY) Nro 2529/2001 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen, toisen ja neljännen luettelukohdan perusteella myönnettävien lammis- ja vuohipalkkioiden lisätukien osalta keskimääräiset määrät on laskettava 38 artiklasta poiketen niiden eläinten lukumäärän perusteella, joiden osalta tukea on myönnetty kalenterivuonna 2002.

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia tukia ei kuitenkaan oteta huomioon.

Kun sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 32 artiklan 11 ja 12 kohtaa sekä komission asetuksen (EY) Nro 1458/2001 4 artiklaa ja poiketen siitä, mitä 38 artiklassa säädetään, sellaisten viitemääriä laskettaessa huomioon otettavien eläinten lukumäärä, joista myönnettiin tukea sinä vuonna, jona tällaisia toimenpiteitä sovellettiin, ei saa ylittää sellaisten eläinten keskimääräistä lukumäärää, joista tukea myönnettiin sinä vuonna tai niinä vuosina, joina tällaisia toimenpiteitä ei sovellettu.

D. Kuivattu rehu

Jos tuottaja on toimittanut rehua asetuksen (EY) Nro 603/95 9 artiklan c alakohdassa tarkoitetun sopimuksen tai saman asetuksen 10 artiklassa tarkoitetun pinta-alailmoituksen mukaisesti, jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärään sisällytettävä määrä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta tämän asetuksen 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty viitekauden kunkin vuotena, ja seuraavien miljoonina euroina ilmaistujen enimmäismäärien rajoissa:

Jäsenvaltio	Asetuksen (EY) Nro 603/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät: (dehydratoitu rehu)	Asetuksen (EY) Nro 603/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät: (aurinkokuivattu rehu)	Enimmäismäärä
Belgian ja Luxemburgin talousliitto	0,049		0,049
Tanska	5,424		5,424
Saksa	11,888		11,888
Kreikka	1,101		1,101
Espanja	42,124	1,951	44,075
Ranska	41,155	0,069	41,224
Irlanti	0,166		0,166
Jäsenvaltio	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät: (dehydratoitu rehu)	Asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi tuotteiksi jalostetun rehun enimmäismäärät: (aurinkokuivattu rehu)	Enimmäismäärä
Italia	17,999	1,586	19,585
Alankomaat	6,804		6,804
Itävalta	0,070		0,070
Portugali	0,102	0,020	0,122
Suomi	0,019		0,019
Ruotsi	0,232		0,232
Yhdistynyt kuningaskunta	1,950		1,950

Jäsenvaltioiden on laskettava viitemäärien laskemiseen sisällytettävä hehtaarimäärä suhteessa tuotettuun tonnimäärään kuivattua rehua, josta asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunkin viitekauden vuotena, ja sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa viitekaudella viljelysopimukseen tai pinta-alailmoitukseen kuuluvan ja jäsenvaltion ilmoittaman hehtaarimäärän perusteella.

E Alueelliset tuet

Asianomaisilla alueilla viitemäärän laskemisessa otetaan huomioon seuraavat määrät:

- 24 euroa/t kerrottuna sadoilla, joita on käytetty viljan, öljykasvien, pellavansiemenen ja kuiduntuotantoon tarkoitettua pellavan ja hampun pinta-alatukien laskemisessa asetuksen (EY) N:o 1251/1999 4 artiklan 4 kohdassa osoitettavilla alueilla;
- asetuksen (EY) N:o 1452/2001 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa, asetuksen (EY) N:o 1453/2001 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 22 artiklan 2 ja 3 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 1454/2001 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty eläincohtainen määrä kerrottuna eläinmäärällä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002;
- asetuksen (EY) N:o 2019/93 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetty eläincohtainen määrä kerrottuna eläinmäärällä, josta tällainen tuki on myönnetty vuonna 2002.

F. / Siemen tuet

Jos tuottaja on saanut siementen tuotantotukea, määrä lasketaan kertomalla tonnnhääää, josta tällaista tukea on maksettu kunakin viitekauden vuotena, asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklan mukaisesti vahvistetulla tonnimäärällä. Jäsenvaltioiden on laskettava tilatuen laskemiseen sisällytettävä hehtaarinäärä suhteessa varmentamista varten hyväksytyyn alaan, josta asetuksen (ETY) N:o 2358/71 3 artiklassa säädettyä tukea on myönnetty kunakin viitekauden vuotena, j/sen perusalan rajoissa, jonka komissio vahvistaa komissiolle asetuksen (ETY) Nro 3083/73 mukaisesti ilmoitetun varmentamista varten hyväksytyyn pinta-alan perusteella. Kokonaispinta-alaan ei saa kuulua riisin (*Oryza sativa* L.), speltti-vehnän (*Triticum spelta* L) ja öljy- ja kuitupellavan (*Imuni usitatissimum* L) ja hampun (*Caimabis sativa* L) varmentamista varten hyväksytty pinta-ala, josta on jo tehty peltokasveja koskeva ilmoitus.

umvm

41 artiklassa tarkoitetut kansalliset

(miljoonaa

Jäsenvaltio	2005	2006	2007 ja seuraavat varainhoito vuodet
Belgia	411	411	528
Tanska	838	838	996
Saksa	4 479	4 479	5 468
Kreikka	837	834	856
Espanja	3 244	3 240	3 438
Ranska	7199	7195	8 055
Irlanti	1136	1136	1 322
Italia	2 539	2 530	2 882
Luxemburg	27	27	37
Alankomaat	386	386	779
Itävalta	613	613	711
Portugali	452	452	518
Suomi	467	467	552
Ruotsi	612	612	729
Yhdistynyt kuningaskunta	3 350	3 350	3 868

emntmälsmaat

LuTEK

Luettelo artiklassa 66 tarkoitetuista

CN-koodi	Kuvaus
I VILJAT	
100110 00	Dummvehnä
1001 90	Muu vehnä ja vehnää sisältävä seosvilja, muu kuin durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
n ÖLJYSIEMENET	
120100	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsin- ja rypsinisiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet
m VALKUAISKASVIT	
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpavut
ex 1209 29 50	Makeat lupiinit
I PELLAVA	
V	
ex 1204 00	Pellavansiemenet (<i>Ummt</i> usitatissimum L.)
ex 530110 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (<i>Unton</i> usitatissimum L.)
V HAMPPU	
ex 530210 00	Kuidun tuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu HAMPPU (<i>Cannabis sativa</i> L.)

LIITE X

74 artiklassa tarkoitettujen durumvehnän perinteiset tuotantoalueet

KREIKKA

Saaanax uiuaden prejektuurit ("*Nonuji*")

Keski-Kreikka

Peloponnesos

Jooniansaaret

Thessalia

Makedonia

Egeansaaret

Traakia.

ESPANJA

Maakunnat

Almeria

Badajoz

Burgos

Cadiz

Cordoba

Granada
Huelva
Jaen
Malaga
Navarra
S ajaman ca
SeviUe
Toledo
Zamora
Zaragoza.

ITÄVAL

TA

Pannonia:

1. *Gefeiete der Bearsbauemkammern*

2046 Tullnerfeld-Hosterneuburg 2054

Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Laa/Thaya

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt 3034

Mattersburg 3042

OberpuHendorf

3. *Gebiete der Landmnschaftskammer*

1007 Wien.

RANSKA

Alueet

Midi-Pyrenees

Provence-Alpes-Côte

d'Azur Languedoc-

Roussillon

Departementit (1)

1 Kulon näistä departementeista voidaan liittää johonkin yllä mainituista alueista.

Ardeche
Drôme.

ITALIA

Alueet

Abruzzo
Basilicata
Calabria

Latium

Marches

Mölise

Umbria

Apulia

Sardinia

Sicily

Tuscany.

PORTUGALI

Alueet

S an ta rem

Lisbon

Setubal

Portalegre

Evora

Beja

Faro.

UJTE XI

Luettelo 98 artiklassa tarkoitetuista siemenlajeista

(Euroa/100
kg)

CN-koodi	Kuvaus	Tuen määrä
	1. CERES	
1001 9010	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
10061010	<i>Oryza sativa</i> L. (')	
	— Pitkäjyvät lajikkeet, joiden jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3	17,27
	— Muut lajikkeet, joiden jyvien pituus on yli tai alle 6,0 millimetriä tai 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on pienempi kuin 3	14,85
	2. OLEAGINEAE	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (kuitupellava)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (öljypellava)	22,46
ex 1207 99 10	Gmrujbis sotiva L. (*) (lajikkeet, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia)	20,53
	3. GRAMINEAE	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis omnia</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. and K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Doctylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca amminacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Muds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>FestuloUum</i>	32,36
1209 25 10	<i>Loium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Loium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Loium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phieum Bertohmi</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phieum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa lurmorolis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Taa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa paiustris</i> ja <i>Poa trivialis</i> L. 4.	38,88
	LEGIMNOSAE	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum atronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sanv</i> _ (ekotyypit)	22,10
ex 1209 2100	<i>Medicago sotiva</i> L. (lajikkeet)	36,59

(Euroa/100)

CN-koodi	Kuvaus	Tuen määrä
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis vidifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sonvum</i> L. (partim) (rehuherne)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium prcoense</i> L.	53,49
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (härkäpapu)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Jyvien mittausta suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

- otetaan edustava näyte erästä,
- lajitellaan näyte siten, että mittausta voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,
- suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
- määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettyinä

(²) Tietyn lajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus (THQ) määritetään analysoimalla vakiopainoiseksi saatettu näyte. THC:n painoa on verrattava näytteen painoon. Jotta tukea voitaisiin myöntää, ko. suhde saa olla enintään 0,2 %. Edellä tarkoitettu näyte koostuu kukinta-ajan lopussa satunnaisesti valittujen kasvien, joista on poistettu varret ja siemenet, edustavan määrän ylimmästä kolmanneksestä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 796/2004 annettu 21 päivänä 2004 yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (>) ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 34 artiklan 2 kohdan, 52 artiklan 2 kohdan ja 145 artiklan b, c, d, g, j, k, l, m, n ja p alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön tilatukijärjestelmä ja eräitä muita suorien tukien järjestelmiä. Siihen on myös sisällytetty useita nykyisiä suorien tukien järjestelmiä. Lisäksi siinä vahvistetaan periaate, jonka mukaan viljelijään, joka ei täytä kansanterveyteen, eläinten terveyteen, kasvien terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin liittyviä edellytyksiä ("täydentävät

N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 2419/2001 (²) ja ottaa tämän asetuksen perustaksi asetuksessa (EY) N:o 2419/2001 vahvistetut periaatteet.

(4) Selkeyden vuoksi on asianmukaista säätää tietyistä määritelmistä.

(5) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetään täydentäviin ehtoihin kuuluvista jäsenvaltioiden ja yksittäisten viljelijöiden velvollisuuksista, jotka liittyvät pysyvien laidunten säilyttämiseen. On tarpeen vahvistaa yksityiskohdat, jotka koskevat säilytettävän pysyvän laitumen ja peltomaan osuuksien määrittelemistä, ja säätää viljelijöiden velvollisuuksista silloin kun todetaan kyseisen osuuden pienenevän pysyvänä laitumena olevan maan tappioksi.

ehdot"), voidaan soveltaa suorien tukien osalta vähennyksiä tai poissulkemisia.

(6) Tehokkaan valvonnan takaamiseksi ja sen estämiseksi, että samassa jäsenvaltiossa voitaisiin jättää eri maksajavirastoille useita tukihakemuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdenmukaisesti

järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden

- (2) Vuonna 1992 toteutetulla yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksella käyttöön otetut suorien tukien järjestelmät, joita kehitettiin edelleen Agenda 2000 -toimenpiteiden yhteydessä, on sisällytetty yhdenmukaiseen hallinto- ja valvontajärjestelmään, jäljempänä "yhdenmukainen järjestelmä". Kyseinen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi panna täytäntöön suorien tukien järjestelmät. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 perustana on yhdenmukainen järjestelmä, johon sekä kyseisessä asetuksessa käyttöön otettujen suorien tukien järjestelmät että täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen hallinto ja valvonta vahvistetaan kuuluvaksi.
- (3) Sen vuoksi on asianmukaista kumota tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY)

(*) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 21/2004 (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

30.4.2004

ra

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141/19

- (9) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 111 osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, jonka mukaan tukioikeuksien on oltava jäljitettävissä ja jonkin avulla voidaan tehdä muun muassa ulatukijärjestelmän yhteydessä ilmoitettujen alojen ja kunkin viljelijän tukioikeuksien ristiintarkastukset sekä eri tukioikeuksien väliset ristiintarkastukset.
- (10) Erilaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen valvonta edellyttää valvontajärjestelmän ja asianmukaisten seuraamusten käyttöönottoa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden eri viranomaisten on toimitettava tietoja tukihakemuksista, tarkastusnäytteistä, paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista jne. Olisi säädettävä tällaisen järjestelmän peruselementeistä.
- (11) Yhteisön taloudellisen edun suojaamisen edistämiseksi olisi säädettävä, että asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaiset maksut voidaan suorittaa vasta kun tukikelpoisuusedellytyksiä koskevat tarkastukset on tehty.
- (12) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 annetaan jäsenvaltioille eräiden siinä säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskeva valinnanmahdollisuus. Tässä asetuksessa on sen vuoksi vahvistettava säännöksiä hallintoon ja valvontaan liittyvien tarpeiden osalta kaikkia mahdollisia valintoja varten. Tässä asetuksessa vahvistettavia tällaisia säännöksiä olisi sen vuoksi sovellettava ainoastaan siltä osin kuin jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisia valintoja.

tunnistetiedot kirjataan.

- (7) On tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän osalta, jota jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) Nro 1782/2003 20 artiklan mukaisesti. Kyseisen säännöksen mukaan on käytettävä tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmäteknikkaa (paikkatietojärjestelmä). On tarpeen selvittää, millä tasolla järjestelmän olisi toimittava, sekä niiden tietojen yksityiskohtaisuus, jotka paikkatietojärjestelmän olisi sisällettävä.
- (8) Lisäksi koska asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 4 luvussa otetaan käyttöön pähkinöiden pinta-alatuki, paikkatietojärjestelmään olisi lisättävä uusi tietokokonaisuus. On kuitenkin asianmukaista vapauttaa asianomaiset jäsenvaltiot kyseisestä velvollisuudesta, silloin kun taattu enimmäismäärä on enintään 1 500 hehtaaria, ja säätää sen sijaan korkeammasta paikalla tehtävien tarkastusten asteesta.

(²) EYVLL 327, 12.12.2001, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 118/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 7).

tukihakemuksiin. Suomen ja Ruotsin olisi erityisten ilmasto-olojensa vuoksi sallittava vahvistaa kyseisen säännöksen toisen alakohdan perusteella myöhäisempi määräpäivä, joka ei kuitenkaan saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta. Lisäksi vastaisuudessa olisi myönnettävä saman oikeusperustan nojalla tapauskohtaisia poikkeuksia silloin kun se on tarpeen jonkin vuoden ilmasto-olosuhteiden vuoksi.

- (16) Viljelijän olisi yhtenäishakemuksessaan ilmoitettava paitsi maataloustarkoituksiin käyttämänsä ala myös tukioikeutensa. Lisäksi hamppea, durumvehnää, riisiä, pähkinöitä, energiakasveja, tärkkelysperunaa ja siemeniä koskevia tarkempia tietoja olisi pyydyttävä toimitettaviksi yhtenäishakemuksen yhteydessä.
- (17) Hakemusmenettelyn yksinkertaistamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan annettava viljelijöille esitetyt lomakkeita.
- (13) Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi kaikista pinta-alan käyttötavoista ja kyseessä olevista tukijärjestelmistä olisi ilmoitettava samanaikaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä sellaisen yhtenäishakemuksen jättämisestä, joka sisältää kaikki pinta-alaan jollakin tavalla liittyvien tukien hakemukset.

yhden otsikon alla. Sääntöön olisi kuitenkin säädettävä poikkeuksesta, jos jäsenvaltio jo saa tällaiset tiedot.

- (14) Lisäksi myös sellaisten viljelijöiden, jotka eivät hae tukia, joista on jätettävä yhtenäishakemus, olisi jätettävä sellainen, jos heillä on käytössään maatalousmaata.
- (18) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi lisäksi määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä pinta-alatukihakemus.
- (19) Olisi myös säädettävä, että yhtenäishakemuksessa on ilmoitettava alat, joille ei haeta tukea. Alojen eräitä käyttötapoja koskevat täsmälliset tiedot saattavat olla tärkeitä, minkä vuoksi tietyt käyttötavat olisi ilmoitettava erikseen, kun taas muut käyttötavat voidaan ilmoittaa
- (15) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 34 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vahvistettava tUatukijärjestelmän tukihakemusten jättämisen määräpäivä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin kunkin vuoden 15 päivä toukokuuta. Koska kaikkiin pinta-alatukihakemuksiin sovelletaan yhtenäishakemusmenettelyä, kyseistä sääntöä olisi sovellettava kaikkiin muihinkin pinta-alaan lutyviin
- (21) jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi vahvistettava yhteiset säännökset, jotka koskevat eläintukihakemuksiin sisällytettäviä tietoja.
- (22) Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1760/2000 (1) edellytetään, että nautaeläinten pitäjät merkitsevät kyseisiä eläimiä koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 138 artiklan mukaan nautatukijärjestelmässä tukia voidaan maksaa ainoastaan sellaisista eläimistä, jotka on tunnistettu ja rekisteröity
- (23) jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää atk-pohjaisen tietokannan tietoja yksinkertaistettujen hakumenettelyjen käyttöönottamiseksi sillä edellytyksellä, että atk-pohjainen tietokanta on luotettava. Olisi säädettävä eri vaihtoehtoista, jotta jäsenvaltiot voisivat hyödyntää nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoja tukihakemuksia jätettäessä ja hallinnoitaessa. Jos viljelijän ei tällaisten vaihtoehtojen mukaan tarvitse tunnistaa yksilöllisesti nautaeläimiä, joista hän hakee palkkioita, olisi täsmennettävä, että eläintä, joka on mahdollisesti tukikelpoinen ja jonka osalta havaitaan tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmien noudattamiseen liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, voidaan pitää seuraamusten määräämisen kannalta eläimenä, josta on haettu tukea.
- (24) Olisi säädettävä lypsyiehmäpalkkion ja siihen liittyvien lisätukien hakemusten jättämistä ja sisältöä koskevista tiedoista.
- (20) Jotta viljelijöille sallittaisiin mahdollisimman paljon joustavuutta pinta-alojen käyttöä koskevien suunnitelmien tekemisessä, viljelijöiden olisi sallittava muuttaa yhtenäishakemustaan tavanomaiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkien eri tukijärjestelmien vaatimuksia noudatetaan ja että toimivaltainen viranomais ei ole vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä yhtenäishakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä muutoksen kohteena olevassa osassa. Muutoksen jälkeen olisi annettava mahdollisuus mukauttaa vastaavat jätettävät todistusasiakirjat tai sopimukset.
- asetuksen (EY) Nro 1760/2000 mukaisesti. Atk-pohjainen tietokanta on tullut olennaiseksi tukijärjestelmien hallinnoimisessa. Asianomaisissa tukijärjestelmissä tukihakemuksia jättäville viljelijöille olisi tämän vuoksi varmistettava pääsy asiaankuuluvaan tietoon kohtuullisessa määräajassa.
- (27) Tukihakemusten jättämisen sekä pinta-alatukihakemusten ja muiden todistusasiakirjojen muuttamisen määräaikoja olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voisivat suunnitella tukihakemusten oikeellisuuden tarkastukset ja toteuttaa ne tehokkaasti. Tämän vuoksi olisi säädettävä siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä olevat hakemukset voidaan hyväksyä. Lisäksi olisi säädettävä vähennyksestä, jotta viljelijöitä kannustettaisiin noudattamaan määräaikoja.
- (28) Viljelijöiden olisi voitava peruuttaa tukihakemuksensa kokonaan tai osittain milloin tahansa sillä edellytyksellä, että toimivaltainen viranomais on vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä tukihakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä peruutuksen kohteena olevassa osassa.
- (29) Yhdenneytymässä järjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä varten ja valvonnan yhdenmukaisuuden varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaisesti tukijärjestelmien osalta vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten ja täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Lisäksi tukikelpoisuusedellytysten noudattamista koskevat tarkastukset paikalla olisi yleensä tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa yhdistettävä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia.
- (25) Olisi laadittava yleispuitteet ybinkertaistettujen menettelyjen käyttöönottamiseksi, kun kyseessä ovat viljelijän ja jäsenvaltioiden viranomaisten väliset tiedonannot. Kyseisissä puitteissa olisi säädettävä erityisesti sähköisten välineiden käyttömahdollisuudesta. Olisi kuitenkin varmistettava, että näin käsitellyt tiedot ovat täysin

luotettavia ja että tällaisia menettelyjä sovelletaan ilman viljelijöiden välistä syrjintää.

- (30) Olisi määriteltävä niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmissä tarkastettava paikalla. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, niiden viljelijöiden osalta, jotka hakevat tukia kyseisissä nau-tajärjestelmissä, olisi säädettävä yhdenntystä tilakohtaisesta lähestymistavasta.
- (26) Tukihakemuksissa olevat ilmeiset virheet olisi voitava korjata milloin tahansa.
- () EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1 Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Tsekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasaval-lan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisshdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, annetulla asiakirjalla. - Liite Hr Luettelo, jota tarkoitetaan liittymisasiakirjan 20 artiklassa -6. Maatalous -B. Eläinlääkintää ja kasvinsuojelua koskeva lainsäädäntö - I. Eläinlääkintää koskeva lainsäädäntö. (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 381).
- (32) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän muodos-tava otos olisi valittava osittain riskianalyysin perusteella ja osittain satunnaisotantana. Riskianalyysiä varten huomioon otettavat pääseikat olisi täsmennettävä.
- (34) Paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuden varmistami-seksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on tietoinen paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitsemisen syistä Jäsenvaltioiden olisi pidettävä tällaisista tiedoista rekisteriä.
- (35) Lisäksi jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimival-tainen viranomainen voisivat seurata paikalla tehtäviä tar-kastuksia, tarkastuksia koskevat tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Viljelijällä tai tämän edustajalla olisi oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoi-tustarkastusten osalta jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksissa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havai-taan, viljelijän olisi paikalla tehtävien tarkastusten luon-teesta riippumatta saatava jäljennös kertomuksesta.
- (3 6) Pinta-alojen paikalla tehtävät tarkastukset ovat yleensä kaksiosaisia: ensin ilmoitetut viljelylohkot tarkastetaan ja mitataan graafisen aineiston, ilmakuviin jne. perusteella. Toiseksi lohkot tarkastetaan fyysisesti viljelylohkojen tosiasiallisen koon tarkistamiseksi ja ilmoitetun viljelykasvin ja sen laadun tarkistamiseksi kyseessä olevan tukijärjestelmän mukaan. Tarvittaessa olisi tehtävä mittauksia. Fyysinen tarkastus voidaan tehdä otoksen perusteella.
- (31) Kun todetaan huomattavia sääntöjenvastaisuuksia, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuus-taso kyseisten tukihakemusten oikeellisuuden osalta.
- (33) Paikalla tehtäviin tarkastuksiin ei tukihakemuksia jättävien viljelijöiden osalta välttämättä tarvitse sisällyttää kaikkia yksittäisiä eläimiä tai viljelylohkoja. Joissakin tapauksissa tarkastuksia voidaan tehdä otosten perusteella. Niissä tapauksissa, joissa tämä sallitaan, otosta olisi kuitenkin suurennettava niin, että varmuustaso on riittävä ja edustava. Joissakin tapauksissa otos voidaan laajentaa täysimittaiseksi valvonnaksi. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tarkastettavaa otosta valittaessa noudatettavat perusteet
- (40) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että silloin kun kuvatulkinnassa ei saada selviä tuloksia, on tehtävä fyysisiä tarkastuksia.
- (41) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklassa säädetään hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden erityisistä tar-kastuksista silloin kun viljelijä viljelee hampua tilatukijärjestelmässä ilmoitetuilla lohkoilla. Tällaisia tarkastuksia koskevat tiedot olisi vahvistettava.
- (42) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi täsmennettävä paikalla tehtävien tarkastusten aika-taulu ja vähimmäissisältö silloin kun tukia haetaan kysei-sissä järjestelmissä, jotta tukihakemuksissa olevien ja nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan tehtävien ilmoitusten oikeellisuuden tarkastukset olisivat tehokkaita, on olennaista tehdä useimmat tällaisista paikalla tehtävistä tarkastuksista silloin kun eläimiä on vielä pidettävä tilalla pitovelvoitteen mukaisesti.
- (43) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi varmistettava, että yhteisön tukea myönnetään aino-astaaan tunnistetuille ja rekisteröidyille nautaeläimille, koska nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuben (EY) N:o 1782/2003 138 artiklan mukainen tukikelpoisuusedellytys. Tällaisia tarkastuksia olisi tehtävä myös nautaeläimille, joista ei ole vielä haettu tulee?, mutta joista voidaan vastaisuudessa tehdä tukihakemus, koska monien nautatukijärjestelmien rakenteen vuoksi tällaisista nautaeläimistä haetaan useissa tapauksissa tukea vasta sen jälkeen, kun ne ovat jo lähteneet tilalta.

- (37) Olisi vahvistettava pinta-alojen määrittämistä ja mittaamenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Kokemus on osoittanut, että jos tuki maksetaan tiettyjen kasvien tuotannolle, pinta-alatukikelpoisten viljelylohkojen alaa määritettäessä on tarpeen määrittää lohkojen tiettyjen piirteiden, erityisesti pensasaitojen, ojien tai aitojen sallittu leveys. Erityisten ympäristöön liittyvien tarpeiden vuoksi on asianmukaista sallia tietty joustavuus niiden enimmäis-leveyksien osalta, jotka on otettu huomioon vahvistettaessa alueellisia satoja.
- (3) S) Kun alat ilmoitetaan tuen saamiseksi tilatukijärjestelmässä, olisi sovellettava eriytettyä lähestymistapaa, koska tällaisiin tukiin ei enää liity tuotantovelvollisuutta.
- (39) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklassa tarkoitettua siementukijärjestelmän orinaispiirteiden vuoksi olisi säädettävä erityisistä valvontaa koskevista säännöksistä.
- (46) Eläintuen osalta säädetyt valvontasäännökset olisi tarpeen mukaan sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklan mukaisiin lisätukiin.
- (47) Erityiset valvontasäännökset on vahvistettu yksityiskohtaisista saannoista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 23 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1082/2003
- (48) Lypsylehmäpalkkiota ja niihin liittyviä lisätukia koskevien hakemusten osalta tärkein tukikelpoisuusedellytys on maidomäärä, joka voidaan tuottaa viljelijän viitekiintiössä, ja se, onko viljelijä tosiasialisesti maidontuottaja. Viitemäärä on jo jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tiedossa. Pääedellytys, joka on tarkastettava paikalla, on se, onko viljelijä maidontuottaja. Tällaiset tarkastukset voidaan tehdä erityisesti viljelijän kirjanpidon tai muiden rekisterien perusteella.
- (49) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 3 otetaan käyttöön täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia viljelijöille, jotka saavat tukia kaikissa kyseisen asetuksen liitteessä I luetelluissa suorien tukien järjestelmissä. Siinä säädetään tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä koskevasta järjestelmästä silloin kun kyseisiä velvollisuuksia ei noudateta. Kyseisen järjestelmän yksityiskohdat olisi vahvistettava.
- (54) Olisi vahvistettava säännöt yksityiskohtaisten erityisten tarkastuskertomusten laatimiseksi. Erikoistuneiden
- (50) Olisi vahvistettava yksityiskohdat, jotka koskevat sitä, mitkä jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastavat täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen.
- (51) Joissakin tapauksissa jäsenvaltioiden saattaisi olla hyödyllistä tehdä täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnolliset tarkastukset. Kyseistä
- (44) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiojärjestelmää, teurastamoissa tehtäville tarkastuksille olisi vahvistettava erityissäännökset sen varmistamiseksi, että eläimet, joista tukea on haettu, ovat tukikelpoisia ja että atk-pohjaisen tietokannan tiedot ovat oikeita. Jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa kahta eri perustetta valitessaan teurastamoita näihin tarkastuksiin.
- (45) Silloin kun teurastuspalkkio myönnetään kyseisen nautaeläimen viennin jälkeen, vientiin yleisesti liittyvien yhteisön valvontasäännösten lisäksi on tarkastusten erilaisten tavoitteiden vuoksi tarpeen vahvistaa erityissäännöksiä.
- (») perusteella. Silloin kun tällaisia tarkastuksia tehdään kyseisen asetuksen nojalla, tulokset olisi sisällytettävä tarkastuskertomuksiin yhdenmukaista järjestelmää varten.
- (5) 3) Yleisesti ottaen paikalla tehtävien tarkastusten olisi täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien erillaisuus huomioon ottaen kohdistuttava kaikkiin velvollisuuksiin, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa kyseisen tarkastuskäynnin aikana. Lisäksi jos joidenkin vaatimusten ja standardien osalta ei käynnin aikana voida selkeästi todeta rikkomisia, tarkastajan olisi määriteltävä tapaukset, joiden osalta on tarvittaessa tehtävä lisätarkastuksia.
- tarkastajien olisi ilmoitettava havainnoista ja niiden vakavuudesta, jotta maksajavirasto voi tehdä niihin liittyviä vähennyksiä tai tapauksen mukaan päättää suorien tukien ulkopuolelle jättämisestä.
- (55) Yhteisön taloudellisten etujen suojaamiseksi olisi toteutettava riittävät toimenpiteet sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi. Olisi säädettävä erillisistä säännöksistä silloin kun sääntöjenvastaisuuksia havaitaan eri tukijärjestelmien tukikelpoisuusedellytysten osalta.
- (56) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyt, täydentäviin ehtoihin liittyvän tuen vähentämistä ja tuen ulkopuolelle jättämistä koskevan järjestelmän tavoite on kuitenkin erilainen: se kannustaa viljelijöitä noudattamaan jo voimassa olevaa täydentävien ehtojen eri aloja koskevaa iänsäuantoa.
- valvontavälinettä ei pitäisi tehdä jäsenvaltioille pakolliseksi, mutta olisi hyödyllistä säätää sen käyttömahdollisuudesta.

- (52) Täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamiselle olisi vahvistettava tarkastusten vähimmäisaste. Tar-kastusasteeksi olisi vahvistettava yksi prosentti kunkin valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvista viljelijöistä, jotka olisi valittava asianmukaisen riskianalyysin perusteella. Otos olisi valittava joko tukikelpoisuuden osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin valittujen viljelijöiden muodostamista otoksista tai kaikkien suoria tukia koskevia tukihakemuksia tekevien viljelijöiden joukosta. Jälkimmäisessä tapauksessa olisi sallittava eräitä vaihtoehtoja.
- (i) EUVLL 156, 25.6.2003, s. 9.
- (57) Suhteellisuusperiaatteen sekä tukikelpoisuusedellytysten osalta ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista. Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, vähennyksiä ja poissulkemisiä voidaan soveltaa vain, jos viljelijän toiminta johtuu laiminlyönnistä tai tahallisuudesta. Vähennysten ja poissulkemisten olisi oltava eriasteisia sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Ankarimmillaan viljelijä pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tietyksi ajaksi. Niissä olisi tukikelpoisuusedellytysten osalta otettava huomioon eri tukijärjestelmien ominaispiirteet.
- (58) Pinta-alatukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudet tavallisesti liittyvät osaan pinta-alasta. Jonkin lohkon osalta lii-kaa ilmoitettu ala voidaan sen vuoksi korvata liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasvir ryhmän muilla lohkoilla. Olisi säädettävä, että tukihakemuksia mukautetaan tietyn sallitun poikkeaman rajoissa vain tosiasiallisesti määritettyyn alaan ja että vähennyksiä
- (60) On tarpeen vahvistaa erityiset säännökset tärkkelysperunan ja siementen tukijärjestelmissä tehtävien tukihakemusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Silloin kun jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, ei pitäisi soveltaa seuraamuksia, jos eläintukea hakeva viljelijä ilmoittaa rehualoja tässä tarkoituksessa mutta tällaisten alojen liian suureksi ilmoittaminen ei johda korkeampiin eläinpalkkioihin.
- (61) Eläin tukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudesta seuraa, että asianomainen eläin ei ole enää tukikelpoinen. Vähennyksiä olisi ryhdyttävä soveltamaan silloin kun ensimmäisen eläimen osalta havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mutta vähennyksen tasosta riippumatta seuraamusten olisi oltava lievempiä, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa seuraamuksen ankaruuden olisi riipputtava niiden eläinten lukumäärän prosenttiosuudesta, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.
- (62) Viljelijöiden olisi sallittava korvata nautaeläimiä ja lampaita/vuohia asianmukaisissa alakohtaisissa säännöissä sallituissa rajoissa, jos viljelijä ei luonnonolosuhteiden vuoksi pysty täyttämään
- sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy.
- (59) Sen vuoksi on tarpeen määrittää alat, jotka kuuluvat samaan viljelykasvir ryhmään. Tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitettujen alojen olisi periaatteessa kuuluttava samaan vujelykasvir ryhmään. Olisi kuitenkin vahvistettava erityissäännöt sen määrittämiseksi, mitkä tukioikeudet on aktivoitu, jos ilmoitetun alan ja määritetyn alan välillä on eroja. Lisäksi kesannointioikeudet olisi aktivoitava ennen muita tukioikeuksia asetuksen (EY) Nro 1782/2003 54 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava säännökset kahta tilannetta varten. Ensinnäkin kesannointioikeuksien aktivoimiseksi kesannointialaksi ilmoitettu ala, jonka osalta havaitaan, ettei se ole kesannoituna, olisi vähennettävä tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitetusta kokonaisalasta määrittämättömänä alana. Toiseksi samoin olisi meneteltävä tilanteessa, jossa kesannointioikeuksia vastaavaa alaa ei ole aktivoitu, jos samanaikaisesti alan osalta aktivoidaan muita tukioikeuksia.
- pinta-alatuki- ja eläintukijärjestelmien yhteydessä säädettyjä seuraamuksia, jollei se ole aiheetonta. Tällöin jäsenvaltioiden olisi säädettävä vastaavista sopivista seuraamuksista.
- (65) Olisi vahvistettava lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevista vähennyksistä ja seuraamuksista, jos tukea hakeva viljelijä ei noudata maidontuotantovelvoitettaan.
- (66) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, olisi säädettävä suhteellisuusperiaatteen soveltamiseksi tehtäviä vähennyksiä ja poissulkemisiä lukuun ottamatta, että saman täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden toistuvia noudattamatta jättämisistä olisi pidettävä sääntöjen tahallisenä noudattamatta jättämisenä.
- (67) Tukikelpoisuusedellytysten osalta vähennyksiä ja poissulkemisiä ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos viljelijä on esittänyt asiasiallisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.
- alakohtaisten sääntöjen mukaisia pitovelvoitteitaan, vähennyksiä ja poissulkemisiä ei pitäisi soveltaa.
- (63) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiota, olisi säädettävä tapauksista, joissa teurastamo antaa väärän todistuksen tai ilmoituksen joko vakavan laiminlyönnin vuoksi tai tahallisesti, koska teurastamot ovat merkittävässä asemassa joidenkin nautaeläinten tukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta.
- (64) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 133 artiklassa säädettyihin lisätukiin liittyvien sääntöjenvastaisuuksien osalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, jotka vastaavat

- (68) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneiden viljelijöiden osalta ei pitäisi virheellisyyden syistä riippumatta soveltaa tuen vähennyksiä tai tuen ulkopuolelle jättämistä, sillä edellytyksellä, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista. Samaa olisi sovellettava atk-pohjaisen tietokannan virheellisiin tietoihin, jotka liittyvät sekä sellaisiin ilmoitettuihin nautaeläimiin, joiden osalta tällaiset sääntöjenvastaisuudet ovat paitsi täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden myös tukikelpoisuusedellytysten noudattamatta jättämistä, että sellaisiin nautaeläimiin, joista ei ole haettu tukea, jos sääntöjenvastaisuudet koskevat vain täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia.
- (69) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi on aiheellista sallia, että jäsenvaltiot eivät maksa tiettyä vähimmäismäärää pienempiä määriä eivätkä vaadi aiheettomasti maksettujen määrien takaisin maksamista silloin kun määrät ovat vähäisiä
- (70) Olisi vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännökset sen varmistamiseksi, että saman viljelijän yhteen tai useampaan tukihakemukseen sovellettavia eri vähennyksiä sovelletaan kohtuutta noudattaen. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia olisi sovellettava rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamusten soveltamista.
- (71) Jos viljelijä ei ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi kykene täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia velvollisuuksiaan, hänen ei pitäisi menettää oikeuttaan tukeen. Olisi täsmennettävä, millaisia tilanteita toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti pitää poikkeuksellisinä olosuhteina.
- (72) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan vedota perittäessä takaisin aiheettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkin rajoittamatta mitä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 () säädetään asianomaisiin menoihin
- suhtautumisesta tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.
- (73) Olisi vahvistettava koko tilan luovuttamisen seuraamuksia koskevat säännöt, koska sortoihin liittyvät eräitä yhdenmukaiseen järjestelmään kuuluvien suorien tukien järjestelmän mukaisia velvollisuuksia.
- (74) Yleisesti ottaen jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet tämän asetuksen moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tarvittaessa.
- (75) Komissiolle olisi tarvittaessa ilmoitettava kaikista toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat yhdenmukaisen järjestelmän täytäntöönpanon muuttamiseksi. Yhdenmukaisen järjestelmän valvomiseksi tehokkaasti jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle eräitä vuotuisia valvontaulastoja. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi toimenpiteet, joita ne toteuttavat maa-alojen säilyttämiseksi pysyvänä laiturina.
- (76) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisesti tuen mukauttamisen vuoksi sovellettavien vähennysten laskuperustaa, siitä johtuvaa määrärahojen jakoperustetta sekä kyseisen asetuksen 12 artiklassa säädetyin lisätuen määrän laskemista sen määrittämiseksi, onko kyseisessä artiklassa tarkoitettu 5 000 euron yläraja saavutettu.
- (77) Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2005. Asetus (EY) N:o 2419/2001 olisi kumottava samasta päivästä lähtien. Kyseistä asetusta olisi kuitenkin edelleen sovellettava ennen 1 päivää tammikuuta 2005. alkaneisiin markkinointivuosiin tai palkkiojaksoihin liittyviin tukihakemuksiin. Erityissäännökset ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että asetuksessa (EY) Nro 2419/2001 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti sovellettavat vähennykset eivät menettäisi merkitystään tähän uuteen järjestelmään siirryttäessä.
- (78) [Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset],

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

IOSA

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 II osastossa säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen valvonta- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä "yhdenmukainen järjestelmä",

N:o 1782/2003 5 artiklan mukaisesti, tai maata, jolla on kasvihuoneita tai kiinteä tai irtonainen suoja.

soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt Sillä ei rajoiteta yksittäisiä tukijärjestelmiä koskevissa asetuksissa vahvistettujen erityissäännösten soveltamista.

- (2) "Pysyvä laidun" tarkoittaa maata, jota käytetään vähintään viisi vuotta heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luonnollisesti (itseuudistuva) tai

viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei kuulu tilan viljelykiertojärjestelmään.

2 artikla Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- (1) "Pelto" tarkoittaa kasvien tuotantoa varten viljeltyä maata ja kesannoitua maata tai maata, joka säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa asetuksen (EY)

- (3) "Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä" tarkoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) Nro 1760/2000 ⁽²⁾ säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää.

(») EYVL L160, 26.6.1999, s. 103.

- (4) "Korvamerkki" tarkoittaa asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi.

⁽²⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

30.4.2004 1H

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141/25

- (5) "Nautaeläinten atk-pohjainen tietokanta" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua atk-pohjaista tietokantaa.

- (15) "Käyttö" tarkoittaa pinta-alan käyttöä viljelykasvi- tai kasvus-totyypin kasvattamiseksi tai viljelykasvin puuttumista.

- (6) "Eläinpassi" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia.

- (16) "Nautatukijärjestelmät" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 121 artiklassa tarkoitettuja tuldjärj^elmiä.

- (7) "Rekisteri" tarkoittaa eläintenpitäjien neuvoston direktiivin 92/102/ETY (•) 4 artiklan, neuvoston asetuksen (EY) Nro 21/2004 ⁽²⁾ 5 artiklan tai asetuksen (EY) Nro 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä.

- (17) "Lammas-/vuohitukijärjestelmät" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 111 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä.

- (8) "Nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osat" tarkoittaa neuvoston asetuksen (EY) Nro 1760/2000 3 artiklassa tarkoitettuja osia.

- (18) "Nautaeläimet, joista on haettu tukea" tarkoittaa nautaeläimiä, joista on tehty eläintukihakemus nautatukijärjestelmissä.

(¹) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32.

f) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

- (9) "Tunnistuskoodi" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia.

- (19) "Nautaeläimet, joista ei ole haettu tukea" tarkoittaa nautaeläimiä, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta jotka ovat mahdollisesti tukikelpoisia nautatukijärjestelmissä.

- (10) "Sääntöjenvastaisuus" tarkoittaa kyseisen tuen myöntämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä.

- (20) "Pitoaika" tarkoittaa ajanjaksoa, jonka eläin, josta tukea on haettu, on pidettävä tilalla seuraavien säännösten mukaisesti:

- (11) "Yhtenäishakemus" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 III ja IV osastossa säädettyihin tilatukijärjestelmään ja muihin pmta-aratukijärjestelmiin liittyvää suoria tukia koskevaa hakemusta.

- a) urospuolisista nautaeläimistä myönnettävän erityispalkkion osalta: naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta 28 päivänä lokakuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) Nro 2342/1999 ⁽¹⁾ 5 artikla ja 9 artikla;

- (12) "Pinta-aratukijärjestelmät" tarkoittaa tilatukijärjestelmää ja kaikkia asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä, lukuun ottamatta kyseisen osaston 7, 11 ja 12 luvussa säädettyjä tukijärjestelmiä.

- b) emolehmäpalkkion osalta: asetuksen (EY) Nro 2342/1999 16 artikla;

- (13) "Eläintukihakemus" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 11 luvussa säädettyihin lammas- ja vuohipalkkiojärjestelmiin ja 12 luvussa säädettyihin naudanlihatukijärjestelmiin liittyviä tukihakemuksia.

- c) teurastuspalkkion osalta: asetuksen (EY) Nro 2342/1999 37 artikla;

- (14) "Lypsylehmäpalkkiohakemus" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 7 luvussa säädettyihin lypsylehmäpalkkioiden ja lisätukien järjestelmään liittyviä tukihakemuksia.

- d) lammas- ja vuohitukien osalta; lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisestä maridnajarjesteh/stä annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 2529/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

palkkiojärjestelmien osalta sekä asetuksen (EY) Nro 2419/2001 muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) Nro 2550/2001 (*)

- (21) "Eläintenpitäjä" tarkoittaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana.
- (22) "Määritetty pinta-ala" tarkoittaa pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetty edellytykset täyttyvät. Kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, ilmoitettua alaa voidaan pitää määritettynä vain, jos siihen liittyy vastaava määrä tukioikeuksia.
- (23) "Määritetty eläin" tarkoittaa eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi säädetty edellytykset täyttyvät.
- (27) "Graafinen aineisto" tarkoittaa karttoja ja muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan tuen hakijoille ja jäsenvaltioille.
- (28) "Kansallinen geodeettinen koordinaattijärjestelmä" tarkoittaa viitekoordinaattijärjestelmää, jonka avulla standardoidut mittaukset ja tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa; jos käytetään erilaisia järjestelmiä, niiden on oltava kussakin jäsenvaltiossa yhteensopivia.
- (29) "Maksajavirasto" tarkoittaa neuvoston asetuksen (EY) Nro 1258/1999 0) 4 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja elimiä.
- (30) Täydentävät ehdot" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 4 artiklassa tarkoitettuja lakisäätteisiä hoitovaatimuksia ja 5 artiklassa tarkoitettuja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksia.
- (31) Täydentävien ehtojen alat" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lakisäätteisten hoitovaatimusten eri aloja ja kyseisen asetuksen liitteessä IV vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.
- (32) "Säädös" tarkoittaa kutakin asetuksen (EY) Nro 1782/2003 laitteessa 111 lueteltua direktiiviä ja asetusta; kyseisen asetuksen liitteessä III olevassa 6, 7, 8 ja 8 a kohdassa luetellut direktiivi ja asetukset muodostavat yhden säädöksen.
- (33) "Standardi" tarkoittaa jäsenvaltioiden asetuksen (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan ja liitteen IV mukaisesti määriteltäviä standardeja.
- (34) "Vaatimus" tarkoittaa kyseistä ilmaisua täydentävien ehtojen yhteydessä käytettäessä kutakin mistä tahansa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 liitteessä III tarkoitettua tietyn säädöksen artiklasta johtuvaa lakisäätteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista.

- (24) "Palkkiokausi" tarkoittaa kautta, johon tukihakemukset viitataan riippumatta niiden jättöajankohdasta.
- (25) "Paikkatietojärjestelmä" tarkoittaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 20 artiklassa tarkoitettua tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmätekniikkaa.
- (³) EYVL L 281,4.11.1999, s. 30. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) Nro 1473/2003 (EUVL L 211, 21.8.2003, s. 12).
- {*} EYVL L 341, 22.12.2001, s. 105. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2307/2003 (EUVL L 342, 30.12.2003, s. 11). 2 artiklan 3 kohta.
- (26) "Viitelohko" tarkoittaa maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EY) Nro 1782/2003 18 artiklassa tarkoitettussa jäsenvaltion tonnistusjärjestelmässä paildcatietojäriestbnään kirjattu oma tunniste.
- (3 7) "Määritetty tilakohtainen viitemäärä" tarkoittaa tilakohtaista viitemäärää, johon viljelijä on oikeutettu.

3 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena jäsenvaltioiden tasolla

1. jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti varmistettava, että pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuus koko asetuksen (EY) Nro 796/2004 2 artiklan a alakohdassa määritellystä maatalousmaasta pysyy samana, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisen kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. Kyseistä velvollisuutta sovelletaan kansallisella tai alueellisella tasolla.

Jos 4 kohdan a alakohdan mukaisesti pysyväksi laitumeksi vahvistettu maa-ala pysyy samansuuruisena, asetuksen (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua velvollisuutta katsotaan noudatetun.

2. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee pysyvänä laitumena olevan maa-alan tappioksi enintään kymmenellä prosentilla vuoden 2003 viiteosuudesta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu osuus vahvistetaan vuosittain viljelijöiden kyseisen vuoden osalta ilmoittamien alojen perusteella.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu vuoden 2003 viiteosuus vahvistetaan seuraavasti r

- a) pysyvänä laitumena oleva maa-ala on viljelijöiden vuonna 2003 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maa-alan ja vuonna 2005 tämän asetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maa-alan, jota ei ole vuonna 2003 ilmoitettu missään käytössä olevaksi, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, että tällainen maa ei ollut pysyvänä laitumena vuonna 2003.

(35) "Säännösten noudattamatta jättäminen" tarkoittaa vaatimusten ja standardien noudattamatta jättämistä; myös tämän asetuksen 4 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamatta jättäminen on säännösten noudattamatta jättämistä.

(36) "Erikoistuneet laitokset" tarkoittaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, jotka vastaavat asetuksen (EY) Nro 1782/2003 25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen varmistamisesta.

C) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

b) koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

4 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena tilojen tasolla

1. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuoden 2003 viiteosuus pienenee, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maa-alan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

2. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua velvollisuuden noudattamista ei voida taata, asianomaisen jäsenvaltion on 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät, joilla on käytössään pysyvänä laitumena olevasta maa-alasta muulla tavalla käytettäväksi muutettua maata, on muutettava sitä takaisin pysyvänä laitumena olevaksi maaksi.

Kyseistä velvollisuutta sovelletaan vuonna 2005 maahan, joka on muutettu muulla tavalla käytettäväksi maaksi vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten jättämiseksi asetetun määräpäivän jälkeen. Vuodesta 2006 kyseistä velvollisuutta sovelletaan maahan, joka

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, joille voitiin vuonna 2003 maksaa peltokasvien pinta-alatukea neuvoston asetuksen (EY) Nro 1251/1999 (2) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2003 ollutta maata, joka on vuoden 2003 jälkeen metsitetty tai tullaan metsittämään asetuksen (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon;

P) EYVL L 160, 26.6.1999, s.1.

on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten 11 artiklan mukaiselle jättämiseksi vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltävien 12 kuukauden kuluessa

Tällaisissa tapauksissa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus pysyväksi laitumeksi tai perustettava tällainen ala pysyvänä laitumena olevaksi maaksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän näin muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

Jos tällainen maa-ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötapaa muutettiin, kyseistä velvollisuutta sovelletaan ainoastaan, jos siirto tehtiin tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, maa-aloja, joiden käyttötapaa on muutettu tai jotka on vahvistettu pysyviksi laitumiksi, on pidettävä pysyvänä laitumena takaisin muuttamisen tai vahvistamisen ensimmäisestä päivästä lähtien.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa viljelijöille säädettyä velvollisuutta ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä on vahvistanut maan pysyväksi laitumeksi ympäristönsuojelun vaatimusten ja maaseutuympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/92 (>), Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (2) tai nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttamisesta laajaperäiseen karjankasvatukseen Portugalissa 26 päivänä huhtikuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1017/94 (3) mukaisissa ohjelmissa.

II OSA

YHnFMFTTV HAU INTO- IA VAI VnNTAIÄBIESTF! MÄ

I OSASTO

YLEISTÄ

peruslohkon tunnistamisen varmistavan viitelohkon, kuten maa-rekisteripalstan, tai viljeh/saarekkeen tasolla.

5 artikla Viljelijöiden tunnistaminen

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 18 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan, on mahdollistettava kaikkien saman viljelijän jättämien tukihakemusten tunnistaminen, sanotun

kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) Nro 1782/2003 22 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että viljelylohkot tunnustetaan luotettavasti, ja vaadittava erityisesti, että yhtenäishake-muksiin liitetään toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät tiedot tai asiakirjat, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikantamisen ja mittaamisen. Paikkatietojärjestelmän on toimittava kansallisen geodeettisen järjestelmän perusteella.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 20 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava kunkin kyseisen asetuksen 84 artiklan 3 kohdassa vahvistettu taattu kansallinen ala on vähintään 1 500 hehtaari?, on otettava 1 päivästä tammikuuta 2006 käyttöön paikkatietojärjestelmässä lisätietoko-konaisuus, joka liittyy puiden lukumäärään kullakin loholla, puiden tyyppiin ja sijaintiin sekä pähkinäpuutarhan pinta-alan laskemiseen.

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 21 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan järjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka on erityisesti tämän asetuksen 24 artiklassa säädettyjen ristiin tarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyyden erityisesti seuraavien osalta:

- tukioikeuden haltija;
- tukioikeuden arvo;
- tukioikeuden saamispäivä;
- tukioikeuden viimeisimmän aktiivisuuden päivämäärä;
- tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen vai kansallisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;
- tukioikeuden tyyppi, erityisesti kesannointioikeus, tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 48 artiklan mukaisesti, ja tukioikeudet, joille on myönnetty lupa kyseisen asetuksen 60 artiklan mukaisesti;
- tapauksen mukaan alueelliset rajoitukset.

2. jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen

8 artikla

Viljelylohkoja koskevat yleiset periaatteet

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään 75 prosenttia viitelohkoista, joista tehdään tukihakemus, vähintään 90 prosenttia alasta on tukikelpoista tilatukijärjestelmässä. Arviointi on tehtävä vuosittain asianmukaisin tilastollisin menetelmin.

3. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003IV osaston 4 kvussa säädetyn pähkinöiden pinta-alatuen osalta jäsenvaltioiden, joiden

OP
P)

EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

EYVL L 112, 3.5.1994, s. 2.

b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä, jonka on oltava 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana;

tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi jos rehuala sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa kuin sitä käyttävän viljelijän päätila, kyseistä alaa pidetään viljelijän pyynnöstä osana hänen tilaansa edellyttäen, että se sijaitsee tilan välittömässä läheisyydessä ja merkittävä osa kyseisen viljelijän käytössä olevasta maatalousmaasta on samassa jäsenvaltiossa kuin päätila.

9 artikla

Täydentäviä ehtoja koskeva valvontajärjestelmä

Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmä, joka varmistaa täydentävien ehtojen tehokkaan valvonnan. Järjestelmän on tämän asetuksen III osaston DI luvun mukaisesti sisällettävä vähintään seuraavat seikat:

- jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, suoria tukia hakevaa viljelijää koskevien tarvittavien tietojen siirtäminen maksajavirastolta erikoistuneille valvon-talaitoksille ja/tai tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun koordinoitun viranomaisen välityksellä;
- menetelmä, jota on sovellettava tarkastusotosten valinnassa;
- tehtävien tarkastusten luonnetta ja laajuutta koskevat tiedot;
- tarkastuskertomukset, joihin sisältyvät erityisesti havaitut sääntöjen noudattamatta jättämiset ja niiden vakavuutta, laajuutta, pysyvyyttä ja toistuvuutta koskeva arvio;

1. Lohkoa, jolla kasvaa puita, pidetään pinta-alatulijärjestelmään kuuluvana viljelylohkona, jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklassa tarkoitetut maataloustoimet tai tapauksen mukaan suunniteltu tuotanto voidaan toteuttaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla.

2. Kun kyseessä on rehuala» sovelletaan seuraavaa:

a) toimivaltaisten viranomaisten on jaettava yhteiskäytössä olevat rehualat teoreettisesti asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa alaan, joka on viljelijän käytössä tai johon viljelijällä on käyttöoikeus;

e) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomusten siirtäminen erikoistuneilta valvontalaitoksista joko maksajavirastolle tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle koordinoituviranomaiselle tai molemmille;

f) vähennys- ja poissulkemisjärjestelmän soveltaminen maksajavirastossa.

Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää menettelystä, jonka mukaan viljelijän on toimitettava maksajavirastolle häneen sovellettavien vaatimusten sekä standardien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

10 artikla Tuen

maksaminen

II OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

f LUKU

YHTENÄTSHAKEMU

S

11 artikla Yhtenäishakemuksen

jättöpäivä

1. Pinta-alatukijärjestelmissä tukea hakeva viljelijä voi jättää

Jos viljelijällä, joka ei hae tukia pinta-alatukijärjestelmissä, mutta hakee tukea jossakin muussa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä, on käytössään asetuksen (EY) Nro 796/2004 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä maatalousmaata, hänen on jätettävä yhtenäishakemus, jossa on mainittava kyseiset alueet 14 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa viljelijät tästä velvollisuudesta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) Nro 1782/2003 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdenmisen järjestelmän kanssa.

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia suoria maksuja ei saa suorittaa ennen kuin jäsenvaltio on tarkastanut tukikelpoisuusedellytykset tämän asetuksen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 28 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan tai kyseisen artiklan 3 kohdan mukaisesti maksettavia ennakoita koskevien sääntöjen soveltamista.

2. Jos tämän asetuksen 111 osaston III luvussa täsmennettyjä täydentävien ehtojen tarkastuksia ei pystytä saattamaan loppuun ennen mabujen suorittamista, aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin tämän asetuksen 73 artiklan mukaisesti.

Kyseistä päivämäärää vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tuen moitteettomaan hallinnointiin ja varainhoitoon liittyvien asianmukaisten tietojen saamiseksi tarvittava aika ja varmistettava, että tehokkaat tarkastukset voidaan suunnitella ottaen erityisesti huomioon asetuksen (EY) Nro 1782/2003 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava päivämäärä.

3. Jos sellaisen tukijärjestelmien hallinnosta, joissa on jätettävä yhtenäishakemus, vastaa saman viljelijän osalta useampi kuin yksi maksajavirasto, asianomaisten jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tässä artiklassa edellytetyt tiedot ovat kaikkien asianomaisten maksajavirastojen saatavilla.

12 artikla Yhtenäishakemuksen

sisältö

1. Yhtenäishakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) asianomaiset tukijärjestelmät;

c) edellä olevassa 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot tilatu-kijärjestelmän soveltamiseksi jaoteltuina kesannointioikeuksiin ja muihin tukioikeuksiin;

d) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa bikki tilan viljelylohkot ja vahvistaa niiden hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu pinta-ala, sijainti ja tapausten mukaan käyttötapa, sekä tieto siitä, onko kyse keinokasteluista viljelylohkosta;

e) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisiin tukijärjestelmiin liittyvät edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien tunnistamiseksi viljelijöille asetuben (EY) Nro 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaetuissa esipainetuissa lomakkeissa on mainittava 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot jaoteltuina kesannointioikeuksiin ja muihin tukioikeuksiin.

2. Yhtenäishakemus on jätettävä jäsenvaltion vahvistamaan päivämäärään mennessä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 144 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan kuitenkin sallia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määräaikaisten pidentäminen alueilla, joilla ei poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.

Viljelijän on hakemusta tehdessään korjattava esipainetun hakemuslomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut ja jos

3. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tilan kaikkien viljelylohkojen tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 1782/2003 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaettavissa esipainetuissa lomakkeissa on tilatukijärjestelmän soveltamiseksi mainittava tukikelpoisten alojen enimmäisala peruslohkoittani.

Lisäksi viljelijälle saman säännöksen mukaisesti toimitettavassa graafisessa aineistossa on esitettävä peruslohkojen rajat ja tunnisteet, ja viljelijän on ilmoitettava kunkin kasvuloikon sijainti.

Hakemusta tehdessään viljelijän on lisäksi korjattava esipainetun lomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut.

13 artikla

Yhtenäishakemukseen liittyvät erityisvaatimukset

1. Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvussa tarkoitettua peltokasvien pinta-alatukea koskeva hakemus sisältää kyseisen asetuksen 106 artiklan mukaisen kuiduntuotantoon tarkoitettua pellavan ja hampun viljelyä koskevan ilmoituksen, on toimitettava myös neuvoston direktiivin 2002/57/EY (1) ja erityisesti sen 12 artiklan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit, ja kun kyseessä on kuiduntuotantoa varten viljelty pellava, muut asianomaisten jäsenvaltion vastaaviksi hyväksymät asiakirjat, mukaan luettuna kyseisen direktiivin 19 artiklassa säädetty varmennus.

jos kylvö suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiseksi vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit tai asiakirjat on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

Jos kuiduntuotantoon tarkoitettua hampun siementen etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu.

Kun kyseessä on kuiduntuotantoon tarkoitettu hamppu, kaikkien hampupalajikkeiden osalta on toimitettava hampun kylvöalojen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

erityisesti tukioikeuksia on siirretty asetuben (EY) Nro 1782/2003 46 artiklan mukaisesti.

Viljelijän on ilmoitettava erikseen alat, joihin liittyy kesannointioikeuksia, ja alat, joihin liittyy muita tukioikeuksia. Viljelijän on asetuben (EY) Nro 1782/2003 54 artiklan 6 kohdan mukaisesti haettava kesannointioikeuksia ennen kuin muita tukioikeuksia. Sen vuoksi viljelijän on ilmoitettava kesannointioikeuksiensa lukumäärää vastaavat kesannointialat sillä edellytyksellä, että hänellä on käytössään riittävästi tukikelpoista alaa. Jos tukikelpoista alaa on vähemmän kuin tukioikeuksia, viljelijä voi hakea käytettävissään olevaa alaa vastaavia tukioikeuksia.

säätänyt, että jäljennös voidaan toimittaa myöhemmin, mutta kuitenkin viimeistään 15 päivänä syyskuuta;

b) tiedot käytetystä siemenmäärästä (kiloina hehtaaria kohden), jos kyseessä on kyseisen asetuksen 52 artiklassa tarkoitettu tapaus;

c) direktiivin 2002/57/EY ja erityisesti sen 12 artiklan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit; jos kylvö kuitenkin suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiseksi vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu tämän kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 5 5 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan tai 107 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti kesannoitava maa, yhtenäishakemuksen on sisällettävä sovellettavissa alakohtaisissa säännöissä edellytetyt todisteet.

3. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston I luvussa säädettyä durumvehnän erityistä laatupalkkiota ja kyseisen asetuksen 105 artiklassa säädettyä lisäkorvausta ja erityistukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäsenvaltion vahvistamien sääntöjen mukainen todiste siitä, että vähimmäismäärä durumvehnän varmennettuja siemeniä on käytetty.

4. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 3 luvussa säädettyä riisin lajikohtaista tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä kylvettyä riisilajiketta koskevat tiedot ja asianomaisten lohkojen tunnistetiedot.

5. Kun kyseessä on asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä tiedot puiden lukumäärästä, sijainnista ja tyypistä.

Tällaisessa tapauksessa ja silloin kun viljelijä aikoo tuottaa hamppua asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan mukaisesti, yhtenäishakemuksen on sisällettävä:

6. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvussa säädettyä energiakasvien tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäljennös sopimuksesta, jonka

a) jäljennös kyseisen asetuksen 52 ja 106 artiklassa tarkoitetusta sopimuksesta tai sitoumuksesta, jollei jäsenvaltio ole

f⁴) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

30.4.2004

1FI

Euroopan unionin virallinen lehti

L 141/31

8. Kun kyseessä on asetuben (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siemen tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä:

a) jäljennös viljelysopimuksesta tai viljelyilmoituksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan jättää myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 15 päivänä syyskuuta;

b) tiedot kullekin lohkolle kylvettyjen siementen lajista;

c) tiedot varmennettujen siementen tuotetusta määrästä ilmaistuna satoina kiloina yhden desimaalin tarkkuudella; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin satoa seuraavana 15 päivänä kesäkuuta;

d) jäljennös todistusasiakirjoista, joista ilmenee asianomaisten siementen määrän olevan virallisesti varmennettuja; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tiedot voidaan toimittaa myöhemmin mutta kuitenkin satoa seuraavana 31 päivänä toukokuuta.

14 artikla

Yhtenäishakemuksiin ja alojen erityistä käyttöä koskeviin ilmoituksiin liittyvät yleissäännöt

1. Alojen asetuben (EY) Nro 1782/2003 5 artiklan 2 kohdassa ja 51 artiklassa tarkoitetut ja liitteessä V luetellut käyttötavat sekä kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun viljelyalat on ilmoitettava yhtenäishakemuksen eri otsikon alla, jos kyseisiä aloja ei ole ilmoitettava tämän asetuben 13 artiklan mukaisesti.

Alojen, joita ei käytetä asetuben (EY) N:o 1782/2003 DI ja IV osastossa säädetyn tukijärjestelmän tarkoitubiin eikä luetella saman asetuben liitteessä V, käyttö on ilmoitettava yhden tai useamman "muut käytöt" -otsikon alla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista sellaisista hallinto- ja valvontajärjestelmistä,

hakija on tehnyt ensimmäisen jalostajan kanssa asetuksen (EY) N:o 2237/2003 35 artiklan mukaisesti.

7. Kun kyseessä on asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 6 luvussa säädettyä tärkkelysperunan tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä jäljennös viljelysopimuksesta; jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että kyseinen jäljennös voidaan jättää myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään 30 päivänä kesäkuuta.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston mukaisia tukihakemuksia koskee yhtenäishakemusmenettely. Tällöin tämän osaston II ja 111 lukua sovelletaan soveltuvin osin tukien kyseisissä järjestelmissä hakemisen soveltamiseksi vahvistetut erityisvaatimukset huomioon ottaen.

4. Jäsenvaltion on määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä hakemus. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

joita asetuben (EY) N:o 1782/2003 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdenmukaisen järjestelmän kanssa.

2. Jäsenvaltiot voivat poiketa 12 ja 13 artiklan säännöistä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, jos tukioikeuksia ei ole lopullisesti vahvistettu yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettuun määräpäivään mennessä.

15 artikla

Yhtenäishakemuksen muutokset

1. Yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päätyttyä yhtenäishakemuksen voi lisätä ybittäisiä viljelylokoja, joihin liittyvät tapauksen mukaan vastaavat tukioikeudet ja joita ei ole vielä ilmoitettu yhtenäishakemuksessa minkä tahansa pinta-alatukihakemuksen soveltamiseksi, sillä edellytyksellä, että kyseisiin tukijärjestelmiin liittyviä vaatimuksia noudatetaan.

Samoin edellytyksin voidaan tehdä yhtenäishakemuksessa jo ilmoitettujen ybittäisten viljelylokojen osalta alan käyttöön tai tukijärjestelmään liittyviä muutoksia.

Jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset liittyvät toimitettaviin todistusasiakirjoihin tai sopimubiin, tällaisten asiakirjojen tai sopimusten vastaavat muutokset sallitaan myös.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset muutokset on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi kirjallisina asianomaisten vuoden 31 päivään toukokuuta mennessä ja Suomen ja Ruotsin osalta asianomaisten vuoden 15 päivään kesäkuuta mennessä sanotun kuitenkaan rajoittamatta Suomen tai Ruotsin yhtenäishakemuksille 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamien määräaikaisten soveltamista.

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle yhtenäishakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuudesta tai toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla, ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, niiden viljelylokojen osalta,

joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia, ei sallita 1 kohdan mukaisia lisäyksiä tai muutoksia.

17 LUKU

ELÄINTUKIHAKEMUKSET

16 artikla

Eläintukihakemuksia koskevat vaatimukset

1. Eläintukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti:

a) viljelijän tunnistetiedot;

- b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos se on jo jätetty;
- c) tukihakemuksen kohteena olevien eläinten lukumäärä kunkin lajin osalta sekä nautojen osalta eläinten tunnistuskoodi;
- d) viljelijän sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitettut eläimet tilalla pitoajan ja tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan, sekä kyseinen ajanjakso tai -jaksot;
- e) tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä;
- f) tarvittaessa maidon tuottajakohtainen viitemäärä, joka on viljelijän käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta tai, jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EY) Nro 2342/1999 44 a artiklassa säädettyä poikkeusta, asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian;
- g) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Jos eläinten pitopaikka vaihtuu pitoaikana, viljelijän on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kullekin eläinten pitäjälle oikeus saada ilman rajoitteita toimivaltaiselta viranomaiselta kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheutonta viivytystä nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tätä ja tämän eläimiä koskevat tiedot. Viljelijän on tukihakemusta jättäessään ilmoitettava tietojen olevan oikeita ja täydellisiä sekä oikaistava virheelliset tiedot tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos ne on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää tuen hakemisessa edellyttäen, että nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallintointiin. Tällaiset menettelyt voivat koostua järjestelmästä, jonka mukaan viljelijä voi hakea tukea kaikista eläimistä, jotka jäsenvaltion määrittämänä ajankohtana ovat tukikelpoisia nautaeläinten

atk-pohjaisen tietokannan tietojen perusteella. Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

- a) asianomaisten pitoaikojen alkamis- ja päättymispäivät ovat asianomaiseen tukijärjestelmään sovellettavien säännösten mukaisesti selkeästi määritellyt ja viljelijän tiedossa;
- b) viljelijä tietää, että eläimiä, joiden osalta havaitaan, ettei niitä ole tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia 59 artiklan mukaisesti.

Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 125 artiklan mukaisen emolehmäpalkkion osalta havaitaan nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmään liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, nämä sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava palkkion saamiseksi tarvittaviin eläimiin ja kyseisen asetuksen 125 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti maidon tai maitotuotteiden tuottamiseksi tarvittaviin eläimiin niiden lukumäärää vastaavassa suhteessa. Tällaiset sääntöjenvastaisuudet kohdistetaan kuitenkin ensimmäiseksi niihin eläimiin, joita ei tarvita 125 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 126 artiklassa tarkoitettujen tuottajakohtaisten ylärajojen tai enimmäismäärien yhteydessä.

4. jäsenvaltiot voivat säätää, että osa 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän viranomaisen tai hyväksymien viranomaisten kautta. Viljelijä on kuitenkin vastuussa toimitetuista tiedoista.

m LUKU

LYPSYLEHMÄPALKKIO- JA USÄTUKMAKEMUKSET

17 artikla

Lypsylehmäpalkkio- ja usätukihakemuksiin liittyvät vaatimukset

Jokaisen asetuksen (EY) Nro 1782/2003IV osaston 7 luvussa säädettyä lypsylehmäpalkkiota ja lisätukea hakevan tuottajan on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat

- a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Tukihakemus on jätettävä jäsenvaltion määrittämään määräpäivään mennessä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta ja Suomen ja Ruotsin osalta 15 päivä kesäkuuta.

*n*LUKU YLEISET

SÄÄNNÖKSET

18 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että tämän asetuksen mukaiset viljelijän ja viranomaisten väliset tiedonannot voidaan tehdä sähköisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen ja asetuksen (EY) Nro 1782/2003 erityisten säännösten soveltamista. Tällöin on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että;

- a) viljelijä tunnustetaan kiistatta;
- b) viljelijä täyttää kaikki asianomaiseen tukijärjestelmään liittyvät vaatimukset;
- c) toimitettavat tiedot ovat luotettavat asianmukaisen tukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi; jos käytetään nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoja, sen varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallintointiin;
- d) jos todistusasiakirjoja ei voida toimittaa sähköisesti, toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset liiteasiakirjat samassa määräajassa kuin muiden kuin sähköisten kanavien avulla;
- e) muuten kuin sähköisesti ja sähköisesti hakemuksensa toimittaneiden viljelijöiden välillä ei esiinny minkäänlaista syrjintää

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdan a-e alakohdassa säädetyin edellytyksin säätää tukihakemusten jättämistä koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä silloin kun tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä, erityisesti jos tilanne ei ole muuttunut sen jälkeen, kun asianomaisessa tukijärjestelmässä on viimeksi jätetty tukihakemus.

19 artikla **Ilmeisten virheiden korjaaminen**

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen

20 artikla

Tukihakemusten, todistusasiakirjojen, sopimusten ja ilmoitusten jättämisen määräpäivästä poikkeaminen

Poikkeamana neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) Nro 1182/71 (*) 5 artiklan 1 kohdassa säädettyyn, jos tukihakemuksen, todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten jättämisen määräpäivä on yleinen vapaapäivä, sunnuntai tai lauantai, määräaika päättyy seuraavana työpäivänä.

21 artikla **Hakemusten jättäminen**

myöhässä

1. Jäljempänä 72 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen jättäminen asianomaisen määräajan jälkeen aiheuttaa tukien, jotka viljelijälle olisi voitu maksaa, jos tukihakemus olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Lmsimmäistä alakohdasta sovelletaan myös asiakirjoihin, sopimuksiin ja ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle 12 ja 13 artiklan mukaisesti, jos tällaiset asiakirjat, sopimukset ja ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan tuen edellytyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräajassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen tuen maksettavaan määrään.

Hakemus hylätään, jos se myöhästyy enemmän kuin 25 kalenteripäivää.

2. Jos yhtenäishakemuksen muutos jätetään 15 artiklan 2 kohdassa säädetyin viimeisen jättöpäivän jälkeen, asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvistä määristä vähennetään yksi prosentti työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jätetyn yhtenäishakemuksen viimeiseen sallittuun myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on aikaisempi tai sama kuin 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viimeinen päivämäärä, yhtenäishakemuksen muutoksia ei hyväksytä 14 artiklan 2 kohdassa säädetyin päivämäärän jälkeen.

virheen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11-18 artiklan soveltamista.

3. Jos yhtenäishakemus jätetään myöhässä, rehualojen osalta määrien vähentäminen tehdään niiden vähennysten lisäksi, joita sovelletaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 131 ja 132 artiklassa tarkoitettua tukea koskevien hakemusten myöhässä jättämiseen.

(i) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

22 artikla Tuki hakemusten

peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan milloin tahansa peruuttaa kirjallisesti kokonaan tai osittain.

Jos jäsenvaltio käyttää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan tehtävät tilalta poistettua eläintä koskevat ilmoitukset ovat kirjallinen peruutus.

Jos toimivaltainen viranomainen on kuitenkin jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viljelijälle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

III OSASTO

TARKASTUKS

ET

ILUKU YHTEISET

SÄÄNNÖT

23 artikla Yleiset

periaatteet

1. Tässä asetuksessa säädettyt hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tuen myöntämisedellytysten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimusten ja standardien noudattaminen.

2. Tukihakemus hylätään, jos viljelijä tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen tekemisen.

11 LUKU

TUKIKELPOISUUSEDELLYTYSTEN TARKASTAMINEN

I jakso

24 artikla

Ristiintarkastukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 23 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa on voitava havaita sääntöjenvastai-

Hallinnolliset tarkastukset

suudet erityisesti automaattisesti tietokoneen avulla, ja niihin on kuuluttava myös ristiintarkastukset:

- a) jotka koskevat ilmoitettuja tukioikeuksia ja lohkoja, jotta samaa tukea ei myönnettäisi useaan kertaan saman kalenteri- tai markkinointivuoden osalta ja jotta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteissä I ja V luetelluissa pinta- alatukijärjestelmissä myönnettyt tuet eivät kumuloituisi aiheettomasti;
- b) jotka koskevat tukioikeuksia, jotta niiden olemassaolo voidaan varmistaa, sekä tukikelpoisuutta;
- c) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen kasvulohkojen ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään sisältyvien peruslohkojen välillä alojen tukikelpoisuuden tarkistamiseksi;
- d) tukioikeuksien ja määritetyn alan välillä sen varmistamiseksi, että tukioikeuksiin liittyy sama määrä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohdassa ja 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia hehtaareita;
- e) nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan avulla, jotta tukikelpoisuus voidaan tarkistaa ja jotta samaa tukea ei samana kalenterivuonna myönnetä aiheettomasti useaan kertaan;
- f) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja todistusasiakirjoissa, sopimuksissa tai vOjelyilmoituksissa ilmoitettujen viljelylohkojen välillä alan tukikelpoisuuden tarkistamiseksi tapauksen mukaan silloin kun todistusasiakirjat, sopimukset tai viljelyilmoitukset on toimitettava;
- g) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen ja tuen myöntämisen ja rahoituksen yleisten sääntöjen vahvistamisesta siemenalalla 2 päivänä elokuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1674/72 (*) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lohkojen, jotka on virallisissa tarkastuksissa havaittu direktiivien vaatimusten mukaisiksi, välillä

2. Kun ristiintarkastuksissa havaitaan jotakin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavaa, on käytettävä muita aiheellisia hallinnollisia menettelyitä ja tehtävä tarvittaessa tarkastus paikalla.

II jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

I alajakso

Yleiset säännökset

25 artikla Yleiset

periaatteet

1. Paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä ennalta ilmoittamatta. Jos valvonnan tarkoitus ei vaaranna, ennakoilmoitus

(*) EYVL L 177, 4.8.1972, s. 1.

voidaan kuitenkin antaa mahdollisimman lyhyellä varoitusaajalla. Tällaisen ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa enintään 48 tuntia ennen tarkastusta.

2. Tässä asetuksessa säädetty paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetty tarkastukset on tehtävä samanaikaisesti, jos se on aiheellista.

26 artikla

Tarkastusten määrä

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia kaikista yhtenäishakemuksen jättävistä viljelijöistä.

Rajoittamatta kolmannen alakohdan soveltamista jäsenvaltioiden on seuraavissa tapauksissa otettava vähintään seuraavat ylimääräiset tarkastusotokset:

a) viisi prosenttia kaikista asetuksen (EY) N:o 1782/2003 PV osaston 6 luvussa säädettyä tärkkelysperunatukea hakevista viljelijöistä;

b) viisi prosenttia siemenlajeista, joille on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklan mukaisesti;

c) 50 prosenttia kaikista asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea hakeneista viljelijöistä, jos jäsenvaltio on soveltanut mahdollisuutta olla ottamatta käyttöön tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaista paikkatietojärjestelmän lisätietokokonaisuutta;

Kaikissa muissa jäsenvaltioissa vuoden 2005 osalta viisi prosenttia kaikista asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädettyä pähkinöiden pinta-alatukea hakeneista viljelijöistä, paitsi jos paikkatietojärjestelmän lisätietokokonaisuus on jo otettu käyttöön.

Jos ensimmäisen alakohdan mukainen tarkastusotos jo sisältää toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tukien hakijoita, kyseiset hakijat voidaan ottaa huomioon niissä säädettyissä tarkastusmäärissä.

2. Lisäksi paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään:

a) 30 tai 20 prosentin suuruista tarkastusten vähimmäismäärää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 52 artiklassa tarkoitetuista hampuntuotantoaloista.

Jos jäsenvaltio on jo ottanut käyttöön tällaisen viljelyn ennak-kohyväksptäjäjärjestelmän ja antanut komissiolle ennen tämän asetuksen voimaantuloa tiedoksi järjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset,

kyseisiin sääntöihin ja edellytyksiin tehtävät muutokset on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi;

b) viittä prosenttia kaikista nautatukijärjestelmissä tukea hakevista viljelijöistä. Jos atk-pohjaisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi, prosenttiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin. Paikalla tehtävien tarkastusten on lisäksi koskettava tukijärjestelmä-kohtaisesti vähintään viittä prosenttia kaikista eläimistä, joista tukea on haettu;

c) kymmentä prosenttia lammas-/vuohitukijärjestelmässä tukea hakeneista viljelijöistä riippumatta siitä, onko tukihakemukset jätetty yhtenäishakemuksen osana vai erikseen;

d) kahta prosenttia kaikista lypsylehmäpalkkiota ja/tai lisätukea hakeneista maidon tuottajista.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia tietyn tukijärjestelmän osalta tai jollakin alueella tai alueen osalla, toimivaltaisten viranomaisten on vastaavasti kyseisenä vuonna lisättävä tarkastusten määrää ja seuraavana vuonna paikalla tarkastettavien viljelijöiden prosenttiosuutta.

4. Jos on säädetty, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet voidaan tehdä otoksen perusteella, kyseisen otoksen on taattava valvonnan luotettava ja edustava taso. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otannassa noudatettavat perusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

27 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava viljelijät, joille tehdään tarkastus paikalla, riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemuksien edustavuuden perusteella. Aiempina vuosina käytettyjen riskianalyysiparametrien tehokkuus on arvioitava vuosittain.

Edustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on valittava satunnaisesti 20-25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäislukumäärästä, joille on tehtävä 26 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty tarkastus paikalla.

2. Riskianalyysissä on otettava huomioon:

a) tuen määrä;

b) viljelylohkojen määrä ja hakemuksen kohteena oleva ala tai eläinten määrä;

c) muutokset edelliseen vuoteen verrattuna;

- d) aikaisempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot;
- e) asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21 /2004 noudattamatta jättäminen;
- f) viljelijät, jotka ovat juuri tuen myöntämiseen liittyvien enimmäismäärien tai rajojen ylä- tai alapuolella;
- g) eläinten korvaamiset tämän asetuksen 58 artiklan mukaisesti;
- h) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 49 artiklan 2 kohdan noudattaminen;
- i) perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden määrä 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa viljelysopimuksessa ilmoitetun alan osalta;
- j) varmennettujen siementen määrä suhteessa ilmoitettuun alaan, kun kyseessä on asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siementukea koskeva hakemus;
- k) muut jäsenvaltioiden määrittelemät tekijät.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joilla kukin viljelijä valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekeväälle tarkastajalle on annettava vastaavat tiedot ennen tarkastusta.

E.OaniKtu

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesti paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Kertomuksessa on mainittava erityisesti:

- a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;
- b) paikalla olleet henkilöt;
- c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden ja käytetyt mittausten menetelmät;
- d) havaittujen eläinten lukumäärä ja laji sekä tarvittaessa korvamerkkien numerot, tarkastetut rekisteriin, nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan ja todismsasiakirjoihin tallennetut tiedot sekä tarkastusten tulokset ja tarvittaessa yksittäisiin eläimiin ja/tai niiden tunnistuskodeihin liittyvät erityiset havainnot;
- e) ilmoitettiin tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;
- f) yksittäisten tukijärjestelmien osalta toteutetut erityiset valvontatoimenpiteet;
- g) toteutetut lisävalvontatoimenpiteet.

2. Viljelijälle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus, ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, viljelijälle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 32 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat olla antamatta viljelijälle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia. Jos tällaisissa tarkastuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mahdollisuus allekirjoittaa kertomus on annettava ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee havainnoista päätelmänsä vähennyksiä tai poissulkemisia varten.

II alajakso

Yhtenäishakemukseen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset pmu-ala tukijärjestelmien osalta

29 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

Tarkastukset on tehtävä paikalla kaikille viljelylohkoille, joista on haettu tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I luettelussa tukijärjestelmässä, lukuun ottamatta kyseisen asetuksen 99 artiklan mukaiseen siementukeen liittyviä viljelylohkoja. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana suoritettava varsinaisen pel-tötarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet viljelylohkoista, joista on jätetty hakemuksia.

30 artikla Pinta-alojen

määrittäminen

1. Viljelylohkot on määritettävä toimivaltaisen viranomaisen vahvistamilla asianmukaisilla keinoilla, jotka takaavat mittaukselle vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta mittauksilta. Toimivaltainen viranomainen voi määrittellä sallitun mittapoiikkeaman, joka saa olla enintään 5 prosenttia viljelylohkon pinta-alasta tai enintään 1,5 metrin levyinen vyöhyke, jota sovelletaan viljelylohkon ympärysmittaan. Kuhunkin viljelylohkoon sovellettava suurin sallittu poikkeama voi kuitenkin olla absoluuttisesti enintään 1,0 hehtaaria.

2. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

Alueilla, joilla tietyt piirteet kuten pensasaidat, ojat tai aidat kuuluvat perinteisesti hyvään viljely- tai maankäyttötapaan, jäsenvaltiot voivat katsoa niitä vastaavan alan kokonaan käytössä olevan

alan osaksi edellyttäen, että se ei ylitä jäsenvaltioiden määrittämää kokonaisleveyttä. Leveyden on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jäsenvaltiot voivat komissiolle ennakolta ilmoitettuaan sallia kaksi metriä ylittävän leveyden, jos peltokasvialat on otettu huomioon vahvistettaessa asianomaisia alueellisia satoja.

3. Sen lisäksi, mitä 2 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat tilatukijärjestelmän soveltamiseksi ilmoitetut lohkot, viljelylohkon kokonaisalaan luetaan piirteet, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä III luetelluissa sääöksissä tai jotka voivat liittyä kyseisen asetuksen 5 artiklassa ja liitteessä IV tarkoitettuun hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukseen.

4. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkistettava kaikin aiheellisin keinoin. Tätä varten on tarvittaessa pyydettävä lisätodisteita.

31 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvien paikalla tehtävien tarkastusten osatekijät

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 99 artiklassa tarkoitettua siemen-tukea koskeviin hakemuksiin liittyviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava erityisesti:

- a) tukea hakevan viljelijän tasolla tehtäviä tarkastuksia, jotka koskevat:
 - i) kaikkia lohkoja kullekin ilmoitetulle lohkolle kylvettyjen siemenlajien tai -lajiryhmien tarkistamiseksi;
 - ii) asiakirjoja niiden siementen, joista tukea on haettu, ainakin ensimmäisen määräpaikan tarkistamiseksi;
 - iii) mitä tahansa tarkastuksia, jotka jäsenvaltiot katsovat tarpeellisiksi sen varmistamiseksi, että tukea ei makseta varmentamattomista tai kolmansien maiden siemenistä;
- b) jos siementen ensimmäinen määräpaikka on jalostaja tai siemenlaitos, lisätarkastuksia näiden tiloissa sen varmistamiseksi, että:
 - i) jalostaja tai siemenlaitos on todellisuudessa ostanut ja maksanut siemenet viljelysopimuksen mukaisesti;
 - ii) siementen maksusta on merkintä jalostajan tai siemenlaitoksen kirjanpidossa;

iii) siemeniä on pidetty kaupan kylvämistä varten. Kaupan pitämisellä tarkoitetaan pitämistä saatavilla, varastossa tai myytävänä, tarjoamista myyntiin, myyntiä tai toimittamista kolmannelle osapuolelle. Tässä tarkoituksessa jalostajan tai siemenlaitoksen varastolle ja kirjanpidolle on tehtävä fyysisiä ja asiakirjoihin perustuvia tarkastuksia;

- c) tapauksen mukaan tarkastuksia loppukäyttäjien tasolla.

32 artikla

Kaukokartoitus

1. Jäsenvaltiot saavat käyttää perinteisten paikalla tehtävien tarkastusten sijasta kaukokartoitusta 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna otannan osalta tässä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Tapauksen mukaan sovelletaan 23, 25, 26, 27 ja 28 artiklaa, 29 artiklan ensimmäistä virkettä ja 30 artiklaa.

2. Kaukokartoitettavat alueet on valittava riskianalyysin perusteella tai satunnaisotantana.

Jos valinta tehdään riskianalyysin perusteella, jäsenvaltioiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat asiaan kuuluvat riskitekijät:

- a) niiden taloudellinen merkitys yhteisön tukiin nähden;
- b) tukihakemusten kokoonpano;
- c) viijeylohkojärjestelmien rakenne ja viljelymaiseman moninaisuus;
- d) kattavuuden puute aiempina vuosina;
- e) kaukokartoituksen tehokkaan käytön tekniset rajoitteet alueen määrittämisessä;
- f) aiempien vuosien tarkastusten yhteydessä tehdyt havainnot

3. Kaukokartoituksena suoritettavien paikalla tehtävien tarkastusten on katettava:

- a) joko kaikki tukihakemukset, joiden pinta-alasta, jolle tukea on haettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädettyissä järjestelmissä, vähintään 80 prosenttia sijaitsee kyseisellä alueella; tai
- b) tukihakemukset, jotka toimivaltainen viranomaisvalitsee 27 artiklan 2 kohdan perusteella.

Edellä olevan 27 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti satunnaisotantana valitut hakemukset voidaan tarkastaa kaukokartoituksena.

4. Kun viljelijä on valittu paikalla tehtävään tarkastukseen 3 kohdan mukaisesti, kaukokartoituksena paikalla tehtävän tarkastuksen on katettava vähintään 80 prosenttia pinta-alasta, jolle

tukea haetaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa säädetyissä tukijärjestelmissä.

5. Kun jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset kaukokartoituksena, sen on:

- a) tehtävä kaikkien 4 kohdan mukaisesti tarkastettavien viljelylohkojen osalta hakemuskohtainen satelliitti- tai ilmakuviin kuvatulkinta kasvustojen tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;
- b) tarkastettava fyysisesti paikalla kaikki viljelylohkot, joita koskevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida todeta kuvatulkinnan perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

6. Asetuksen 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lisätarkastukset on tehtävä perinteisinä paikalla tehtävinä tarkastuksina, jos niitä ei voida enää saman vuoden aikana tehdä kaukokartoituksella.

4. Liitteessä II luetellaan kuiduntuotantoon tarkoitetut hampulajikkeet, joille voidaan myöntää suoria tukia. Jäsenvaltioiden pyyntöihin, jotka koskevat jonkin hampulajikkeen sisällyttä-

33 artikla

Hamppuviljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistaminen

1. Tämän asetuksen liitteessä I esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti viljellyn hampun tetrahydrokannabinoli-pitoisuuden, jäljempänä "THK-pitoisuus" määrittämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään asianomaisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta kertomus THK-pitoisuuksien määräyksistä. Tähän kertomukseen on sisällyttävä kustakin lajikkeesta erityisesti seuraavat tiedot:

- a) liitteessä I vahvistetun käytännön A osalta näytteenottoajankohta;
- b) tehtyjen testien määrä;
- c) saadut tulokset eriteltyinä THK-pitoisuustason mukaan asteikolla, jonka välit ovat 0,1 prosenttia;
- d) kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

3. Jos tarkastukset osoittavat, että huomattavassa osassa jonkin lajikkeen näytteitä THK-pitoisuudet ovat suuremmat kuin asetubein (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt rajat, kyseisen asetubein 144 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää, että seuraavana markkinointivuonna kyseisen lajikkeen osalta on noudatettava tämän asetubein liitteessä I vahvistettua käytäntöä B, sanotun kuitenkaan rajoitta-

mista kyseiseen liitteeseen, on liitettävä kertomus liitteessä I vahvistetun käytännön B mukaisesti tehtyjen määritysten tulobista ja kyseisen lajikkeen kuvaus.

III alajakso Eläintuki hakemusten paikalla tehtävät

tarkastukset

34 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu

1. Muissa kuin asetubein (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdassa ja 130 artiklassa säädetyissä tukijärjestelmissä on vähintään 60 prosenttia 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyistä vähimmäismäärästä paikalla tehtäviä tarkastuksia tehtävä asianomaisen tukijärjestelmän osalta pitoaikana. Jäljellejäävä prosentiosuus paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana vähintään yhden asianomaisen tukijärjestelmän osalta.

matta komission toteuttamien muiden toimenpiteiden soveltamista.

Jos jäsenvaltiot soveltavat asetubein (EY) N:o 1782/2003 68 artiklassa säädetyjä mahdollisuuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia on asianomaisen tukijärjestelmän osalta koko pitoajan tehtävä 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetty vähimmäismäärä.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten 26 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta vähimmäismäärästä vähintään 50 prosenttia on tehtävä pitoaikana. Kuitenkin koko vähimmäismäärä paikalla tehtäviä tarkastuksia on tehtävä pitoaikana niissä jäsenvaltioissa, joissa asetubein (EY) N:o 21/2004 erityisesti eläinten tunnistamisen ja rekisterien asianmukaisen pidon osalta säädetty järjestelmä ei ole vielä kokonaisuudessaan toiminnassa lampaiden ja vuohien kohdalla.

35 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, ja jos kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset, niiden on koskettava myös nautaeläimiä, joista tukea ei ole haettu.

2. Paikalla tehtävässä tarkastuksessa on erityisesti:

- a) tarkastettava, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja nautaeläinten, joista ei ole jätetty tukihakemusta, määrä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten määrää;

b) nautatukijärjestelmien osalta tarkastettava, että

- rekisteriin ja nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana, mttyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläidääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpasseille,
- nautaeläinten atk-pohjaisessa tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten osalta, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana,
- b) vähintään 20 prosentille sellaisista teurastamoista, jotka on hyväksytty ennakolta jäsenvaltioiden määrittämien
- kaikki tilalla olevat, yhä pitovelvoitteen alaiset eläimet ovat tukikelpoisia haetun tuen osalta,
- kaikilla tilalla olevilla nautaeläimillä on korvamerkki ja tarvittaessa eläinpassi ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan.

Edellä b alakohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpas-sihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella;

2. Teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava tarkastuspäivänä toteutettujen

c) lammas-/vuohitukijärjestelmien osalta tehtävä

- i) tarkastus rekisterin perusteella, että kaikki 12 kuukautta ennen paikalla tehtävää tarkastusta jätetyissä hakemuksissa ilmoitetut eläimet on pidetty tilalla koko pitoajan;
- ii) rekisteriin merkittyjen tietojen paikkansapitävyyttä koskeva tarkastus todistusasiakirjojen, kuten osto- ja myyntikuittien ja eläinlääkärintodistusten perusteella.

36 artikla

Teurastamoissa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat valvontatoimenpiteet

1. Tarkastuksia on tehtävä paikalla teurastamoissa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 123 artiklan 6 kohdassa säädetyn naudanlihan erityispalkkion ja 130 artiklassa säädetyn teurastuspalkkion — jos kuljetusvälineeseen on laitettu virallinen tullisineti, on tarkastettava, ettei sinetti ole rikkoutunut. Jos sinetti ei ole

osalta ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa kyseisen asetuksen 68 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia. Tällöin jäsenvaltion on tehtävä tarkastus paikalla joko:

- a) vähintään 30 prosentille kaikista teurastamoista, jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava viittä prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana; tai

erityisten luotettavuusperusteiden mukaisesti ja jotka valitaan riskianalyysin perusteella. Tässä tapauksessa tarkastusten on koskettava kahta prosenttia niiden nautaeläinten lukumäärästä, jotka on teurastettu kyseisessä teurastamossa paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden 12 kuukauden aikana.

Näihin teurastamoissa paikalla tehtäviin tarkastuksiin on kuuluttava asiakirjojen jälkitarkastus, vertailu nautaeläinten atk-pohjaisen tietokannan tietoihin ja sellaisten teurastustodistuksiin liittyvien yhteenvetojen tai niitä vastaavien tietojen tarkastus, jotka on toimitettu muille jäsenvaltioille komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

teurastusmenettelyjen otokseen perustuva fyysinen tarkastus. Tarvittaessa on tarkastettava, ovatko punnittaviksi esitettävät ruhot tukikelpoisia.

37 artikla

Valvontatoimenpiteet viemän jälkeen myönnettyjen palkkioiden yhteydessä

1. Kolmansiin maihin vietävistä nautaeläimistä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 130 artiklan mukaisesti myönnettävien teurastuspalkkioiden osalta ja silloin kun jäsenvaltio soveltaa kyseisen asetuksen 68 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia, kaikki lastaustoimenpiteet on tarkastettava paikalla seuraavasti:

- a) lastaushetkellä on varmistettava, että kaikilla nautaeläimillä on korvamerkki. Lisäksi vähintään kymmenen prosenttia näin varmistetuista nautaeläimistä on tarkastettava yksitellen niiden tunnistamisen varmistamiseksi;

b) lähtöhetkellä yhteisön alueelta:

- rikkoutunut, tehdään tarkastus otoksen perusteella vain, jos lastin sääntöjenmukaisuudesta on epäilyksiä,
- jos kuljetusvälineeseen ei ole laitettu virallista tullisinetiä tai jos se on rikkoutunut, vähintään 50 prosenttia lastaushetkellä yksitellen tarkastetuista nautaeläimistä on tarkastettava uudelleen.

Lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevien hakemusten

paikalla tehtävät tarkastukset

2. Eläinpassit on luovutettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

varmistettava, että eläinpassit on luovutettu 2 kohdan mukaisesti.

40 artikla

3. Maksajaviraston on tutkittava kaikki tukihakemukset maksuasiakirjojen ja muiden käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kiinnitettävä erityistä huomiota vientiasiakirjoihin ja toimivaltaisten valvontaviranomaisten merkintöihin sekä

Lypsylehmäpalkkiota ja lisätukia koskevien hakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

Paikalla tehtävien tarkastusten on kosettava tuldkelpoisuusedel-lytyksiä erityisesti viljelijän kirjanpidon tai muiden rekisterien perusteella.

III LUKU

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT TARKASTUKSET

38 artikla

Lisätukea koskevat erityissäännökset

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklassa säädettyjen lisätukien osalta jäsenvaltioiden on tarvittaessa sovellettava tämän osaston säännöksiä. Jos tämä ei ole tarkoituksenmukaista lisätukijär-jestelmän rakenteen vuoksi, jäsenvaltion on säädettävä tarkastuksista, joilla varmistetaan tässä asetuksessa säädettyä valvontatasoa vastaava taso.

I jakso Yleiset

säännökset

41 artikla

Yleisperiaatteet ja määritelmät

39 artikla

Tarkastuskertomusta koskevat erityissäännökset

1. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia paikalla yhdessä asetuksen (EY) Nro 1082/2003 mukaisten tarkastusten kanssa, tämän asetuksen 28 artiklassa säädetyn tarkastuskertomuksen lisäksi on esitettävä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 2 artiklan 5 kohdan mukaiset kertomukset.

Tässä luvussa sovelletaan seuraavia yleisperiaatteita ja määritelmiä:

- Toistuvalla" säännösten noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman 4 artiklassa tarkoitetun vaatimuksen, standardin tai velvollisuuden noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen vuoden pituisella kaudella edellyttäen, että viljelijälle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman säännösten noudattamatta jättämisen päättämiseksi;
- säännösten noudattamatta jättämisen "laajuus" määritellään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuvatko ne kyseiseen maatalaan;
- säännösten noudattamatta jättämisen "vakavuus" riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävydestä ottaen huomioon asianomaisen vaatimuksen tai standardin tavoitteet;
- säännösten noudattamatta jättämisen "pysyvyys" riippuu varsinkin sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista kyseisten vaikutusten päättämiseen koh-tuulhsin keinoin.

2. Kun kyseessä ovat 36 artiklan 1 kohdassa säädetty teuras-tamoissa tehtävät tarkastukset, 28 artiklassa tarkoitettuna tarkastuskertomuksena voi olla teurastamon kirjanpitoon tehtävä merkintä tarkastetuista eläimistä.

Edellä 36 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tarkastusten osalta tarkastuskertomuksessa on esitettävä muun muassa sinä päivänä, jona tehdään tarkastus paikalla, teurastettujen ja tarkastettujen eläinten tunnistusnumerot, teuraspaino sekä teurastuksen päivämäärä.

3. Kun kyseessä ovat 37 artiklassa säädetty tarkastukset, tarkastuskertomuksessa voidaan vain ilmoittaa näin tarkastetut eläimet.

4. Kun tämän asetuksen mukaisesti toteutetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan asetuksessa (EY) Nro 1760/2000 olevan I osaston säännösten noudattamatta jättämistä, tämän asetuksen 28 artiklassa tarkoitettua tarkastuskertomuksesta on viipymättä lähetettävä jäljennökset asetuksen (EY) N:o 1082/2003 täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille.

42 artikla

Toimivaltainen valvontaviranomainen

1. Erikoistuneet valvontalaitokset vastaavat kyseisten vaatimusten ja standardien noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä. Maksajavirastot vastaavat yksittäisissä tapauksissa vähennysten tai poissulkemisten vahvistamisesta tämän asetuksen IV osaston II luvun mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia tai joitakin vaatimuksia, standardeja, sää-döksiä tai täydentävien ehtojen aloja koskevien tarkastusten tekijänä on maksajavirasto edellyttäen, että jäsenvaltio takaa, että tarkastukset ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin erikoistuneen valvontalaitoksen tekemät tarkastukset.

tarkastettavien maatilojen valinta perustuu tapauksen mukaan lainsäädännön mukaiseen tai vaatimusten tai standardien kannalta tarkoituksenmukaiseen riskianalysiin. Riskianalyysi voidaan tehdä yksittäisen tilan, tilaryhmien tai maantieteellisten alueiden tasolla, tai tämän artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa yritysten tasolla.

II jakso Hallinnolliset

tarkastukset

43 artikla Hallinnolliset

tarkastukset

Kyseisistä vaatimuksista, standardeista, säädöksistä tai täydentävien ehtojen aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joista jo säädetään vastaavaan vaatimukseen, standardiin, säädökseen tai täydentävän ehdon alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

III jakso Paikalla tehtävät tarkastukset

44 artikla

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta tehtävä tarkastuksia vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä, joista asianomainen toimivaltainen viranomainen on vastuussa.

Jos tarkastusten vähimmäismäärät on jo vahvistettu säädökseen ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä, niitä on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa mainitun vähimmäismäärän sijasta.

2. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu tietyllä täydentävien ehtojen alalla merkittävä säännösten noudattamatta jättäminen, paikalla tehtävien tarkastusten lukumäärää on lisättävä seuraavalla tarkastusjaksolla.

45 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Rajoittamatta tarkastuksia, jotka tehdään toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi, 44 artiklan mukaisesti a) jos toimivaltainen valvontaviranomainen toteaa tilan tasolla sovelletun riskianalyysin perusteella, että viljelijät, jotka eivät saa suoraa tukea, muodostavat suuremman riskin kuin tukea hakeneet viljelijät, se voi korvata tukea hakeneet viljelijät suoraa tukea saamattomilla viljelijöillä. Siinä tapauksessa tarkastettujen viljelijöiden kokonaismäärän on kuitenkin noudatettava ensimmäisessä alakohdassa

2. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta valittava 44 artiklan mukaisesti tarkastettavat viljelijät valitsemalla otos sellaista viljelijöiden otoksesta, jotka oli jo valittu 26 ja 27 artiklan nojalla ja joihin sovelletaan asiaankuuluvia vaatimuksia tai standardeja.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta valita tarkastusotoksen, joka vastaa yhtä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä ja joilla on velvollisuus noudattaa vähintään yhtä kyseisistä vaatimuksista tai standardeista.

Tällaisessa tapauksessa:

säädettyä tarkastusmäärää. Tällaisten korvausten syyt on perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti;

b) toimivaltainen valvontaviranomainen voi laatia riskianalyysin yritysten, erityisesti teurastamoiden, kauppiaiden tai toimittajien tasolla, jos se on tehokkaampaa kuin riskianalyysin laatiminen tilatasolla. Tässä yhteydessä tarkastetut viljelijät voidaan sisällyttää 44 artiklassa säädettyyn tarkastusmäärään.

4. Toimivaltainen valvontaviranomainen voi päättää soveltaa 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen menettelyjen yhdistelmää, jos tällainen yhdistelmä lisää valvontajärjestelmän tehokkuutta.

46 artikla

Vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittäminen

1. Vaatimusten ja standardien noudattaminen on tarvittaessa määriteltävä käyttämällä keinoja, joista säädetään asianomaiseen vaatimukseen tai standardiin sovellettavassa lainsäädännössä.

2. Muissa tapauksissa ja tapauksen mukaan vaatimusten ja standardien noudattaminen on määriteltävä käyttämällä mitä tahansa toimivaltaisen valvontaviranomaisen määrittelemiä asiaan kuuluvia keinoja, jotka takaavat vähintään vastaavan tarkkuuden kuin kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta mittauksilta.

3. Paikalla tehtäviä tarkastuksia voidaan tapauksen mukaan toteuttaa soveltamalla kaukokartoitustelaukoita.

47 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Tehdessään 44 artiklassa säädettyjä otokseen perustuvia tarkastuksia toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällä tavoin valitut viljelijät tarkastetaan siltä osin kuin on kyse siitä, täyttävätkö he kyseisen viranomaisen vastuualaan kuuluvat vaatimukset ja standardit.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on pääsääntöisesti toteutettava yhden tarkastuskäynnin osana, ja niiden on koostuttava vaatimusten ja standardien noudattamisen varmistamisesta, joka voidaan todeta kyseisen tarkastuskäynnin aikana pyrittäessä toteamaan kyseisten vaatimusten ja standardien mahdollinen noudattamatta jättäminen ja määrittelemään tämän lisäksi tapaukset, joiden osalta on tehtävä lisätarkastuksia.

48 artikla

Tarkastuskertomus

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on laadittava tarkastuskertomus jokaisesta tässä luvussa tarkoitetusta paikalla tehtävästä tarkastuksesta riippumatta siitä, valittiinko kyseinen viljelijä paikalla tehtävään tarkastukseen 45 artiklan mukaisesti vai toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi.

Kertomus on jaettava seuraaviin osiin:

- a) yleinen osa, joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:
- i) paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä;
 - ii) paikalla olleet henkilöt;
 - iii) ilmoitettiin tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;
- b) osa, jossa kuvataan erikseen kunkin säädöksen ja standardin osalta toteutettuja tarkastuksia ja joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:
- i) paikalla tehdyn tarkastuksen kohteena olleet vaatimukset ja standardit;
 - ii) tehtyjen tarkastusten luonne ja laajuus;
 - iii) havainnot
 - iv) säädökset ja standardit, joiden osalta havaittiin säännösten noudattamatta jättämisä;
- c) arviointiosa, jossa analysoidaan säännösten noudattamatta jättämisen merkitystä kunkin säädöksen ja/tai standardin suhteen ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus, ja jossa esitetään mahdolliset tekijät, jotka oikeuttaisivat sovellettavan vähennyksen korottamiseen tai alentamiseen.

Jos kyseistä vaatimusta tai standardia koskevat säännökset antavat mahdollisuuden lopettaa havaitun säännösten noudattamatta jättämisen tutkinnan, siitä on mainittava kertomuksessa. Samaa sovelletaan jäsenvaltion vahvistaessa uuden standardin noudattamisen aloittamiselle Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 (>) 5 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan maatalouden ohjaus-

ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 26 päivänä helmikuuta 2002 annetun komission asetuben (EY) N:o 445/2002 (¹)

2. Viljelijälle on ilmoitettava kaikista havaituista säännösten noudattamatta jättämisistä.

3. Tarkastuskertomus on saatettava päätöbeeen kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastubesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisiin vaatimuksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön sisältämien erityissäännösten soveltamista. Kyseinen ajanjaho voidaan kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pidentää kolmeviikkoa erityisesti kemiallisten tai fysikaalisten määritysten niin edellyttäessä.

Tapauksissa, joissa toimivaltaisen valvontaviranomainen on muu kuin maksajavirasto, kertomus on lähetettävä maksajavirastolle kuukauden kuluessa sen saattamisesta päätöbeeen.

rv OSASTO

TUEN, VÄHENNYSTEN JA POISSULKEMISTEN
LASKUPERUSTEET

f LUKU

**TUKIKELPOISUUSEDELLYTYKSUN LIITTYVÄT
HAVAINNOT**

I jakso

**maatilan tilatukijärjestelmä ja muut pinta-
alatuki järjestelmät**

49 artikla Yleiset

periaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasvirahat ja tapauksen mukaan erotettava toisistaan:

a) maatilan tilatukijärjestelmään kuuluvat alat, joista kukin täyttää tapauksen mukaan omat erityiseuhytyksensä.

(») EYVLL 160, 26.6.1999 s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetubella (EY) N:o 1783/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 70). (²) EYVL L 74, 15.3.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 963/2003 (EUVL L138, 5.6.2003, s. 32)-4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lisäajan.

b) alat, joihin sovelletaan erisuuruksia tukia;

c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä ilmoitetut kesannoitorialat ja tarvittaessa kesannoitorialat, joihin sovelletaan erisuuruksia tukia;

2. Jos maatilan tulotukijärjestelmässä jätetyssä tukihakemuksessa havaitaan, että ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala poikkeavat toisistaan, tuki on laskettava alhaisemman määrän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisia vähennyksiä tai poissulkemisiä, joita on sovellettava 51 ja 53 artiklan mukaisesti toteutetun pinta-alan tosiasiallisen määrittämisen jälkeen.

- d) asetuksen (EY) Nro 1782/2003 131 artiklan soveltamiseksi ilmoitetut rehualat;
- e) asetuksen (EY) Nro 1782/2003 132 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaiset mainitun artiklan soveltamiseksi ilmoitetut muut rehualat kuin laidunmaa ja muut kuin peltokasvien tuotantoon käytetyt alat;
- f) asetuksen (EY) Nro 1782/2003 132 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen mainitun artiklan soveltamiseksi ilmoitettu laidunmaa.

Poiketen siitä, mitä b alakohdassa säädetään, a alakohdan soveltamiseksi on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

2. Jos maatalan mlotukijärjestelmän soveltamiseksi määritetty ala on pienempi kuin ilmoitettu ala, on sovellettava seuraavia säännöksiä sen määrittämiseksi, mikä osa tukioikeuksista on palautettava kansalliseen varantoon asetuksen (EY) Nro 1782/2003 45 artiklan 1 kohdan ja 42 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti:

- a) jos viljelijä ei ilmoita koko pinta-alaansa käytössään olevien kesannointioikeuksien aktivoimiseksi mutta ilmoittaa
- a) ilmoitettu pinta-ala on otettava huomioon siten, että ensiksi otetaan huomioon tukioikeudet, joiden arvo on korkein;
- b) kyseiselle pinta-alalle jaetaan ensiksi ne tukioikeudet, joiden arvo on korkein, ja sen jälkeen jaetaan tukioikeudet, joiden arvo on seuraavaksi korkein.

Tämän kohdan soveltamiseksi kesannointioikeuksia ja muita tukioikeuksia on käsiteltävä erikseen.

3. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-aratukijärjestelmässä jätettävän tukihakemuksen perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin kyseisen tukijärjestelmän osalta.

50 artikla

Ilmoitettuihin pinta-aloihin sovellettava laskuperusta

1. Jos pinta-aratukijärjestelmien mukaisissa tukihakemuksissa, lukuun ottamatta asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 6 ja 9 luvussa säädettyä tarkkelysperunan tukea ja siementukea, havaitaan, että jonkin vujerylcasviryrhnän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa on otettava huomioon ilmoitettu pinta-ala.

6. Peltokasvien pinta-aratukea asetuksen (EY) Nro 1782/2003 IV osaston 10 luvun mukaisesti hakeville viljelijöille myönnettävän tuen osalta tukikelpoinen enimmäispinta-ala on laskettava määritetyn kesannoidun alan perusteella ja eri viljelykasvien mukaisessa suhteessa. Peltokasvien tuottajille suhteessa määritettyyn kesannoituun alaan myönnettäviä tukia on alennettava kuitenkin tasolle, joka vastaa 92 viljatonnin tuottamiseen tarvittavaa pinta-alaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 107 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

3. Jos pinta-aratukijärjestelmien mukaisten tukihakemusten osalta, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 6 ja 9 luvussa säädettyä tarkkelysperunan tukea ja siementukea, yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetty ala, tuki on laskettava kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetyn pinta-alan perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta 51 ja 53 artiklan mukaisten vähennysten ja poissulkemisten soveltamista.

4. Maatalan tulotukijärjestelmässä jätetyn tukihakemuksen osalta kesannointioikeuksiin on sovellettava seuraavia säännöksiä 2 artiklan 22 kohdassa tarkoitetun "määritetyn pinta-alan" määrittämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 51 ja 52 artiklan mukaisten vähennysten ja poissulkemisten soveltamista:

samaan aikaan vastaavan pinta-alan muiden oikeuksien aktivoimiseksi, kyseinen pinta-ala on katsottava ilmoitetuksi kesannointialoina eikä määritetyksi 49 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljelykasviryhmän osalta;

b) jos havaitaan, että kesannointialoiksi ilmoitettu pinta-ala ei ole kesannoitu, on katsottava, että kyseistä pinta-alaa ei ole määritetty.

5. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 72 artiklan mukaisen durumvehnän erityisen laatupalkkion ja mainitun asetuksen 105 artiklan mukaisen durumvehnän lisätuen ja erityistuen soveltamiseksi ilmoitettujen pinta-alojen osalta ja tapauksissa, joissa jäsenvaltion vahvistaman varmennettujen siementen vähimmäismäärän ja tosiasiallisesti käytetyn määrän välillä havaitaan poikkeama, pinta-ala on määritettävä jakamalla varmennettujen siementen kokonaismäärä, josta viljelijä on esittänyt käyttöä koskevat todisteet, jäsenvaltion vahvistamalla kyseisen tuotantoalueen hehtaarikohtaisella varmennettujen siementen vähimmäismäärällä.

7. Jos viljelijä ei ole voinut täyttää velvollisuuksiaan 72 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä tukikelpoisen pinta-alan osalta.

51 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset tapauksissa, joissa on ilmoitettu liikaa

1. Jos pinta-aratukijärjestelmien, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 93 ja 99 artiklassa säädettyjä tarkkelysperunan ja siementen tukijärjestelmiä, soveltamiseksi ilmoitettu pinta-ala on jonkin viljelykasviryhmän osalta suurempi kuin tämän asetuksen 50 artiklan 3-5 kohdan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella siten, että tuesta vähennetään havaittu erotus kaksinkertaisena, jos ero on yli kolme prosenttia tai yli

kaksi hehtaaria mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

Jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle vujeh/kasviryhmäille ei myönnetä pinta-alaperusteista tukea.

2. Jos yhtenäishakemuksen kattaman määritetyn kokonaisalan osalta, lukuun ottamatta tärkkelysperunaa ja siemeniä, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 93 ja 99 artiklassa, määritetty pinta-ala on yli 30 prosenttia suurempi kuin tämän asetuksen 50 artiklan 3-5 kohdan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa tämän asetuksen 50 artiklan 3-5 kohdan mukaisesti, on evättävä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja määritetyn pinta-alan 50 artiklan 3-5 kohdan mukaista erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimabuksista, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Jos energiakasvien tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 88 artiklan mukaisesti hakeva tai lohkoja kesannointialoiksi kyseisen asetuksen 55 artiklan b alakohdan tai 107 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ilmoittava viljelijä ei tietyn raaka-aineen osalta pysty toimittamaan vaadittua määrää, on tämän artiklan soveltamiseksi katsottava, ettei hän ole energiatar-koituksiin viljeltyjen tai kesannoitujen lohkojen osalta täyttänyt velvollisuuttaan suhteessa pinta-alaan, joka lasketaan kertomalla maatalousmaan pinta-ala, jonka hän on käyttänyt raaka-aineen tuottamiseen, kyseisen raaka-aineen vastaavalla suhteellisella vajauksella.

52 artikla

Vähennykset tärkkelysperunan tuen ja siemenien hakemusten osalta

1. Jos havaitaan, että tosiasialisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia pienempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 6 luvussa säädetyn tärkkelysperunan tuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.

2. Jos havaitaan, että tosiasialisesti viljelty pinta-ala on yli 10 prosenttia pienempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 9 luvussa säädetyn siementuen maksamiseksi ilmoitettu pinta-ala, maksettavasta tuesta on vähennettävä havaittu erotus kaksinkertaisena.

2. Jos havaitaan, että tukihakemus koskee virallisesti varmentamattomia siemeniä tai siemeniä, joita ei ole korjattu kyseisen jäsenvaltion alueella sen kalenterivuoden aikana, jona alkaa markkinointivuosi, jolle tämä tuki on vahvistettu, siementen tuotantotukea ei myönnetä lainkaan kyseisen

3. Jos havaitaan, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut sääntöjenvastaisuudet johtuvat viljelijän tahallisesta säännösten noudattamatta jättämisestä, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuben (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä mabettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotb hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöben maksaminen on peruutettava.

53 artikla Tahallinen liikaa

ilmoittaminen

Jos ilmoitetun ja 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mubisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tukea, job viljelijälle olisi voitu mabaa 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mubisesti, ei myönnetä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisissa tukijärjestelmissä.

Jos kyseinen erotus on lisäksi yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, job vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 50 artiklan 3 kohdan, 4 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan mukaisesti määritetyn pinta-alan välistä erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä asetuben (EY) N:o 1782/2003 IB. ja IV osastossa tarkoitetuissa muissa tukijärjestelmissä mabettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotb hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännöben mabaminen on peruutettava.

54 artikla

Siementukihakemuksiin liittyvät vähennykset ja poissulkemiset

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei tosiasialisesti pitänyt tukiha-kemuksen kohteena olleita siemeniä bupan kylvösiemeninä 31 artiklan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti, asianomaisen lajin osalta maksettavasta tuesta on 52 artiklan mukaisesti sovellettavien vähennysten tekemisen jälkeen vähennettävä 50 prosenttia, jos kaupan pitämättä jääneet määrät ovat yli 2 prosenttia ja enintään 5 prosenttia määristä, joista tukihakemus on tehty. Jos kaupan pitämättä jääneet määrät ylittävät 5 prosenttia, siementu-kea ei myönnetä lainkaan kyseisen markkinointivuoden osalta.

Jos yläraja ylittyy, niin tukien kokonaismäärää, joka voidaan myöntää viljelijälle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitetuissa tukijärjestelmissä kyseisenä kalenterivuonna jätettyjen tukihakemusten osalta, on vähennettävä 50 prosentilla määrästä, jonka viljelijä on tai olisi muuten saanut laajaperäistärnispalkkiona.

markkinointivuoden ja sitä seuraavan markkinointivuoden osalta.

55 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitettuja palkkioita varten

1. Edellä olevan 50 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 51 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklaa on sovellettava rehualan laskemiseen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 131 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämiseksi.

3. Jos ilmoitetun ja määritetyn pinta-alan välinen erotus johtuu tahallista sääntöjenvastaisuuksista ja eläintiheyden yläräjä ylittyy määritetyllä pinta-alalla, 2 kohdassa tarkoitettu tuen määrä on evättävä kokonaisuudessaan. Tällöin on sovellettava vastaavasti 53 artiklan toista alakohtaa.

2. Jos ilmoitetun ja 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki niiden tukihakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havaintoa seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, sen rehualan osalta, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja määritetyn pinta-alan erotusta. Jos tuen ulkopuolelle jätettävää pinta-alaa ei voida kyseisessä ajassa vähentää täysimääräisesti, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan mukaisia vähennyksiä ja pois-sulkemisia on sovellettava ainoastaan, jos ilmoitettu pinta-ala johti tai olisi johtanut suurempaan maksuun.

56 artikla

Rehualan laskeminen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklan mukaista laajaperäistämispalkkiota varten

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 132 artiklassa säädettyä laajaperäistämispalkkiota ei voida maksaa useammasta eläimestä kuin niistä, joiden osalta mainitun asetuksen 131 artiklassa tarkoitettuja palkkioita voidaan maksaa tämän asetuksen 55 artiklan soveltamisen jälkeen.

2. Kyseinen rehuala on määritettävä 50 artiklan säännöksiä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan sovekamista.

Jos näin määritetyn pinta-alan osalta eläintiheyden yläräjä ei ylity, määritetty pinta-alaa on käytettävä laajaperäistämispalkkion laskuperusteena.

2. Tukea ei voida missään tapauksessa myöntää hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

58 artikla

Korvaaminen

1. Tilalla olevia nautaeläimiä on pidettävä määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen. Emolehvät tai hiehot, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 125 tai 129 artiklan mukaisesti ja lypsylehvät, joista on haettu tukea mainitun asetuksen 132 artiklan 4 kohdan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana kyseisissä artikloissa säädettyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

II jakso

Eläinpalkkiot

57 artikla

Laskuperusteet

1. Jos sovelletaan tilakohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten lukumäärä on rajoitettava kyseiselle viljelijälle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.

3. Jos tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehtävässä tarkastuksessa määritetty tuki on laskettava vastaavasti Cisirjärjelmä perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 59 ja 60 artiklan soveltamista.

Jos viljelijä ei kuitenkaan ole voinut noudattaa pitovelvoitettaan 72 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden tapahtumishetkellä tukikelpoisten eläinten lukumäärän osalta.

4. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, on sovellettava seuraavaa:

a) nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, on pidettävä määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti kaikkien muiden nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osien perusteella;

b) jos havaitut sääntöjenvastaisuudet liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinmerkintöihin, kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ensimmäisen havainnon jälkeen.

Edellä olevaa 19 artiklaa on sovellettava nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään tehtäviin merkintöihin ja ilmoituksiin.

kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosentiosuudella, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä:

a) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosentiosuudella, jos se on enintään kymmenen prosenttia, tai

b) 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosentiosuudella

2, Edellä olevan 1 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 20 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

Jos jäsenvaltio kuitenkin hyödyntää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että tilalta lähteneestä eläimestä ja tilalle saapuneesta toisesta eläimestä atk-pohjaiseen nautaeläinten tietokantaan ensimmäisessä alakohdassa säädettyssä määräajassa tehdyt ilmoitukset voivat korvata mainitut toimivaltaiselle viranomaiselle lähetettävät tiedot

3. Jos viljelijä hakee tukea sekä uuhista että vuohista ja jos maksettavan tuen tasossa ei ole eroa, uuhi voidaan korvata vuohella ja vuohi voidaan korvata uuhella. Uuhet ja vuohet, joista haetaan tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 113 artiklan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana mainitussa artiklassa säädettyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 10 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta viiden työpäivän kuluessa.

59drifeid

Vähennykset ja poissulkemiset sellaisten nautaeläinten osalta, joista on haettu tukea

1. Jos nautatukijärjestelmien mukaisessa tukihakemuksessa havaitaan 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava ero on yli 20 prosenttia, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, job vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä nautatukijärjestelmissä mabettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännösen maksaminen on peruutettava.

60 artikla

Vähennykset ja poissulkemiset sellaisten lampaiden ja vuohien osalta, joista on haettu tukea

1. Jos lammas- ja vuohitukijärjestelmässä tehdyissä tukihakemuksissa havaitaan 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti erotus, 59 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa on sovellettava soveltuvin osin alkaen ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.

kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosentiosuus on yli 20 prosenttia, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa järjestelmissä kyseiseltä palkkiokaudelta.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosentiosuus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Kyseinen määrä on vähennettävä nautatukijär-jestelmissä mabettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää sitä kalenterivuotta, jona havainto tehdään, seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana. Jos määrää ei voida täysimääräisesti vähentää mainituista tukimaksuista, jäännösen maksaminen on peruutettava.

3. Jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut prosentiosuudet voidaan vahvistaa, asianomaisella palkkiokaudella kaikkien niiden nautaeläinten, joista palkkioita on haettu nautaeläinten tukijärjestelmissä ja joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, kokonaisuudessa on jaettava kaikkien kyseisenä palkkiobutena määritettyjen nautaeläinten lukumäärällä.

4. Jos 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti havaittu eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen erotus aiheutuu tahallista sääntöjenvastaisuudesta, tuki, job viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa nautatukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

2. Jos havaitaan, että lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävä lampaan kasvattaja ei ole ilmoittanut palkkio-hakemuksessaan tästä toiminnastaan, hänelle kuuluvan tuen määrää on vähennettävä vastaamaan palkkiota, joka maksetaan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitäville lampaankasvattajille vähennettynä kyseisen määrän ja täysimääräisen uuhipalkkion määrän välisellä erotuksella.

3. Jos lisäpalkkiota koskevan hakemuksen osalta havaitaan, että alle 50 prosenttia tilan maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1782/2003 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- ja vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

4. Jos havaitaan, että tilan maatalousmaasta aBe 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 2550/2001 liitteessä I luetelluilla alueilla, vuohipalkkiota ei makseta.

5. Jos havaitaan, että vuorilaiduntamista harjoittava tuottaja, joka on jättänyt hakemuksen lisäpalkkiosta, ei ole laiduntanut 90 prosenttia eläimistään vähintään 90 päivää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 114 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla alueella, lisämaksua ei makseta ja uuhi- tai vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50 prosenttia lisäpalkkion määrästä.

6. jos havaitaan, että 2, 3, 4 tai 5 kohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuudet johtuvat säännösten tahallisesta noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Kyseinen määrä on vähennettävä lammas- tai vuohitukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka viljelijälle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana.

7. Jos sekä uuhia että vuohia, joista maksettava palkkio on samantasoinen, pitävän viljelijän osalta paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan karjan koostumuksessa eläinten lajikohtaista lukumäärää koskeva ero, eläinten on katsottava kuuluvan samaan ryhmään. eläimiä, joista on haettu tukea, hallussaan koko pitoaikaa edellyttäen, että viljelijä on ilmoittanut asiasta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten lukumäärän väheneminen on havaittu.

Ottaen huomioon yksittäistapauksia koskevat tosiasialliset olosuhteet toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat luonnonolosuhteista johtuvat karjaa koskevat tapaukset:

- a) eläimen kuolema taudin vuoksi;
- b) eläimen kuolema onnettomuudessa, josta viljelijää ei voida pitää vastuullisena.

61 artikla

Luonnonolosuhteet

Edellä olevassa 59 ja 60 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisia ei sovelleta, jos viljelijä ei voi karjaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi noudattaa sitoumustaan pitää

Lypsylehmäpalkkioiden ja lisätukien järjestelmässä tehtyjä tukihakemuksia koskevien havaintojen yhteydessä sovelletaan 50 artiklaa, 51 artiklan 1 kohtaa ja 53 artiklaa siten, että "pinta-alan" katsotaan tarkoittavan "tilakohtaista viitemäärää" ja "määritetyn pinta-alan" katsotaan tarkoittavan "määritettyä tilakohtaista viiternäärää".

Jos asianomainen henkilö ei asetuksen (EY) N:o 2237/2003 30 artiklassa tarkoitetussa tapauksessa aloita tuotantoa tukihakemuksen määräaikaan mennessä, määritetyn tilakohtaisen viitemäärän katsotaan olevan nolla. Tällöin asianomaisen henkilön tukihakemus on hylättävä kyseisen vuoden osalta. Hylätyssä hakemuksessa ilmoitettua määrää vastaava määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa vahvistetuissa tukijärjestelmissä maksettavista tuista, jotka hakijalle voitaisiin myöntää niiden hakemusten yhteydessä, jotka hän jättää havainnon tekovuotta seuraavana kalenterivuonna.

II LUKU

62 artikla

Teurastamojen antamat virheelliset todistukset ja ilmoitukset

Kun kyseessä ovat teurastamojen asetuksen (EY) N:o 2342/1999 35 artiklan mukaisesti teurastuspalkkion yhteydessä tekemät ilmoitukset tai antamat todistukset ja kun havaitaan, että teurastamon antama virheellinen todistus tai sen tekemä virheellinen ilmoitus joi tuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia, jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen teurastamon oikeus tehdä palkkioita koskevia ilmoituksia tai antaa niitä koskevia todistuksia on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

63 artikla **Lisätukia koskevat**

havainnot

Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 133 artiklassa säädettyt lisätuet, jäsenvaltioiden on säädettävä vähennyksistä ja poissulkemisista, joiden on asiallisesti vastattava tämän osaston säännöksiä.

III jakso **Lypsylehmäpalkkio ja**

lisätuet

64 artikla **Lypsylehmäpalkkio ja**

lisätuet

TÄYDENTÄVIÄ EHTOJA KOSKEVAT HAVAINNOT

65 artikla **Yleisperiaatteet ja**

määritelmät

1. Tämän luvun soveltamiseksi on sovellettava 41 artiklan säännöksiä.
2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 6 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi toiminta tai laiminlyönti on katsottava johtuvaksi suoraan yksittäisestä maanviljelijästä, joka on jättänyt noudattamatta säännöksiä ja joka on kyseisen noudattamatta jättämisen havaitsemisen ajankohtana vastuussa asianomaisesta tilasta, pinta-alasta, tuotantoyksiköstä tai eläimestä. Jos kyseinen tila, pinta-ala, tuotantoyksikkö tai eläin on siirretty viljelijälle sen jälkeen, kun säännösten noudattamatta jättämistä on alkanut tapahtua, häntä on pidettävä yhtä lailla vastuussa, jos hän on jatkanut kyseistä noudattamatta jättämistä, edellyttäen, että hän on voinut kohtuudella havaita ja lopettaa kyseisen noudattamatta jättämisen.
3. Jos useampi kuin yksi maksajavirasto on vastuussa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjen erilaisten suoran tuen järjestelmien hallinnosta, jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen tämän luvun mukaisten säännösten moitteettoman soveltamisen ja

erityisesti, että kaikkiin viljelijän hakemiin suoriin tukiin sovelletaan yhtenäistä vähennysprosenttia.

4. Säännösten noudattamatta jättämistä pidetään määritettynä, jos se vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon millä tahansa muulla tavalla.

66 artikla

Vähennysten soveltaminen laiminlyönnin tapauksessa

1. Jos noudattamatta jättäminen johtuu viljelijän laiminlyönnistä, on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan d alakohdassa määriteltyjen suorien tukien kokonaismäärää, joka on myönnetty tai on myönnettävä asianomaiselle viljelijälle niiden tukihakemusten perusteella, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään kalenterivuonna, jona laiminlyönti havaitaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 71 artiklan soveltamista. Tämä vähennys on pääsääntöisesti kolme prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksessa esittämän arvion perusteella päättää joko alentaa kyseistä prosenttiosuutta yhteen prosenttiin tai korottaa sitä viiteen prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä taikka 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olla soveltamatta vähennystä lainkaan.

2. Jos samaan täydentävien ehtojen alaan liittyvien eri säädösten tai standardien osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättämisen tapaus, kyseisiä tapauksia on 1 kohdan mukaisen vähennyksen vahvistamiseksi pidettävä yhtenä noudattamatta jättämisenä.

3. Jos täydentävien ehtojen eri alojen osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättäminen, 1 kohdassa säädettyä vähennyksen vahvistamismenettelyä on sovellettava erikseen kuhunkin noudattamatta jättämiseen. Kyseiset vähennys-prosenttiosuudet on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään viisi prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

4. Jos on havaittu toistuvia säännösten noudattamatta jättämiä, ensimmäisen noudattamatta jättämisen osalta 1 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta on ensimmäisen toiston yhteydessä korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkin rajoittamatta 67 artiklan mukaista säännösten tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista. Jos kyseinen prosenttiosuus on vahvistettu 2 kohdan mukaisesti, maksaja viraston on määritettävä prosenttiosuus, jota olisi sovellettu ensimmäiseen asianomaisen vaatimuksen tai standardin noudattamatta jättämiseen.

Myöhempien toistojen yhteydessä korotuskerrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruisen vähennys on saavutettu, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaiselle viljelijälle, että jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan, hänen katsotaan toimineen tahallisesti 67

artiklassa tarkoitetulla tavalla. Jos sen jälkeen havaitaan uusi noudattamatta jättämisen tapaus, sovellettava vähennysprosenttiosuus vahvistetaan soveltamalla korotuskerrointa kolme korotettuun määrään, joka edeltää tapauksen mukaan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyn 15 prosentin rajoituksen soveltamista.

67 artikla

Vähennysten ja poissulkemisten soveltaminen säännösten tahallisen noudattamatta jättämisen tapauksissa

1. Jos viljelijä on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 66 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sovellettava vähennys on pääsääntöisesti 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 71 artiklan soveltamista.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 48 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksessa esittämän arvion perusteella päättää alentaa kyseistä prosenttiosuutta vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sitä tapauksen mukaan enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

2. Jos tahallinen noudattamatta jättäminen koskee jotain tiettyä tukijärjestelmää, viljelijä on suljettava kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden osalta.

Jos säännösten tahallinen noudattamatta jättäminen on erittäin laajaa, vakavaa, pitkäaikaista tai toistuvaa, viljelijä on suljettava asianomaisen tukijärjestelmän ulkopuolelle myös seuraavan kalenterivuoden osalta.

III LUKU YLEISET

SÄÄNNÖKSET

68 artikla

Vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Edellä 1 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisiä ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muutoin osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Edellä 1 luvussa säädettyjä vähennyksiä ja poissulkemisiä ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomaisen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella.

69 artikla

Nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Edellä olevaa 68 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä alkaen nautaeläinten atk-pohjaiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin niiden nautaeläinten osalta, joista tukea on haettu.

Nautaeläimiin, joista tukea ei ole haettu, sovelletaan samoja säännöksiä tämän osaston II luvun mukaisesti sovellettavien vähennysten ja poissulkemisten osalta.

V OSASTO YLEISET

SÄÄNNÖKSET

70 artikla

Tuen vähimmäismäärät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä tukea, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 100 euroa.

71 artikla

Vähennysten kasaantuminen

1. Jos säännösten noudattamatta jättäminen muodostaa myös sääntöjenvastaisuuden, mikä on merkityksellistä vähennysten tai poissulkemisten soveltamiseksi niin IV osaston I luvun kuin sen II luvun mukaisesti,

- asianomaisiin tukijärjestelmiin on sovellettava IV osaston I luvun mukaisia vähennyksiä tai poissulkemisiä;
- maatilan tilatukijärjestelmässä ja muissa tukijärjestelmissä, joihin ei sovelleta a kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai poissulkemisiä, myönnettävään tukien kokonaismäärään on sovellettava IV osaston II luvun mukaisia vähennyksiä ja poissulkemisiä.

73 artikla

Aiheettomien maksujen takaisinperintä

1. Viljelijän on palautettava aiheettomasti maksetut määrät, joihin lisätään 3 kohdan mukaisesti lasketut korot.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että aiheeton maksu on perittävä vähentämällä vastaava määrä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III ja IV osastossa tarkoitettujen tukijärjestelmien mukaisesti takaisin-periäpäätöksen jälkeen kyseiselle viljelijälle suoritettavista ennakkomaksuista tai maksuista. Viljelijä voi kuitenkin palauttaa maksun odottamatta vähennystä.

2. Jos tuen mukauttamisen, säännösten noudattamatta jättämisen y sääntöjenvastaisuuksien seurauksena on 1 kohdan soveltamisen jälkeen sovellettava useita vähennyksiä toimivaltaisen viranomaisen on laskettava vähennykset seuraavasti:

- ensimmäiseksi on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisia vähennyksiä;
- toiseksi, tämän asetuksen IV osaston I luvussa säädettyjä vähennyksiä on sovellettava tukimäärään, joka viljelijälle olisi voitu maksaa ensimmäisen vähennyksen jälkeen;
- kolmanneksi, saatua määrää on käytettävä perustana laskettaessa tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat hakemusten jättämisestä myöhässä;
- neljänneksi, saatua määrää on tehtävä tämän asetuksen IV osaston II luvussa säädetty vähennykset

3. Jollei neuvoston asetuksen (EY) Nro 2988/95 (1) 6 artiklasta muuta johdu, tämän asetuksen mukaiset vähennykset ja poissulkemiset eivät rajoita muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien Usäseuraamuksien soveltamista.

(*) EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

72 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet 10 työpäivän kuluessa päivästä, jona viljelijä voi ne ilmoittaa.

8. jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin sellaisia määriä, jotka ovat ilman korkoja enintään 100 euroa viljelijää ja palkkiokautta kohti, jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään tällaisissa tapauksissa perimättä jättämisestä.

Jos korkoihin liittyvät määrät on perittävä riippumatta aiheettomasti maksetuista määristä, jäsenvaltiot voivat samoin edellytyksin päättää olla perimättä määriä, jotka liittyvät enintään 50 euron suuruisiin korkoihin.

3. Korko on laskettava sen ajan perusteella, joka kuluu viljelijälle palautusvelvollisuudesta ilmoittamisen ja joko palautuksen tai vähennyksen välillä.

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja se ei saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä sovellettava korkotaso.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä viljelijä ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Jos virhe kuitenkin liittyy kyseisen maksun laskemiseen liittyvän asiatietoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos takaisinperintää koskevaa päätöstä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

5. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos tuen maksupäivän ja toimivaltaisen viranomaisen tuensaajalle osoittaman, maksun aiheetonta luonnetta koskevan ensimmäisen ilmoituksen välinen aika on yli kymmenen vuotta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ajanjakso on kuitenkin neljä vuotta, jos tuensaaja on toiminut vilpittömässä mielessä.

6. Tämän asetuksen 21 artiklan ja IV osaston mukaisesti tehtyjen vähennysten ja poissulkemisten seurauksena takaisin perittäviin määriin on kaikissa tapauksissa sovellettava neljän vuoden vanhentumisaikaa.

7. Edellä olevaa 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta ennakkoihin.

74 artikla

Tilan siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- a) "tilan siirrolla" kyseisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;
- b) "luopujalla" viljelijää, jonka tila siirretään toiselle viljelijälle;
- c) "tilan jatkajalla" viljelijää, jolle tila siirretään.

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen kuin tuen kaikkien myöntämisedellytysten todetaan täyttyneen, siirretystä tilasta ei myönnetä tukea luopujalle.

3. Luopujan hakema tuki myönnetään tilan jatkajalle, jos:

- a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee tuen maksamista;
- b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;
- c) tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee tuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti:

- a) luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan kaikki oikeudet ja velvollisuudet, jotka syntyvät tukihakemuksen perusteella, kuuluvat tilan jatkajalle;

- b) tuen myöntämiseksi tarvittavat kaikki toimet ja luopujan ennen tilan siirtoa tekemät kaikki ilmoitukset luetaan tilan jatkajan ansioksi asianmukaisten yhteisön sääntöjen soveltamiseksi;

- c) siirrettyä tilaa pidetään tarvittaessa erillisenä tilana kyseisen markkinointivuoden taikka kyseisen tuki- tai palkkiokauden osalta.

5. Jos tukihakemus jätetään sen jälkeen, kun tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet on saatu päätökseen ja tila on siirretty kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle kyseisten toimien käynnistämisen jälkeen mutta ennen kuin tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät, tukea voidaan myöntää tilan jatkajalle sillä edellytyksellä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Tällöin sovelletaan 4 kohdan b alakohtaa.

6. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää tukea luopujalle. Tällaisessa tapauksessa:

- a) tilan jatkajalle ei myönnetä tukea;

- b) jäsenvaltioiden on sovellettava 2-5 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia soveltuvin osin.

7. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun jakson aikana, tilan jatkaja voi käyttää asianomaisia lohkoja tukihakemuksen jättämiseksi maatilalan tulotukijärjestelmässä.

75 artikla

Lisätoimenpiteet ja jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdenmisen järjestelmän moitteettomaksi soveltamiseksi tarvittavat Pisäjoimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi, jos tässä asetuksessa ei säädetä tarkoituksenmukaisista vähennyksistä ja poissulkemisista, jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin markkinoiden toimijoihin, kuten teurastamoihin tai järjestöihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä, sen varmistamiseksi, että valvontaedellytykset, kuten asianmukaista tilan karjarekisteriä tai ilmoitusvelvollisuutta koskevat edellytykset, täyttyvät

2. Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tehokkaiden tarkastusten takaamiseksi ja toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi.

76 artikla

Tiedonannot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta maatilalan tilatukea ja muita pinta-alatukijärjestelmiä koskeva kertomus ja vuosittain viimeistään 31 päivänä elokuuta eläinpalkkioita koskeva kertomus, jotka kattavat edellisen kalenterivuoden ja joissa mainitaan erityisesti seuraavat seikat:

- a) yhdenmisen järjestelmän täytäntöönpano, mukaan luettuina erityisesti täydentävien ehtojen vaatimusten tarkastamiseksi

valitut vaihtoehdot ja toimivaltaiset valvontalaitokset, jotka vastaavat täydentävien ehtojen vaatimusten ja edellytysten tarkastuksista;

- b) hakemusten määrä sekä kokonaispinta-ala ja eläinten kokonaisuusmäärä tukijärjestelmäkohtaisesti;
- c) hakemusten määrä sekä tarkastettu kokonaispinta-ala ja tarkastetut eläinten kokonaisuusmäärät;
- d) tehtyjen tarkastusten tulos sekä IV osaston mukaisesti sovelletut vähennykset ja poissulkemiset.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava samanaikaisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen eläinpalkkioita koskevien komissiolle lähetettävien tiedonantojen kanssa niiden tuensaajien kokonaisuusmäärä, jotka ovat saaneet tukea yhdenmetyt järjestelmän soveltamisalaan kuuluvissa tukijärjestelmissä.

2. Lisäksi jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle kunkin vuoden 31 päivään lokakuuta mennessä tiedonanto, joka koskee 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuutta koko maatalousmaasta. Jäsenvaltioiden on niin ikään 31 päivään lokakuuta 2005 mennessä lähetettävä komissiolle tiedonanto, joka koskee kyseistä osuutta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna viitevuonna 2003.

3. Jäsenvaltiot voivat yhtäsymmääräyksessä komission kanssa poiketa 1 ja 2 kohdassa säädetyistä määräpäivistä asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

4. Yhdenmetyt järjestelmän yhteydessä perustettua atk-pohjaista tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa asetuksissa täsmennettyjä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

ffl OSA TUEN MUKAUTTAMINEN

77 artikla Vähennyksen laskuperusteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan mukaisen vähennyksen määrä lasketaan niiden suorien tukien määrien perusteella, jotka viljelijöille voitaisiin maksaa ennen vähennysten ja poissulkemisten soveltamista tämän asetuksen mukaisesti tai asetuksen (EY) Nro 1782/2003 liitteessä I lueteltujen mutta mainitun asetuksen DI tai IV osastoon kuulumattomien tukijärjestelmien tapauksessa niihin sovellettavan erityislainsäädännön mukaisesti.

78 artikla

Jakoperusteet

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen jäljellä olevien määrien jakoperusteet lasketaan ottaen huomioon jäsenvaltioissa olevat maatalousmaan ja maatalouden työpaikkojen osuudet, joiden painotus on vastaavasti 65 prosenttia ja 35 prosenttia.

Kunkin jäsenvaltion osuutta maatalousmaasta ja maatalouden työpaikoista korjataan sen perusteella, mikä on jäsenvaltion suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna, soveltamalla yhtä kolmasosaa niiden jäsenvaltioiden keskiarvon poikkeamasta, joihin tuen mukauttamista sovelletaan.

Tähän tarkoitukseen käytetään seuraavia, Eurostatista elokuussa 2003 saatuihin tietoihin perustuvia taustatietoja:

- a) maatalousmaa: asetuksen (EY) N:o 571/88 (*) mukaisesta maatilojen rakennetta koskevasta vuoden 2000 tutkimuksesta saadut tiedot;

- b) maatalouden työpaikat: maatalous-, metsästys- ja kalastusalan työpaikkoja koskevat tiedot, jotka on julkaistu neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 (2) mukaisesti toteutetun vuoden 2001 työvoimatutkimuksen vuotuisessa sarjassa;

- c) BKT asukasta kohti ostovoimana ilmaistuna; kolmen vuoden keskiarvo, joka perustuu jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpitoon vuosina 1999-2001.

79 artikla Tuen

Hsämäärä

1. Sen määrittelemiseksi, onko asetuksen (EY) N:o 1782/2003

12 artiklassa tarkoitettu 5 000 euron yläraja saavutettu, on otettava huomioon niiden suorien tukien kokonaisuusmäärä, jotka olisi myönnettävä ennen vähennysten soveltamista tämän asetuksen mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä I lueteltujen mutta mainitun asetuksen III tai IV osastoon kuulumattomien tukijärjestelmien tapauksessa niihin sovellettavan erityislainsäädännön mukaisesti.

Tuen lisämääriä ei kuitenkaan myönnetä viljelijälle, joka on jätetty kaikkien suorien tukien ulkopuolelle sääntöjenvastaisuuksien tai säännösten noudattamatta jättämisten vuoksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta edellisenä vuonna myönnetyn lisätuen kokonaisuusmäärä.

80 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 2419/2001. Sitä on kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2005 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Tapauksissa, joissa vähennyksiä, joita on sovellettava tekemällä asetuksen (EY) N:o 2419/2001 32 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 33 artiklan toisen alakohdan, 34 artiklan 2 kohdan, 35 artiklan 3 kohdan viimeisen virkkeen, 38 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, 38 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ja 40 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaiset vähennykset, ei ole vielä voitu toteuttaa täysimääräisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, jäljellä oleva määrä on vähennettävä tämän

asetuksen soveltamisalaan kuuluvan muun tukijärjestelmän mukaisista maksuista edellyttäen, että vähennyksille mainituissa säännöksissä vahvistetut määräajat eivät ole vielä päättyneet

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 2419/2001 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen, ja ne on luettava liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

81 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivästä tammikuuta 2005 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tehty Brysselissä 21 päivänä 2004

Komission
puolesta Franz
FISHLER

f¹) EYVL L 56, 2.3.1988, s. 1.
P) EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

Komission jäsen

YHTEISÖN MENETELMÄ HAMFPULAJIKKEIDEN
TETRAHYDROKANNABINOLIPITOISUUDEN KVANTITATIIVISEKSI
MÄÄRITTÄMISEKSI

1. Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän menetelmän tarkoituksena on määrittää hampulajikkeiden (*Cannabis* sattu L.) deha-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus (jäljempänä THK-pitoisuus¹). Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan seuraavassa.

Menetelmä perustuu deka-9-THK-pitoisuuden kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GQ sen jälkeen, kun näytettä on uutettu Uuotimella.

1.1. Käytäntö A

Käytäntöä A on käytettävä tuotantoa koskevissa tarkastuksissa, kuten asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään.

1.2. Käytäntö B

Käytäntöä B on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 2 kohdassa ja tämän asetuksen 33 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Näytteenotto

2.1. Näytteet

- a) Käytäntö A: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltio voi sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kukin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä edellä esitettyjen sääntöjen mukaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan loppumisesta.

- b) Käytäntö B: Tietyissä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan loppumisesta systemaattisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen on kerättävä ainoastaan emikasveja.

2.2. Näytteiden koko

Käytäntö A: otokseen on kerättävä kustakin lohkoista 50 näytettä.

Käytäntö B: otokseen on kerättävä kustakin lohkoista 200 näytettä.

Näytteet on pakattava väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetettävä määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrityksestä vastaava laitos säilyttää.

2.3. Otoksen kuvaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C. Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8-13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THK-pitoisuuden määrittäminen

3.1. Koenaytken esikäsitteleminen

Kuivaatuista näytteistä on irrotettava varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet

Kuivatut näytteet on jauhettava puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit ja inuloluos

Reagenssi

— kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli,

- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 3,5 mg skvalaania 100 mg:ssa heksaania.

3.3. Delta-9-THC:n uuttaminen

100 mg jauhetta määritysnäytettä on punnittava sentrifugiputkeen ja on lisättävä 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Upotetaan nämä 20 minuutiksi uhräänihauteeseen. Sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa ja otetaan talteen THK-supematantti. Injektoidaan liuos kromatografun ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4. Kaasukromatografia

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodetektor ja split/splitless -injektor.
- kolonne, jossa kannabinoideja voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonne, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisellä fenyyli-metyylisiloksaani-tyyppisellä puoli-littomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml deha-9-THC -ta uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila 260 °C
- injektorin lämpötila 300 °C
- detektorin lämpötila 300 °C

d) Injektioilavuus: 1 µl

4. Tulokset

Tulos on ilmoitettava kahden desimaalin tarkkuudella grammoina deha-9-THC:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakio painoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

- Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määrittäminen analyysinäytettä kohti.

Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 52 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittäksen keskiarvo.

- Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittäksen keskiarvo.

*uma***Kuiduntuotantoon tarkoitettujen hamppulajikkeiden, joista voidaan maksaa suorittavien tukien**

a. Kuiduntuotantoon tarkoitettujen hamppulajikkeiden

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon Cs

Delta-

Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon

68 Fedora

17 Felina

32

Feritnon - Ferimon

Fibranova Fibriinon

24 Futura 75 Juso 14

Red Petiole

Santhica23 Santhica

27 Uso31

b. Markkinointivuonna 2004/2005 sallitut kuiduntuotantoon tarkoitettujen hamppulajikkeiden

Bialobrzeskie

Carmacomp 0)

Fasamo

Felina 34 - Felina 34

0) Ainoastaan Unkarissa

FibrikoTC

Finola Lipko

(i) Silesia P)

Tiborszällasi

(c) UNIKO-B

1DTE D7
VASTAAVUUSTAULU
KKO

Komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 artikkelit	Tämän asetuksen artikkelit
1	-
2	2
3	5
4 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	14 artiklan 4 kohta

5	8
6	-
7	-
8	15
9	-
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23 artiklan 1 kohta
16	24
17 artiklan 1 kohu	25 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta
17 artiklan 3 kohta	23 artiklan 2 kohta
18	26
19	27
20	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta
31 artiklan 2 kohta	50 artiklan 3 kohta
31 artiklan 3 kohta	50 artiklan 6 kohta
31 artiklan 4 kohta	50 artiklan 7 kohta
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	-
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	-
54	-

1

(Säädökset, jaetaan julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 795/2004 annettu 21 päivänä 2004 yhteisen maatalouspohdhan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvostoa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä

viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) Nro 1454/2001, (EY) Nro 1868/94, (EY) Nro 1251/1999, (EY) Nro 1254/1999, (EY) Nro 1673/2000, (ETY) Nro 2358/71 ja (EY) Nro 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) Nro 1782/2003 (■) ja erityisesti sen 40 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan, 42 artiklan 4 ja 9 kohdan, 46 artiklan 3 kohdan, 52 artiklan 2 kohdan, 54 artiklan 5 kohdan, 145 artiklan c ja d alakohdan ja 155 artiklan,

(5) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden mahdollisuudesta myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta. On aiheellista säätää tällä tavalla myönnettävien tukioikeuksien lukumäärän ja arvon laskemista koskevista säännöistä.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Olisi annettava tihtukijärjesteimästä annetun asetuksen (EY) Nro 1782/2003 III osaston täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Selkeyden vuoksi on aiheellista vahvistaa tietyt määritelmät. Tarvittaessa olisi käytettävä määritelmiä, joita jo sovelletaan vastaavissa tapauksissa ja/tai joita on jo käytetty useiden vuosien ajan.
- (3) Tukioikeuksien yksikköarvon laskemisen helpottamiseksi olisi säädettävä selkeät säännöt, jotka koskevat lukujen pyöristämistä ja mahdollisuutta jakaa osiin olemassa olevat tukioikeudet suloin, kun ilmoitetun tai
- (4) Olisi annettava erityissäännöksiä, jotka koskevat kansallisen varannon perustamista ja erityisesti viitemäärien tai tukioikeuksien vähennysten laskemista sekä vähennysten soveltamista silloin, kun asetuksen (EY) Nro 1782/2003 95 ja 96 artiklassa tarkoitetut lvypsykhmäpalkkiot ja lisätuet irrotetaan kokonaan tai osittain tuotannosta.
- (6) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena tai se on muutettuna asetuksena (EY) Nro 21/2004 (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).
- (7) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 mukaisesti kansallista varantoa täydennetään käyttämättömillä tukioikeuksilla tai valinnaisesti tukioikeuksien myynnistä tai ennen tiettyä ajankohtaa tapahtuneista luovutuksista tehtävillä pidätyksillä. Tämän vuoksi on säädettävä ajankohdasta, jonka jälkeen käyttämättömät tukioikeudet palautuvat kansalliseen varantoon. Hallinnollisista syistä olisi myös säädettävä, että palautuessaan kansalliseen varantoon sellaisiin tukioikeuksiin, joihin liittyy lupa viljellä hedelmiä, vihanneksia tai talousperunaa, taikka kesannointioikeuksiin ei enää liity kyseisiä lupia tai velvollisuuksia. Tämä on perusteltua myös siksi, että kyseinen lupa tai velvollisuus vahvistetaan aikaisempien viitteiden perusteella, eikä tiitukijärjestejmän käyttöönottamisen jälkeen ole enää mahdollista määritellä varannosta myönnettyjä lupia vastaavien kesannointioikeuksien edunsaajia, koska tuki on irrotettu tuotannosta.
- (9) Kansallisen varannon haflinnoinnin helpottamiseksi on aiheellista säätää sen hallinnoinnista alueellisella tasolla,

Tietyn jouston sallimiseksi jäsenvaltioille, joilla on parhaat mahdollisuudet arvioida kunkin tällaista kohtelua haluavan viljelijän tilannetta, myönnettävien tukioikeuksien enimmäismäärä ei saa olla korkeampi kuin ilmoitettujen hehtaarien lukumäärä, eikä oikeuksien arvo saa ylittää jäsenvaltioiden puolueettomin perustein vahvistamaa enimmäismäärää. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 6 kohdan mukaan korotettaessa jo vahvistettujen tukioikeuksien yksikköarvoa olisi noudatettava alueellista keskiarvoa. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa kyseinen alueellinen keskiarvo asianmukaisesti maantieteellisellä tasolla. Koska tuki on kuitenkin luonteeltaan tuotannosta irrotettu, määrää ei missään tapauksessa saa eriyttää tai laskea alakohtaisen tuotannon mukaan.

tukioikeuden mukana siirrettävän viljdylohkon koko on vain hehtaarin murto-osa.

- (6) Tietyissä tilanteissa viljelijöille saattaa kerääntyä enemmän tukioikeuksia kuin heillä on maata niiden käyttämiseksi. Näin voi tapahtua esimerkiksi rehualojen yhteiskäytön yhteydessä, vuokrasopimuksen päättyessä, osallistuttaessa metsitysohjelmaan tai ostettaessa kansallisten säännösten mukaisesti maidon viitemääriä, jotka on vuokrattu yhdessä maa-alan kanssa viitejakson aikana. Tämän vuoksi vaikuttaa aiheelliselta säätää järjestelmästä, jolla varmistetaan viljelijöiden saama tuki keskittämällä se jäljellä oleviin käytettävissä oleviin hehtaareihin. Kyseisen järjestelmän väärinkäytön estämiseksi olisi kuitenkin säädettävä eräistä järjestelmään osallistumista koskevista edellytyksistä.
- (8) Sovellettaessa tukioikeuksien myynnistä tehtävää pidätystä on tarpeen vahvistaa enimmäisprosenttimäärät ja soveltamisperusteet, ja ne olisi eriytettävä siirtojen ja siirrettävien tukioikeuksien luonteen mukaan, jos tilatukijärjestelmän ensimmäisten soveltamisvuosien aikana uhkaa esiintyä keinottelua, jäsenvaltiolle voidaan antaa lupa korottaa oikeuksien myyntiin ilman maa-alaa sovellettavaa pidätysprosenttia. Tällaisten pidätysten soveltaminen ei missään tapauksessa saa merkittävästi haitata tai estää tukioikeuksien siirtämistä.
- (13) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 4 kohdassa säädetään, että komissio määrittelee erityistilanteet, jotka oikeuttavat viitemäärien vahvistamiseen tietyille viljelijöille, kun nämä ovat tilanteessa, joka on estänyt joko kokonaan tai osittain heitä saamasta suoraa tukea viitekaudella. Tämän vuoksi on aiheellista laatia luettelo näistä erityistilanteista ja vahvistaa säännöt, joiden avulla voidaan välttää, ettei samalle viljelijälle koidu päällekkäistä hyötyä eri tavalla myönnettyistä tukioikeuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission mahdollisuutta lisätä tarvittaessa muita tilanteita kyseiseen luetteloon. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi saatava vahvistaa myönnettävä viitemäärä joustavasti.
- (14) Jos jäsenvaltio sisällyttää nsallisen lainsäädäntönsä tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään myös kestoltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, on aiheellista sallia jäsenvaltion soveltavan tarvittaessa tätä lyhyempää kestoaikaa. lukuun ottamatta tarvittaessa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja

tapauksia, joissa tukioikeuksien myöntäminen kuuluu jäsenvaltioille.

- (10) Tilatukijärjestelmän täytäntöönpanon helpottamiseksi on aiheellista sallia, että jäsenvaltiot kartoittavat jo järjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden aikana järjestelmän potentiaaliset edunsaajat erityisesti tapauksissa, joissa tilalla tapahtuu perinnöstä, oikeudellisen aseman vaihtumisesta tai tukioikeuksien väliaikaisesta yahjstaxnisesta johtuvia muutoksia.
- (11) Asetuben (EY) N:o 1782/2003 33 artiklassa määritellään erityistilanteet, joissa viljelijät pääsevät tilatukijärjestelmän piiriin. Jotta voidaan estää tällaisten tilanteiden käyttäminen tilojen ja niihin liittyvien viitemäärien tavanomaisiin siirtoihin sovellettavien sääntöjen kiertämiseen, olisi vahvistettava tietyt näihin tilanteisiin sovellettavat edellytykset ja määritelmät.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 2 kohdassa säädetään, että viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on käyttänyt saman asetuksen 44 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana. Tilatukijärjestelmän soveltamista edeltäneenä aikana tehtyjen maa-alan siirtojen huomioimiseksi on perusteltua pitää tilan tai sen osan sekä tulevien tukioikeuksien siirtoa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 46 artiklassa tarkoitettuna tukioikeuksien siirtämisenä maa-alan kanssa, jos tietyt edellytykset täyttyvät Erityisesti myyjän olisi tee pyydyttävä tukioikeuksien vahvistamista, koska ltvseisessä asetuksessa säädetään selkeästi, että ainoastaan viljelijät, jotka ovat saaneet suoraa tukea viitebudeila, pääsevät järjestelmän piiriin.
- (17) Eräät viljelijät ovat tehneet investointeja, joihin olisivat jottaneet heille myönnettävien suorien tukien määrän mahdolliseen kasvuun, ellei tilatukijärjestelmää olisi otettu käyttöön. Myös näiden viljelijöiden olisi päästävä osallisiksi tukioikeuksien jakamisesta. Olisi vahvistettava erityiset säännöt tukioikeuksien laskemiseksi tapaubissa, joissa viljelijällä on jo tukioikeuksia tai hänellä ei ole hallussaan hehtaareita. Vastaavasti myös viljelijät, joihin ovat ostaneet tai vuokranneet maata tai osallistuneet tuotantos suunnan muuttamista koskeviin kansallisiin ohjelmiin, joille olisi voitu myöntää tilatukijärjestelmän mukaista suoraa tukea viitebudeila, jäisivät vaille
- (20) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan 2 kohdassa säädetään, että viitekauden koko rehuala olisi sisällytettävä tukioikeuksien kokonaismäärään. Jotta kansallisten hallintoviranomaisten olisi helpompaa määrittellä rehualan hehtaarimäärä, niille olisi annettava mahdollisuus ottaa huomioon ennen tilatukijärjestelmän käyttöönottamista pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettu rehuala, samalla kun viljelijällä on edelleen mahdollisuus osoittaa, että hänen viitekauden rehualansa on pienempi.
- (15) Koska lypsylehmäpalkkiot ja lisätuet sisällytetään tilatukijärjestelmään käyttäen asetuben (EY) Nro 1782/2003 37 artiklassa tarkoitettua viitejaksosta poikkeavaa viitejaksoa, on syytä viitemäärän vahvistamiseksi ottaa huomioon asetuksen (EY) Nro 1782/2003 40 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa olevat maidontuottajat, jotka kyseisen tilanteen vuoksi siirtävät väliaikaisesti tilakohtaisen viitemääränsä tai osan siitä asetuksen (EY) Nro 1788/2003 16 artiklan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä maaliskuuta päättyvän kahden kuukauden jakson aikana.
- (16) Jos viljelijä jää eläkkeelle tai kuolee ja haluaa siirtää tilansa joko kokonaan tai osittain jollekin perheenjäsenelle tai perijälle, job aikoo jatkaa maatalouden harjoittamista kyseisellä tilalla, on aineellista varmistaa, että tilan tai sen osan siirto perheen sisällä voi tapahtua vaivattomasti erityisesti silloin, kun siirrettävä maa-alue on vuokrattu viitekauden aikana tilan ulkopuoliselle henkilölle, siten että perijän mahdollisuus jatkaa maatalouden harjoittamista ei vaikeudu.
- tukioikeubia, vaikka he olivat hankkineet maata tai osallistuneet kyseisiin ohjelmiin voidakseen harjoittaa vastaisuudessaan tiettyihin suoriin tukiin oikeuttavaa maataloutta. Tämän vuoksi on tarpeen säätää myös tukioikeuksien myöntämisestä tällaisissa tapauksissa.
- (18) Järjestelmän moitteettoman halHnnoinnin varmistamiseksi on tarpeen säätää tukioikeuksien siirtoja koskevista säännöistä.
- (19) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan mukaan jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä Käytännön ongelmien välttämiseksi olisi vahvistettava kahden tai useamman alueen välimaastossa sijaitsevia tiloja koskevat erityiset säännöt.
- (26) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 69 artiklassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus myöntää käytettävissä olevien määrärahojen rajoissa lisätukea tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta taikka maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen parantamisen kannalta. Tämän vuoksi on määriteltävä ne viljelijät, joita tämä järjestely koskee, vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti lisätuki on yhteensopiva maaseudun kehittämisen osana toteutettavien toimenpiteiden kanssa sekä määriteltävä ne maatalouden muodot, joihin lisätukea olisi sovellettava.
- (27) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 58 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on määriteltävä alueet objektiivisten perusteiden mukaisesti. Saman asetuksen 59 artiklassa puolestaan säädetään, että jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja objektiivisin perustein alueellistaa tuatukijärjestelmän. Tämän vuoksi on aiheellista säätää kaikkien kyseisten perusteiden arvioinnin kannalta olennaisten tietojen ilmoittamisesta.
- (21) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 52 artiklassa sallitaan hampun tuotanto tietyn edellytyksin. Olisi laadittava

luettelo tukikelpoisista lajikkeista ja säädettävä kyseisten lajikkeiden varmentamisesta.

(28) Tilatu kijärjestelmän soveltamisen arvioimiseksi on tarpeen vahvistaa jäsenvaltioiden ja komission välistä

(22) Olisi annettava erityiset säännöt nautayksikön laskemista varten vahvistettaessa tukioikeuksia, joihin sovelletaan eri-tyisedellytyksiä viittaamalla nautanliha-alalla käytössä olevaan muuntotaulukkoon.

(23) Tarvitaan myös erityisiä sääntöjä, joilla helpotetaan tukioikeuksien vahvistamista silloin, kun on kyse maitoalan tukien ennalta tapahtuvasta irrottamisesta

(24) Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 54 artiklan nojalla kesannointioikeus, johon liittyy kesannointioikeuskelpoinen hehtaarimäärä, oikeuttaa kesannointioikeuden mukaisesti vahvistetun määrän maksatukseen. Maa-ala on pidettävä kesannoituna vähintään peltokasvien koko kasvukautta vastaavan ajan. Tiettyjen erityistilanteiden huomioimiseksi olisi kuitenkin oltava mahdollista käyttää kesannoitua maa-alaa jo ennen vähimmäikesannointiajan päättymistä. Olisi myös annettava ympäristönsuojelua sekä kesannoidun maan kunnossapitoa ja käyttöä koskevia säännöksiä.

(25) Jos jäsenvaltio päättää alueellistaa tilatukijärjestelmän, olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä kahden tai useamman alueen välimaastossa sijaitsevien tilojen alueellisen viitemäärän laskemisen helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että alueellinen määrä myönnetään kokonaisuudessaan järjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna. Eräitä tämän asetuksen säännöksiä olisi mukautettava» jotta niitä voitaisiin soveltaa alueellistettuun vaihtoehtoon. Tämä koskee erityisesti kansallisen varannon perustamiseen, alkuperäisten tukioikeuksien myöntämiseen ja tukioikeuksien siirtoihin liittyviä säännöksiä.

1 artikla Aihe ja soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 III osastossa säädetyt tilatukijärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt

2 artikla

Määritelmät

Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 III osastossa ja tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- (a) "maatalousmaalla* pellon, pysyvien laidunten ja pysyvien viljelmien kokonaispinta-ala;
- (b) "pellolla"komission asetuksen.(EY) Nro (')95/2004 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua"peltoa";

tiedonvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määrääjät sekä toimittaa komissiolle luettelo aloista, joille tuki myönnetään kansallisella ja tarvittaessa alueellisella tasolla.

(29) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA YLEISET SÄÄNNÖKSET

(c) "pysyviläkasjeilla" muita viljelykiertoon kuulumattomia viljelmiä kuin monivuotiset laitumet, joihin maata käytetään viiden vuoden ajan tai pidempään ja joista saadaan toistuvia satoja, mukaan luettuina taimitarhat sellaisina kuin ne on määriteltä komission päätöksen 2000/115/EY (2) liitteessä I olevassa (G/05) kohdassa, lukuun ottamatta monivuotisia kasveja ja niiden taimitarhoja; —

(d) "monivuotisilla kasjeilla" seuraavia viljelykasveja:

CN-koodi	
0709 10 00	ArOsokat
0709 20 00	Varsoi
0709 90 90	Raparperi
0810 20	Vadelmat, karhutnaukat, muipe-Tinmarjatjaloganimujat
0810 30	Musta-, valko- ja punaherukat sekä karvaiset
0810 40	Karpalot, puohukat, mustikat ja muut Vaccamm-suvun hedelmät
Ex 0602 90 41	Metsäpuut, joiden kasvukausi on lyhyt
Ex 0602 90 51	Miscanthus (ekfantmieho)
Ex 1214 90 90	Ruokohelvi (fialaris anmdinatea)

(e) "pysyvillä laitumilla" komission asetuksen (EY) Nro 795/2004 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja"pvsyviä laitumia":

(f) "nurmilla" nurmituotantoon (kylvetty tai luonnollinen) käytettyä maata; sovellettaessa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 61 artiklaa myös pysyvät laitumet sisältyvät nurmiin;

(g) "myynnillä" maan tai tukioikeuksien myyntiä tai muuta lopullista omistusoikeuden siirtoa. Määritelmä ei sisällä maan myyntiä silloin, kun maa siirretään julkisviranomaisten hallintaan ja/tai käytettäväksi yleisen edun mukaisesti ja siirto tapahtuu muuhun kuin maataloustarkoituksiin;

(h) "vuokraamisella" vuokraamista tai muuta vastaavanlaista väli-aikaista liiketointa;

- (i) "tukioikeuksien siirrolla tai myynnillä taikka vuokraamisella yhdessä maa-alan kanssa" tukioikeuksien myyntiä tai vuokraamista, johon liittyy 44 artiklan 2 kohdan mukaisen, luovuttajan hallussa olevan vastaavan tukikelpoisen hehtaari-määrän myynti tai vuokraaminen.

Vuokraamisen yhteydessä tukioikeudet ja hehtaarit vuokrataan samaksi ajanjaksoksi.

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tapauksia, joissa kaikki tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä, siirretään, pidetään tukioikeuksien siirtona yhdessä maa-alan kanssa;

- (c) EYVL L 141, 30.4.2004, s. 1.

- (j) "tuotantoyksiköllä" vähintään yhtä maa-alaa, joka on oikeuttanut suoraan tukeen viitekaudella, mukaan luettuna asetuksen (EY) Nro 1782/2003 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu rehuala, tai vähintään yhtä eläintä, joka olisi oikeuttanut viitekaudella suoraan tukeen, johon liittyy vastaavia palkkio-oikeuksia;

- (k) asetuksen (EY) Nro 1782/2003 37 artiklan 2 kohdan ja 42 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi "maataloustoimintansa aloittavilla viljelijöillä" luonnollista henkilöä! oikeushenkilöä, joka ei ollut harjoittanut minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa tai joka ei ollut vastannut maataloustoimintaa harjoittavan oikeushenkilön toiminnasta maataloustoiminnan uudelleen aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

Kun on kyseessä oikeushenkilö, sen hallinnosta vastaava luonnollinen henkilö/vastaavat luonnolliset henkilöt ei/eivät saa harjoittaa minkäänlaista maataloustoimintaa omissa nimissään ja omaan lukuunsa tai olla vastuussa maataloustuotantoa harjoittavan oikeushenkilön hallinnosta oikeushenkilön harjoittaman maataloustoiminnan aloittamista edeltäneiden viiden vuoden aikana.

3 artikla

Tukioikeuksien yksikköarvon laskeminen

5 artikla

Lypsylehmäpalkkiot ja lisätuet

1. Jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamaa vähennysprosenttia sovelletaan vuonna 2007 tilatukijärjestelmään sisällytettävien lypsylehmä-palkkioiden ja lisätukien määriin.

2. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta sisällyttää kaikki lypsylehmäpalkkioista ja lisätuista johtuvat määrät tilatukijärjestelmään, sen on sovellettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vähennysprosenttia vuonna, jona se tekee kyseisen päätöksen. Seuraavina vuosina kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vähennystä asetuksen

1. Tukioikeudet lasketaan kolmen desimaalin tarkkuudella ja pyöristetään ylös- tai alaspäin lähimpään toiseen desimaaliin, jos laskelman tulos osuu täsmälleen yksikön puoliväliin, summa pyöristetään ylöspäin lähimpään toiseen desimaaliin.

2. Jos asetuksen (EY) Nro 1782/2003 44 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitetun tai yhdessä tukioikeuden kanssa saman asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti siirretyn viljeh/lohkon koko on ainoastaan hehtaarin murto-osa, kyseinen tukioikeus ilmoitetaan tai siirretään maa-alan kanssa laskemalla sen arvo suhteessa pinta-alaan. Tukioikeuden jäljelle jäävä osa on edelleen viljelijän käytössä, ja sen arvo lasketaan vastaavalla tavalla.

2 LUKU

KANSALLINEN

VARANTO

1 jakso

Kansallisen varannon perustaminen

4 artikla

Vähennykset

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähennystä sovelletaan kaikkiin viitemääriin sen jälkeen, kun niille on tehty mahdollisesti saman asetuksen 41 artiklan 2 kohdan mukainen vähennys ja tarvittaessa saman asetuksen 65 artiklan 1 kohdassa ja 70 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua vähennyksiä.

2. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua vähennystä kaikkien niiden tukioikeuksien yksikköarvoa, jotka on vahvistettu lineaarisen vähennyksen sovel-tamisajankohtana, vähennetään suhteellisesti.

3. Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään hallussaan olevia sellaisia hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia, joiden osalta hänellä ei ole ennestään tukioikeuksia.

Kaikkien viljelijän hallussa jo olevien tukioikeuksien yksikköarvoa voidaan korottaa 4 kohdassa tarkoitettua alueellisen keskiarvon rajoissa.

Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 8 kohtaa sovelletaan tukioikeuksiin, joiden yksikköarvoa on korotettu enemmän kuin 20 prosenttia tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

(EY) N:o 1782/2003 95 artiklan 2 kohdassa ja 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa rajoissa määrien korotusten osalta.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava objektiivisin perustein alueellinen keskiarvo asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla siten, että voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen. Alueellinen keskiarvo on vahvistettava jäsenvaltioiden asettamana ajankohtana, ja sitä voidaan tarkistaa vuosittain. Keskiarvo

perustuu kyseisen alueen viljelijöille myönnettyjen tukioikeuksien arvoon, eikä sitä saa eriyttää tuotantoalojen

3. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta sisällyttää osan lypsylehmäpalkkioista ja lisäetuista johtuvista määristä tilatukijärjestelmään, sen on sovellettava tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vähennysprosenttia vastaaviin tilatukijärjestelmään sisällytettyihin määriin vuonna, jona se tekee kyseisen päätöksen, ottaen huomioon asetuksen (EY) Nro 1782/2003 95 artiklan 2 kohdassa ja 96 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen määrien korotukset.

2 Jakso

Tukioikeuksien vahvistaminen kansallisesta varannosta

6 artikla

Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, viljelijöille voidaan myöntää tukioikeuksia kansallisesta varannosta tässä jaksossa säädettyjen edellytysten ja kyseisen jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee kansallisesta varannosta myönnettäviä tukioikeuksia, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

2. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärä on sama kuin viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä.

3. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 8 kohdassa säädettyä viiden vuoden ajanjaksoa sovelletaan tai aletaan tarvittaessa soveltaa uudelleen kaikkiin myönnettyihin tukioikeuksiin.

4. Kansallisesta varannosta myönnettyjen tukioikeuksien yksikköarvo lasketaan jakamalla viljelijän viitemäärä hänen ilmoittamiensa hehtaarien määrällä, josta on vähennetty niiden hehtaarien määrä, joiden osalta hänellä on hallussaan vastaava määrä kesannointioikeuksia. Tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädettyä alueellista keskiarvoa ei sovelleta.

5. Tämän asetuksen 1, 2, 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ilmoittavat vähemmän kuin 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen hehtaarien kokonaismäärästä, jotka olivat hänen hallussaan (vuokralla tai omistuksessa) viitekauden aikana.

6. Tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ilmoittavat, että heidän hallussaan on vähemmän hehtaareja kuin tukioikeuksia, jotka heille myönnettäisiin tai olisi

mukaan.

5. Kunkin 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn tukioikeuden arvo, lukuun ottamatta 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tukioikeuksia, lasketaan jakamalla viitemäärä, jona jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, hehtaarimäärällä, jona saa olla enintään 2 kohdassa tarkoitettujen hehtaarien määrän suuruinen.

7 artikla

Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 5 kohdan soveltaminen tapauksissa, joissa hehtaarien määrä on pienempi kuin tukioikeuksien määrä

1. jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 5 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi erityisesti myöntää tämän artiklan mukaisesti tukioikeuksia kyseisten alueiden viljelijöille näiden pyynnöstä silloin, kun viljelijät ilmoittavat, että heidän hallussaan on vähemmän hehtaareja kuin tukioikeuksia, jona heille myönnettäisiin tai olisi myönnetty kyseisen asetuksen 43 artiklan mukaisesti.

Tällaisessa tapauksessa viljelijän on luovutettava kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, jotka hänellä on hallussaan tai jotka hänelle olisi voitu myöntää, lukuun ottamatta kesannointioikeuksia ja asetuksen (EY) Nro 1782/2003 49 artiklassa tarkoitettuja tukioikeuksia, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä.

myönnetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan mukaisesti, jos viljelijät ovat siirtäneet kyseiset hehtaarit myynnin tai vuokraamisen kautta.

7. Viljelijän on ilmoitettava kaikki hänen hallussaan pyynnön esittämisajankohtana olevat hehtaarit.

3 jakso

Kansallisen varannon täydentäminen

8 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

1. Käyttämättömien tukioikeuksien on palautettava kansalliseen varantoon päivänä, joka seuraa tilatukijärjestelmään osallistumista koskevien hakemusten muuttamiselle asetettua määräpäivää kalenterivuonna, jona asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 8 kohdan toisessa alakohdassa tai 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso päättyy, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 34 artiklan 3 kohdan soveltamista.

Tämän artiklan soveltamiseksi "käyttämättömillä tukioikeuksilla" tarkoitetaan, että kyseisen oikeuden osalta ei ole maksettu tukea ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ajanjakson aikana. Asetuksen (EY) N:o 795/2004 2 artiklan 22

5

kohdassa tarkoitettuja haettuja tukioikeuksia, joihin liittyy määritelty maa-ala, pidetään käytettynä

2. Kesannointioikeuksiin ja tukioikeuksiin, joihin liittyy asetuksen (EY) N:o 1782/2003 60 artiklassa säädetty lupa, ei niiden palautuessa kansalliseen varantoon enää liity kyseisiä velvollisuuksia tai lupia.

9 artikla

Tukioikeuksien myynnistä suoritettavat pidätykset

1. jos jäsenvaltio päättää käyttää asetuksen (EY) No 1782/2003 46 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, se voi päättää, että se palauttaa kansalliseen varantoon:

(a) enintään 30 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tuki-oikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä ilman maa-alaa. Tila-tukijärjestelmän kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana 30 prosentin osuus voidaan kuitenkin korvata 50 prosentin osuudella:

ja/tai

(b) enintään 10 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta tai tuki-oikeuksien lukumääränä ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä maa-alan kanssa;

ja/tai

(c) enintään 30 prosenttia kunkin oikeuden arvosta, kun on kyse kesannointioikeuksien myynnistä ilman maa-alaa. Tilatuki-järjestelmän kolmen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana

- tilan tai tilan osan tuotantoyksiköiden ja hehtaarien mukaan vahvistettavasta viitemäärästä;

(b) kuudeksi vuodeksi tapahtuvan vuokraamisen yhteydessä enintään 50 prosenttia asetubein (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan mukaisesti vuokranantajalle siirretyn tilan tai tilan osan tuotantoyksiköiden ja hehtaarien mukaan vahvistettavasta viitemäärästä;

(c) yli kuudeksi vuodeksi tapahtuvan vuokraamisen yhteydessä 5 prosenttia vuodessa kuusi vuotta ylittävän jakson jälkeen, mutta kuitenkin enintään 20 prosenttia asetuksen (EY) Nro 1782/2003 37 artiklan mukaisesti vuokranantajalle siirretyn tilan tai tilan osan tuotantoyksiköiden ja hehtaarien mukaan vahvistettavasta viitemäärästä.

2. Myyjälle tai vuokranantajalle vahvistettavat tukioikeudet lasketaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 43 artiklan mukaisesti jäljellä olevien viitemäärien ja hehtaarien perusteella.

30 prosentin osuus voidaan kuitenkin korvata 50 prosentin osuudella;

ja/tai

(d) enintään 5 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta ja/tai tuki-oikeuksina ilmaistusta vastaavasta määrästä, kun on kyse tukioikeuksien myynnistä yhdessä koko tilan kanssa;

ja/tai

(e) enintään 10 prosenttia kunkin tukioikeuden arvosta, kun on kyse sellaisten tukioikeuksien myynnistä, joihin liittyy asetuksen (EY) N:o 1782/2003 60 artiklassa tarkoitettu lupa.

Jos tukioikeudet myydään joko maa-alan kanssa tai ilman maa taloustoimintansa aloittavalle viljelijälle tai jos on kyseessä tukioikeuksien siirtäminen perintönä tai ennakkoperintönä, pidätystä ei tehdä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia vahvista-essaan jäsenvaltio voi eriyttää prosenttiosuuden jossakin 1 kohdan a-e alakohdassa tarkoitetuista tapauksista objektiivisten perusteiden mukaan ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

10 artikla

Satunnaiset voitot

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansalliseen varantoon palautetaan:

(a) myynnin yhteydessä enintään 90 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan mukaisesti myyjälle siirretyn

3 LUKU

TUKIOIKEUKSIEN MYÖNTÄMINEN

1 jakso

Tukioikeuksien alkuperäinen myöntäminen

12 artikla

Hakemukset

1. Tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävästä kalenterivuodesta alkaen jäsenvaltiot voivat tunnistaa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 33 artiklassa tarkoitettujen tukikelpoisien viljelijäiden, vahvistaa saman asetubein 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen väliaikaisien määrät ja hehtaarimäärät sekä todentaa alustavasti tämän artiklan 5 kohdan edellytykset.

3. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa yhden vuoden kuluessa myynnistä tai vuokraamisesta mutta viimeistään 30 päivänä 2004 myyjä tai vuokranantaja ostaa tai vuokraa vähintään kuudeksi vuodeksi toisen tilan tai sen osan. Tällaisessa tapauksessa myyjä tai vuokranantaja pitää edelleen hallussaan sellaisen määrän tukioikeuksia, joka vastaa vähintään niiden tukioikeuksien lukumäärää, jota viljelijä voi käyttää uudella tilalla asetuben (EY) Nro 1782/2003 44 artiklan mukaisesti

4. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa viljelijä osoittaa jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla, että myyntihinta tai vuokra vastaa tilan arvoa, eikä tapauksiin,

4 jakso

Alueellinen hallinnointi

11 artikk

Alueelliset varannot

1. Jäsenvaltiot voivat hallinnoida kansallista varantoa alueellisella tasolla.

Siinä tapauksessa jäsenvaltiot voivat myöntää kokonaan tai osittain kansallisella tasolla 4, 5, 8, 9 ja 10 artiklan mukaisesti käytävissä olevat määrät.

2. Eri alueille jaetut määrät voidaan myöntää ainoastaan kunkin kyseisen alueen sisällä, lukuun ottamatta asetuksen (EY) Nro 1782/2003 42 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia tai tapauksia, joissa jäsenvaltio haluaa soveltaa saman asetuksen 42 artiklan 3 kohtaa.

6. Jäsenvaltio voi päättää vahvistaa tilan vähimmäiskor*. **jolle** voidaan pyytää tukioikeuksien vahvistamista. **Vahvintekoko** saa kuitenkin oDa enintään 0,3 hehtaaria.

7. Jäsenvaltio voi päättää, että 4 kohdassa tarkoitettu tukioikeuksien lopullista vahvistamista koskeva hakemus voidaan jättää samanaikaisesti tilatukijärjestelmän tukihakemuksen kanssa.

2 jakso

Tukioikeuksien myöntäminen kansallisen varannon ulkopuolella

13 artikla **Perintö ja ennakkoperintö**

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa viljelijä, joka on saanut tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä, voi omissa nimissään pyytää tukioikeuksien laskemista saamalleen tilalle tai sen osalle.

joissa on kyse tilan osan osittaisesta siirrosta ilman tukioikeuksia.

2. Tukioikeuksien väliaikaiseksi vahvistamiseksi jäsenvaltiot voivat lähettää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 33 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille viljelijöille tai tarvittaessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tunnistetuille viljelijöille asetuksen (EY) Nro 1782/2003 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakulomakkeen jäsenvaltioiden vahvistamaan määräpäivään mennessä, mutta kuitenkin viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 15 päivänä huhtikuuta. Tällöin **muiden kuin** asetuksen (EY) Nro 1782/2003 33 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen viljelijöiden on esitettävä **tukioikeuksiansa** vahvistamista koskeva hakemuksensa samaan määräpäivään mennessä.

3. jos jäsenvaltio ei käytä edellä 2 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, sen on lähetettävä asetuksen (EY) Nro 1782/2003 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu hakulomake vahvistamaansa määräpäivään mennessä, kuitenkin viimeistään yksi kuukausi ennen tilatukijärjestelmän hakemusten viimeistä jättöpäivää.

4. Tuatuldjärjestelmän ensimmäisenä sovellettuun myönnettävien tukioikeuksien lopullinen vahvistaminen edellyttää tuatukijärjestelmää koskevan hakemuksen jättämistä asetuksen (EY) Nro 1782/2003 34 artiklan 3 kohdan iirukaisesti.

Tukioikeuksia ei voida siirtää ennen niiden lopullista vahvistamista.

5. Hakijan on osoitettava jäsenvaltiota **tyydyttävällä** tavalla, että hän on tukioikeuksia koskevan hakemuksen jänänssajankob-tana viljelijä asetuksen (EY) Nro 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä.

Vähimmäiskokoa ei vahvisteta niiden tukioikeuksien osalta, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 47-50 artiklojen mukaisesti.

5. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 1-kohdan b alakohdan ja tämän asetuksen soveltamiseksi on käytettävä jäsenvaltion lainsäädännössä perinnöstä ja ennakkoperinnöstä käytettyjä määritelmiä.

14 artikla

Oikeudellisen aseman tai nimityksen muuttuminen

1. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 33 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi silloin, kun viljelijän oikeudellinen asema tai nimitys muuttuu, hän voi päästä tilatukijärjestelmän piiriin samoin edellytyksin kuin tilaa ahm perin hoitanut viljelijä ja tilalle myönnettävien alkuperäisten tukioikeuksien rajoissa seuraavien edellytysten mukaisesti:

Tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan perintönä saatujen tuotantoyksikköjen viitemäärien ja hehtaariluvun perusteella.

(a) tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan alkuperäisen tilan viitemäärien ja hehtaariluvun perusteella;

(b) oikeushenkilön oikeudellisen aseman muuttuessa tai oikeudellisen aseman vaihtuessa luonnollisesta henkilöstä oikeushenkilöksi tai päinvastoin, uutta tilaa hoitava

viljelijä on viljelijä, joka vastasi alkuperäisen tilan johdosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä.

2. Kun on kyse peruutettavissa olevasta ennakkoperinnöstä, pääsy tilatukijärjestelmän piiriin myönnetään ainoastaan kerran nimetyille perinnönsaajalle tilatukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen jättämisaikana.

2. Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tapaus sattuu 1 päivän tammikuuta ja tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevan hakemuksen jättöpäivän välisenä aikana, sovelletaan tämän artiklan 1 kohtaa.

Vuokrasopimuksen luovutuksen, perinnön tai ennakkoperinnön kautta tapahtuva omistusoikeuden siirtyminen viljelijältä, joka on luonnollinen henkilö ja joka viitekauden aikana oli tukioikeuksiin oikeuttavan tilan tai tilan osan vuokraaja, rinnastetaan tilan siirtymiseen perintönä.

15 artikla Sulautumiset ja tilojen jakamiset

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä on jo oikeutettu tukioikeuksiin, hänen tukioikeuksiensa lukumäärä ja arvo vahvistetaan vastaavasti viitemäärien summan ja viljelijän alkuperäisen tilan hehtaanimäärän sekä perintönä saatujen tuotantoyksiköiden yhteenlasketun määrän perusteella.

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi "sulautumisella" tarkoitetaan kahden tai useamman erillisen viljelijän sulautumista yhdeksi uudeksi, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettu viljelijäksi, jonka toiminnan johdosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaavat tiloja ahm perin hoitaneet viljelijät tai yksi heistä.

4. Silloin kun 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä täyttää edellytyksen kahden tai useamman artiklan osalta tämän asetuksen 19-23 artiklasta taikka asetuksen (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan 2 kohdan, 40 artiklan, 42 artiklan 3 kohdan tai 42 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi, on oikeutettu saamaan tukioikeuksia enintään sen määrän, joka vastaa hänen perimiensä hehtaarien määrää tai hänen tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuotena ilmoittamiensa hehtaarien määrää, riippuen siitä, kumpi näistä on korkeampi. Jos tukioikeuksien arvo on korkein niistä arvoista, jonka viljelijä voi saada soveltamalla erikseen kutakin niistä artikloista, joiden edellytykset hän täyttää.

2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi "tilan jakamisella" tarkoitetaan yhden tilan jakamista vähintään kahdeksi uudeksi, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän hoitamaksi erilliseksi tilaksi, joista vähintään yhden johdosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen vähintään yksi tilaa alun perin hoitaneista luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, taikka yhden tilan jakamista vähintään yhdeksi uudeksi, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetun viljelijän hoitamaksi erilliseksi tilaksi siten, että toisen tilan osan johdosta, voitoista ja taloudellisista riskeistä vastaa edelleen tilaa alun perin hoitanut viljelijä.

Tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan alkuperäisten tilojen viitemäärien ja hehtaanimäärien perusteella.

2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua tapauksessa viljelijälle myönnettävät tukioikeudet lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, hehtaarien määrällä, joka saa olla enintään viljelijän tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittama määrä.

Tukioikeuksien lukumäärä ja arvo vahvistetaan alkuperäisen tilan siirrettyjen tuotantoyksiköiden viitemäärien ja hehtaanimäärien perusteella.

17 artikla

Myyntisopimuksia koskeva lauseke

3. Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettu tapaus sattuu 1 päivän tammikuuta ja tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevan hakemuksen jättöpäivän välisenä aikana, sovelletaan vastaavasti tämän artiklan 1 tai 2 kohtaa.

1. Jos viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden hakemusten viimeisenä jättöpäivänä tehdyssä tai muutetussa myyntisopimuksessa määrätään, että tila kokonaisuudessaan tai sen osa myydään kokonaisuudessaan tai osittain yhdessä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan mukaisesti siirretyn tilan tai sen osan hehtaarien perusteella vahvistettavien tukioikeuksien kanssa, myyntisopimusta pidetään saman asetuksen 46 artiklassa tarkoitettuna tukioikeuksien siirtotona maa-alan kanssa, jos tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan edellytykset täyttyvät.

16 artikla Viljelijän kohtaamat vaikeudet

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin, kun kyseisessä artiklassa tarkoitettujen maatalouden ympäristösitoumukset päättyvät

tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden tukihakemusten viimeisen jättöpäivän jälkeen, jäsenvaltion on vahvistettava tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna kullekin asianomaiselle viljelijälle

viitemäärät kyseisen asetuksen 40 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan tai 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti sillä edellytyksellä, että

bbinkertaisen tuen maksamisen mahdollisuus maatalouden ympäristösitoumusten nojalla voidaan estää. Määriä, jotka ovat alle 10 euroa tukioikeutta kohti tai yhteensä alle 100 euroa viljelijää kohti, ei pidetä kaksinkertaisena tukena.

Jos asianomainen jäsenvaltio ei voi muuttaa kyseisten maatalouden ympäristösitoumusten mukaisesti maksettavia määriä, asianomaiset viljelijät voivat:

- a) saada alennetun viitemäärän ja pyytää maatalouden ympäristösitoumustensa päätyttyä jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistaman ohjelman osana tukioikeuksiensa ybikköarvon mukauttamista jäsenvaltion vahvistamaan määräpäivään mennessä, mutta viimeistään seuraavan vuoden tilatukijärjestelmän hakemusten viimeisenä jättöpäivänä.

tai vaihtoehtoisesti

- b) saada täyden viitemäärän sillä edellytyksellä että he suostuvat kyseisten maatalouden ympäristösitoumusten mukaisesti mabettavien määrien muuttamiseen.

3 jakso

Tukioikeuksien myöntäminen kansallisesta varannosta

18 artikla

Erityistilanteessa olevia viljelijöitä koskevat yleiset säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi erityistilanteessa olevilla viljelijöillä tarkoitetaan tämän asetuksen 19-23 artiklassa tarkoitettuja viljelijöitä.

1. Viljelijälle, joka on saanuTmaksuna)tapalitunceri snrroo, kestoltaan vähintään kuuden vuoden mittaisen vuokrasopimuksen, perinnön tai ennakkoperinnöri kautta liahuunsa tilin tai sen 2. Silloin kun erityistilanteessa oleva viljelijä täyttää edellytyksen kahden tai useamman artiklan tämän asetuksen 19-23 artiklasta taikka asetuksen (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan 2 kohdan, 40 artiklan, 42 artiklan 3 kohdan tai 42 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi, hän on oikeutettu saamaan tukioikeuksia enintään sen määrän, joka vastaa hänen tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soydtamisvuonna ilmoittamiensa hehtaarien määrääjä tukioikeuksien arvo on korkein niistä arvoista, jonka kyseinen viljelijä voi saada soveltamalla erikseen kutakin niistä artikloista, joiden edellytykset hän täyttää.

3. Erityistilanteessa oleviin viljelijöihin ei sovelleta 6 artiklaa, lukuun ottamatta 6 artiklan 3 kohdan kolmatta alakohdtaa.

4. Jos 20 ja 22 artiklassa tarkoitettu vuokrasopimus tai 23 artiklassa tarkoitettu ohjelma päättyy tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän jai&een, asianornainen viij,mtta voi u-cu. ea tuuOIKeu&-

2. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 9 kohtaa ja 46 artiklan 3 kohtaa sovelletaan tarvittaessa sopimuksen kohteena olevien tuotantoyksiköiden ja hehtaarien perusteella lasket-taviin tukioikeubiin.

3. Myyjän on haettava tukioikeubiin vahvistamista 12 artiklan mukaisesti liittämällä hakemukseensa jäljennös myyntisopi-muksesta ja ilmoittamalla ne tuotantoyksiköt ja hehtaarimäärät, joita vastaavat tukioikeudet hän aikoo siirtää.

jäsenvaltio voi sallia, että ostaja pyytää myyjän puolesta ja tämän nimenomaisella suostumuksella tukioikeuksien vahvistamista 12 artiklan mukaisesti. Siinä tapauksessa jäsenvaltion on varmistettava, että myyjä täyttää asetuben (EY) N:o 1782/2003 33 artiklassa säädetyt tuldkdpoisuseddlytykset ja erityisesti tämän asetuksen 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen.

4. Ostajan on jätettävä tilatukijärjestelmää koskeva tukihakemus 12 artiklan mukaisesti ja liitettävä hakemukseensa jäljennös myyntisopimuksesta.

5. Jäsenvaltio voi vaatia, että myyjän ja ostajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

20 artikla Vuokratun maan

siirrot

osan, joka oli vuokrattuna kolmannelle henkilölle viitekauden aikana, viljelijältä, joka siirtyi eläkkeelle tai kuoli ennen tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuonna koskevien hakemusten jättöpäivää, myönnetään tukioikeudet jakamalla vmeniäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja seDaiseOa tavalla, että varmistetaan viljelijöiden tasapuolinen kohtelua vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, ltetaaarimääräflä, joka saa olla enintään yhtä suuri kuin kyseisen viljelijän haltuunsa saaman tilan tai sen osan hehtaarien lukumäärä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viljelijä voi olla kuka tahansa henkilö, joka saa haltuunsa 1 kohdassa tarkoitettun tilan tai sen osan perintönä tai ennakkoperintönä.

21 artikla

Investoinnit

siensa vahvistamista vuokrasopimuksen tai ohjelman päättymi-sen jälkeen jäsenvaltion vahvistamaan määräaikaan mennessä, mutta kuitenkin viimeistään seuraavan vuoden ulatukijärjest-mää koskevien hakemusten viimeisenä jättöpäivänä.

ll) Yli£|pll^e jota ^{on} investoinut tuotantokapasiteettiin tai nankkinut maata jäljempänä **2-6** kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti viimeistään **29** päivänä syyskuuta **2003**, myönnetään tukioikeudet jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja sellaisella tavalla, että valmistetaan

5. jos jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai vakiintuneen käytännön mukaisesti pitkäaikaisen vuokrasopimuksen määritelmään sisältyvät myös kestoltaan viisi vuotta olevat vuokrasopimukset, ne voivat päättää soveltaa kyseisiin vuokrasopimuksiin 20, 21 ja 22 artiklaa.

19 artikla

Maidontuottajat

Viitemäärän vahvistamiseksi asetuksen (EY) N:o 1782/2003 40 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa olevalle maidontuottajalle, joka kyseisen tilanteen vuoksi antaa vuokralle koko tilakohtaisen viitemääränsä tai osan siitä asetuksen (EY) N:o 1788/2003 16 artiklan mukaisesti ensimmäisen vuoden, jona tilatukijärjestelmä sovelletaan lypsylehmäpalkkioihin ja lisätukeen, 31 päivänä maaliskuuta päättyvän kahdenoista kuukauden ajanjakson aikana, kyseisen tilakohtaisen viitemäärän katsotaan olevan asianomaisen viijdjän tilan käytettävissä kyseisenä kalenterivuonna.

3. Tuotantokapasiteetin lisääminen koskee ainoastaan **mitä** aloja, joille on myönnetty viitekaudella suoraa tukea jostakin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI **ruetdrusa tukijärjestelmästä**, ottaen huomioon saman asetuksen **66-70** artiklassa: denyjen vaihtoehtojen sovdtarinen.

Maan hankinta koskee ainoastaan asetuksen (EY) Neo 1782/2003 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rukikdpouen maan hankintaa.

Tämän artiklan soveltamiseksi ei missään tapauksessa oteta huomioon sitä osaa tuotantokapasiteetin lisäyksestä ja/tai maan hankinnasta, jonka osalta viljelijä on jo oikeutettu saamaan tukioikeuksia ja/tai viitemääriä viitekaudella.

4. Kestoltaanjylikuuden vuoden mittaisia^{^rjtkäm^k} rasopimuleslaTljotb oyat_aJiänSt viimeistään **29** päivää^{^syvs-kuuta 2003}, pidetään maan hankintana sovellettaessa tämän arukiEnJTSSnä.

5. jos viljelijällä on jo hallussaan tukioikeuksia, maan hankinnan tai pitkäaikaisen vuokrasopimuksen ollessa kyseessä tukioikeuksien lukumäärä lasketaan ostettujen tai vuokrattujen hehtaarien perusteella, ja muiden investointien yhteydessä olemassa olevien tukioikeuksien kokonaisarvoa voidaan korottaa **1** kohdassa tarkoitetun viitemäärän rajoissa.

6. jos viljelijällä ei ole hallussaan hehtaareita tai tukioikeuksia, tukioikeubien lukumäärä lasketaan jakamalla **1** kohdassa tarkoitettu viitemäärä ybikköarvolla, joka saa olla enintään **5 000** euroa

Kunkin tukioikeuden arvo on kyseinen ybikköarvo.

Tukioikeubiin sovelletaan asetuksen (EY) N:o **1782/2003 49** artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä. Jäsenvaltion on vahvistettava kyseisen artiklan **2** kohdassa tarkoitettu **50** prosentin osuus maataloustoiminnasta objektiivisten perusteiden mukaan.

nuuyiuMi nyuuu ^w scuvir

painui vääristyminen, hehtaarimäärällä, joka saa oDa **enintään** yhtä suuri kuin kyseisen viljelijän hankkimien **hehtaarien** lukumäärä.

2. Investoinnit on toteutettava osana suunnitelmaa tai ohjelmaa, jonka täytäntöönpano on alkanut vihneistään **29 päivänä** syyskuuta 2003. Viijdjän on annettava suunnitelma tai ohjelma tiedoksi jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Kirjallisena laaditun suunnitelman tai ohjelman puuttessa jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon muut objektiiviset todisteet investoinnista.

22 artikla

Vuokratun maan vuokraaminen ja ostaminen

1. Jos viljelijä on vuokrannut viitekauden päättymisen javiimeistään **29** päivänä syyskuuta **2003** välisenä aikana vähintään kuudebi vuodebi tilan tai sen osan eikä vuokrasopimuksen ehtoja voida tarkistaa, hänelle myönnettävät tukioikeudet laskeaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, enintään kyseisen viljelijän vuokraamien hehtaarien määrää vastaavalla hehtaariluvulla.

2. Edellä olevaa **1** kohtaa sovelletaan viljelijöihin, jotka ovat ostaneet viitekaudella tai aikaisemmin taikka viimeistään **29** päivänä syyskuuta **2003** tilan tai sen osan, jonka maa-ala oli vuokrattuna viitekauden aikana, tarkoituksenaan maataloustoiminnan aloittaminen tai laajentaminen yhden vuoden kuluessa vuokrasopimuksen päättymisestä.

23 artikla Tuotantosuunnan

muuttaminen

1. Jos viljelijä on osallistunut viitejaban aikana ja viimeistään **29** päivänä syyskuuta **2003** rakenneuudistusohjelmiin ja erityisesti tuotantosuunnan muuttamista koskeviin bnsallisiin ohjelmiin, joihin olisi voitu myöntää tilatukijärjestelmän mukaista suoraa tukea, hänelle myönnettävät tukioikeudet lasketaan jakamalla viitemäärä, jonka jäsenvaltio vahvistaa objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden **tasapuolinen** kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, enintään kyseisen viljelijän tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamien hehtaarien määrää **vastaavalla** hehtaariluvulla.

2. Edellä olevaa **1** kohtaa sovelletaan viljelijöihin, jotka ovat viitebuden aikana ja viimeistään **29** päivänä syyskuuta **2003** siirtyneet maidontuotannosta jonkin muun, asetuksen (EY) N:o **1782/2003** liitteessä VI tarkoitetun alan tuotantoon.

4 LUKU

EIUTYLSSÄÄNNÖ

KSET

1 jakso

Tukioikeuksien ilmoittaminen ja sortaminen

24 artikla

Tukioikeuksien ilmoittaminen ja käyttö

1. Ainoastaan viljelijä, jolla on hallussaan tukioikeuksia tilatukijärjestelmän hakemusten viimeisenä jättöpäivänä, voi ilmoittaa tukioikeutensa tuen maksamista varten kerran vuodessa.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kullekin yksittäiselle viljelijälle asetuben (EY) N:o 1782/2003 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun 10 kuubuden ajanjakson alkamisajankohta päivälle, joka ajoittuu tilatukijärjestelmään osallistumista koskevan hakemuksen jättämisvuotta edeltävän kalenterivuoden 1 päivän syyskuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivää huhtikuuta väliselle jabolle, tai sallittava viljelijöiden itsensä valita alkamisajankohta edellä tarkoitettun ajanjakson puitteissa.

25 artikla

Tukioikeuksien siirrot

1. Tukioikeudet voidaan siirtää milloin tahansa kalenterivuoden aikana.

2. Siirtäjän on ilmoitettava siirrosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa.

3. Jäsenvaltio voi vaatia, että siirtäjä antaa sorron tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, kyseisen jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa, mutta aikaisintaan kuusi viikkoa ennen siirron toteutumista ja ottaen huomioon tilatukijärjestelmän hakemusten viimeinen jättöpäivä. Siirto toteutuu kuuden viikon kuluttua umoittantispäivästä, jollei toimivaltainen viranomainen vastusta siirtoa ja ilmoita tästä siirtäjälle kyseisen määräajan kuluessa. Toimivaltainen viranomainen voi vastustaa siirtoa ainoastaan siinä tapauksessa, että se ole asetuksen (EY) Nro 1782/2003 ja tämän asetuksen säännösten mukainen.

26 artikla ■ Alueelliset

rajoitukset

1. Jos jäsenvaltiot käyttävät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on määriteltävä alueet asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettun alueet viimeistään kuukautta ennen asetuksen (EY) N:o

1782/2003 44 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun 10 kuukauden ajanjakson alkamisajankohtaa.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella hänelle kuuluvia tukioikeuksia, jotka vastaavat hänen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa hehtaarien määrää.

Viljelijä, jonka tila sijaitsee osittain kyseisellä alueella, ei voi siirtää tämän alueen ulkopuolelle tai käyttää sen ulkopuolella hänelle kuuluvia tukioikeuksia, jotka vastaavat hänen mahdollisuuden ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittamiensa, kyseisellä alueella sijaitsevien hehtaarien määrää.

3. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tukioikeuksien siirtämistä koskevaa rajoitusta ei sovelleta silloin, kun on kyse perinnön tai ennakkoperinnön kautta siirtyneistä tukioikeuksista, joihin ei liity vastaavaa määrää tukikelpoisia hehtaareja.

4. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tukioikeuksien siirtämistä koskevaa rajoitusta ainoastaan kesannointioikeuksiin.

27 artikla

Vuokrasopimuksia koskeva lauseke

1. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, vuokrasopimukseen sisältyvä lauseke, jossa määrätään enintään vuokrattujen hehtaareiden lukumäärää vastaavien tukioikeuksien siirtämisestä, pidetään seuraavissa tapauksissa asetuben (EY) N:o 1782/2003 46 artiklassa tarkoitettuna tukioikeuksien vuokraamisena maa-alan kanssa:

(a) viljelijä on vuokrannut tilansa tai osan siitä toiselle viljelijälle viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevien hakemusten jättöpäivänä;

(b) vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten viimeisen jättöpäivän jälkeen;

ja

(c) viljelijä päättää vuokrata tukioikeutensa samalle viljelijälle, jolle hän on vuokrannut tilansa tai sen osan.

2. Vuokranantajan on pyydettävä tukioikeuksien vahvistamista 12 artiklan mukaisesti ja liitettävä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta sekä ilmoitettava hehtaarinäärä, jota vastaavat tukioikeudet hän aikoo vuokrata. Tarvittaessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 9 kohtaa.

3. Vuokraajan on haettava tilatukijärjestelmän mukaista tukea 12 artiklan mukaisesti ja liitettävä hakemukseensa jäljennös vuokrasopimuksesta.

4. Jäsenvaltio voi vaatia, että vuokraajan ja vuokranantajan hakemukset jätetään yhdessä tai että myöhemmin jätetyssä hakemuksessa viitataan ensin jätettyyn hakemukseen.

2 jakso

Muut erityisasetukset

28

artikla

Rehuala

Asetuben (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi päättää käyttää viljelijän vuoden 2004 tai tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa ilmoittamaa rehualaa, ellei viljelijä voi osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että hänen viitekauden rehualansa oli pienempi.

29 artikla **Hampun****tuotanto**

Asetuben (EY) Nro 1782/2003 52 artiklan soveltamiseksi hampun aluetuen myöntämisen edellytyksenä on asetuksen (EY) N:o 795/2004, sellaisena kuin sitä sovelletaan tuen myöntämisvuonna, liitteessä II lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö. **Kuiduntuotantoon** tarkoitetun hampun osalta siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY (*) ja erityisesti sen 12 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Tukioikeudet, joihin sovelletaan erityisedellytyksiä

1. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun nautaybikköinä (NY) ilmaistun maataloustoiminnan las-kemisebi kyseisen asetuksen 131 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaista muuntotaulukkoa sovelletaan niiden eläinten lukumäärään, joille viitebudeila myönnettiin saman asetuksen VI liitteessä tarkoitettua suoraa tukea.

2. Alle kuuden kuubuden ikäiset naaras- ja **urospuoliset** nautaeläimet muunnetaan nautaybikköiksi käyttäen kerrointa 0,2.

(>) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

3. Sen tarkastamiseksi, että 1 kohdan mukaisesti nautaybikköinä ilmaistun maataloustoiminnan vähimmäisvaatimusta noudatetaan, jäsenvaltioiden on määritettävä eläinten lukumäärä käyttäen jompaakumpaa seuraavista menetelmistä:

(a) jäsenvaltioiden on pyydettävä kutakin tuottajaa ilmoittamaan tilarekisterinsä perusteella ennen jäsenvaltion vahvistaman määräajan päättymistä ja joka tapauksessa viimeistään tuen maksuajankohtaan mennessä nautaybikköiden lukumäärä;

ja/tai

(b) jäsenvaltioiden on käytettävä nautaybikköiden määrittämiseen neuvoston direktiivin 92/102/ETY (*) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) Nro 1760/2000 p) mukaisesti perustettua atk-pohjaista tietokantaa, jos

kyseinen

tietokanta tarjoaa asianmukaiset takeet jäsenvaltiota tyydyttävällä tavalla, että sen sisältämät tiedot ovat riittävän tarkkoja tilatukijärjestelmän soveltamistarkoituksiin.

4. Maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen katsotaan täyttyvän, jos nautaybikköiden lukumäärä on 50 prosenttia tietyn ajanjakson aikana tai tiettyinä ajankohtina, jotka jäsenvaltion on vahvistettava. Kaikki kyseisen kalenterivuoden aikana myydyt tai teurastetut eläimet otetaan huomioon.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 29 artiklan soveltamiseksi tuottajiin, jotka keinotekoisesti saavat aikaan edellytykset maataloustoimintaa koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi, vaikka heidän nautaybikköidensä lukumäärä on osan vuotta epätavallisen alhainen.

31 artikla **Lypsylehmäpalkkio ja****lisätuet**

1. Jos jäsenvaltio käyttää vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta tai - sovellettaessa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 71 artiklaa - tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna:

(a) siinä tapauksessa, että maidontuottaja sai muita suoria tukia viitekaudella:

— ja hänellä oli viitekaudella hallussaan hehtaareja, tukioikeudet lasketaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 43 artiklan mukaisesti kaikkien niiden hehtaarien perusteella, jotka viitekaudella oikeuttivat kyseisiin suoriin tukiin, rehuala mukaan luettuna,

— ja hänellä ei ollut viitekaudella hallussaan hehtaareja, hänelle myönnetään tukioikeuksia, joihin liittyy erityisedellytyksiä ja jotka lasketaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 48 artiklan mukaisesti;

(b) siinä tapauksessa, että maidontuottaja ei saanut muita suoria tukia viitekaudella:

— ja hänellä on hallussaan hehtaareja, tukioikeudet lasketaan jakamalla asetuksen (EY) N:o 1782/2003 95 ja 96 artiklan mukaisesti myönnettävä määrä hänen vuonna 2005 tai - sovellettaessa asetuksen (EY) Nro 1782/2003 71 artiklaa - tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna omistamiensa hehtaarien lukumäärällä,

— ja hänellä ei ole hallussaan hehtaareja, hänelle myönnetään tukioikeuksia, joihin liittyy erityisedellytyksiä ja jotka lasketaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 48 artiklan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio käyttää vuonna 2006 asetuksen (EY) Nro 1782/2003 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sovelletaan saman asetuksen 50 artiklaa.

5 LUKU

KESANNOIN

II

32 anHk Kesannoinnin

edellytykset

1. Kesannoitujen alojen on oltava poistettuina tuotannosta viimeistään 15 päivänä tammikuuta alkavan ja aikaisintaan 31 päivänä elokuuta päättyvän kauden ajan. Jäsenvaltioiden on kuitenkin vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti **viljelijöille** voidaan antaa lupa aloittaa siementen **kylväminen** seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten 15 päivästä heinäkuuta **alkaen**, sekä edellytykset, joiden on täyttyvä, jotta voidaan sallia **laiduntaminen** 15 päivästä heinäkuuta alkaen - tai poikkeuksellisten sääolojen yhteydessä 15 päivästä kesäkuuta alkaen - niissä jäsenvaltioissa, joissa perinteisesti harjoitetaan **siinolaiduntamisia**.

(¹) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32.

P) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

33 artikla

Kesannointioikeuskelpoisen maan vaihtaminen

TÄYTÄNTÖÖNPANO

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 54 artiklan 5 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat poiketa saman artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan säännöksistä ainoastaan jäljempänä mainituissa tilanteissa ja seuraavin edellytyksin:

(a) alat sisältyvät rakerineuudistusohjelmaan, joka määritellään "julkisviranomaisten määräämäksi maatalan rakenteen ja/tai tukikelpoisen pinta-alan muutokseksi";

1 jakso

(h) muodossa tai toisessa tapahtuva julkinen interventio johtaa siihen, että voidakseen jatkaa tavanomaista maataloustoimin- taansa viljelijä kesannoi maa-alan, jota ei aiemmin ole pidetty tukikelpoisena, ja kyseisen intervention seurauksena alun perin tukikelpoinen maa-ala menettää tukikelpoisuutensa;

(c) viljelijät pystyvät perustelemaan asianmukaisesti ja objektiivisesti syyt tilansa ei-tuki kelpoisen maa-alan vaihtamiseen tukikelpoiseen maa-alaan.

Näissä tapauksissa jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, jotta voidaan estää kesannointioikeuksiin oikeutetun kokonaisalan huomattava kasvu. Tämä voidaan tehdä erityisesti päättämällä, että aiemmin tukikelpoisia maa-aloja ei enää pidetä tukikelpoisina. Jäsenvaltioiden hiljattain

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava kesannomuruejo alojen erityistilannetta vastaavia aiheellisia toimenpiteitä sen vannonlartritsctsi, että alat säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa ja että niiden ympäristöä suojellaan.

Nämä toimenpiteet voivat sisältää myös viherpdrtem. Siinä tapauksessa näillä toimenpiteillä on varmistettava, että kasvustoa ei ole tarkoitettu siementen tuottamiseen ja että sitä **d** voida käyttää maataloustarkoituksiin ennen 31 päivää elokuuta eikä tuottamaan - seuraavan vuoden 15 päivään tammikuuta asti - kaupan pidettäväksi tarkoitettua satoa.

3. Edellä olevan 2 kohdan säännöksiä **d** sovelleta **neuvoston** asetuksen (EY) Nro 1257/1999 f) **22**, **23**, **24** ja **31** artiklan nojalla kesannoituihin tai metsitettyihin akrihhi, **totia** hietaan **vel-**voitekesannoinnin alaisiksi, jos osoittautuu, että **2 kohdassa** tarkoitettut toimenpiteet rivat ole yhteensopivia **edellä mairmnissa** artikloissa säädettyjen ympäristöä tai **metsittämistä** koskevien **vaa-****timusten** kanssa.

P) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

6 LUKU

ALUEELLINEN

JA

VALINNAINEN

Ahied&nen täytäntöönpano

35 artikla Yleiset

säännökset

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia ja jollei tässä jaksossa toisin säädetä, sovelletaan tämän asetuksen muita säännöksiä.

tukikelpoisiksi ilmoittamat maa-alat saavat ylittää enintään viidellä prosentilla uusien ei-tukikelpoisiksi ilmoitettujen alojen määrän. Jäsenvaltiot voivat säätää tällaisten vaihtamisten ennalta ilmoittamista ja hyväksymistä koskevasta järjestelmästä.

36 artikla

Alueellisen enimmäismäärän laskeminen

1. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan 1 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa säädettyjä mahdollisuuksia ja on kyse viljelijöistä, joiden tilat sijaitsevat osittain kyseisellä alueella, alueellinen enimmäismäärä lasketaan viitekauden aikana kyseisellä alueella sijaitsevia suoriin tukiin oikeuttaneita tuotantoyksikköjä vastaavan viitemäärän perusteella tai jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tilakohtainen viitemäärä on määrä, joka vastaa

viitekauden aikana kyseisellä alueella sijaitsevia suoria tukii oikeuttaneita tuotantoyksiköitä, tai jäsenvaltion objektiivisin perustein vahvistama määrä.

34 artikla Luonnonmukainen tuotanto

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 55 artiklan a alakohdassa säädettyä vapautusta kesannoinnista sovelletaan hehtaarimäärään, joka vastaa enintään viljelijän tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna saamien kesannointioikeuksien lukumäärää.

2. Jos kesannointioikeudet siirretään yhdessä maa-alan kanssa, 1 kohtaa ei sovelleta, edellyttäen että asetuksen (EY) N:o 1782/2003 55 artiklan a alakohdan säännöksiä noudatetaan.

37 artikla

Kansallisen varannon perustaminen

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun tukikelpoisten hehtaarien määrän, nurmiala mukaan luettuna, vuoden 2004 tai tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltäneen vuoden pinta-alatukea koskeissa hakemuksissa ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella. Jos viljelijöiden tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoittama tukikelpoisten hehtaarien määrä on alhaisempi kuin ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistettu tukikelpoisten hehtaarien määrä, jäsenvaltio voi jakaa uudelleen, kokonaan tai osittain, ilmoittamattomia hehtaareja vastaavat määrät, joilla täydennetään tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna myönnettyjä tukioikeuksia. Täydennysosa lasketaan jakamalla kyseinen määrä myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärällä.

3. Viljelijöiden tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden tukioikeuksien vahvistamista varten tekemien ilmoitusten perusteella myönnettyjen tukioikeuksien arvo ja lukumäärä on väliaikainen. Lopullinen arvo ja lukumäärä vahvistetaan viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 31 päivänä joulukuuta, sen jälkeen kun on tehty komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 mukaiset tarkastukset

39 artikla

Ensimmäisten kesannointioikeuksien vahvistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava kesannointioikeuksien määrä kyseisissä maa-aloja koskevien käytettävissä olevien tietojen perusteella.

2. Tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna myönnettäviä kesannointioikeuksia vastaava hehtaarien määrä

3. Tämän asetuksen 26 artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 ja 59 artiklassa säädettyjä mahdollisuuksia, kansallisen varannon perustamiseksi kyseisen asetuksen liitteessä VIII tarkoitettuun enimmäismäärään sovelletaan saman asetuksen 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vähennystä, ja määrää mukautetaan tarvittaessa ennen tukioikeuksien lopullista vahvistamista tämän asetuksen 38 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

38 artikla

Ensimmäisten tukioikeuksien myöntäminen

1. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 2 ja 3 kohdan sovellettamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseisissä kohdissa tarkoitettu tukikelpoisten hehtaarien määrä, nurmiala mukaan luettuna, tukioikeuksien vahvistamiseksi tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna ilmoitettujen hehtaarien määrän perusteella. mukaisesti niiden tukioikeuksien lukumäärä, joihin liittyy asetuksen (EY) N:o 1782/2003 60 artiklassa tarkoitettu lupa, on sama kuin tukioikeuksien, joihin liittyy lupa, alkuperäinen määrä ja tarvittaessa enintään myönnettyjen tukioikeuksien lukumäärä.

41 artikla

Sellaisten tukioikeuksien vahvistaminen ja siirtäminen, joihin liittyy lupa

1. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, saman asetuksen 60 artiklan mukaisesti myönnettävät kivat liitetään kuhunkin kyseiselle viljelijälle myönnettävään yksittäiseen tukioikeuteen.

2. jos lupien määrä on pienempi kuin tukioikeuksien lukumäärä, luvat liitetään tukioikeuksiin alkaen yksikköarvoltaan korkeimmista tukioikeuksista. Tukioikeuksia siirrettäessä lupa seuraa sitä tukioikeutta, johon se liittyy.

3. Jäsenvaltio voi viljelijän pyynnöstä sallia, että kesannointioikeuteen liittyvä lupa siirretään tukioikeuteen liittyväksi.

42 artikla Lypsylehmäpalkkiot ja

lisätuet

1. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta ja päättää soveltaa saman asetuksen 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa vuorin a 2005 tai — sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 71 artiklaa - tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, sovelletaan vastaavasti kyseisen asetuksen 59 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

saa poiketa enintään viisi prosenttia viitekaudella kesannoitujen hehtaarien keskiarvosta.

2. Jos viljelijällä ei ole hallussaan hehtaareja, hänelle myönnettävät tukioikeudet, joihin liittyy erityiseddytyksiä,

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu sallittu poikkeama ylittyy, hehtaarien lukumäärää mukautetaan viimeastaan tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 1 päivänä dokuuta. Uusiin kesannointioikeuksiin liittyvää kesannointivdvoitetta sovelletaan kuitenkin asianomaisiin viljelijöihin vasta seuraavasta vuodesta alkaen.

40 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 42 artiklan 5 kohdan soveltaminen tapauksiin, joissa hehtaareja on vähemmän kuin tukioikeuksia

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 59 artiklassa säädettyä mahdollisuutta ja päättää soveltaa tämän asetuksen 7 artiklaa, tukioikeuksien myöntämiseksi kyseisen 7 artiklan

»

2. Kun on kyseessä viljelijä, jonka tila sijaitsee osittain asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan soveltamisalaan kuuluvalla alueella, kesannointivdvoiteprosenttia sovelletaan saman asetuksen 63 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun viljelijän tukikelpoiseen maa-alaan, joka sijaitsee kyseisellä alueella.

44 artikla

Tukioikeuksien myynnistä suoritettava pidätys

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta ja päättää soveltaa saman asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tämän asetuksen 9 artiklassa säädettyjä vähennysprosentteja sovelletaan sen jälkeen, kun tukioikeuksien arvosta on vähennetty asetuksen (EY) N:o

45 artikla

Satunnaiset voitot

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta ja päättää soveltaa saman asetuksen 42 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tämän asetuksen 10 artiklassa säädettyjä vähennysprosentteja sovelletaan kunkin tukioikeuden arvoon ja/tai myönnettävien tukioikeuksien lukumäärään ilmoitettuun vastaavaan määrään.

46 artikla **Sonimnksta koskeva**

lauseke

vahvistetaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 48 artiklan mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta ja päättää soveltaa vuonna 2006 tai 2007 saman asetuksen 62 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, sovelletaan kyseisen asetuksen 48, 49 ja 50 artiklaa soveltuvin osin.

43 artikla

Kesannointi

1. Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) Nro 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on vahvistettava ja ilmoitettava viljelijöille saman asetuksen 63 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu kesannointivdvoiteprosentti viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.

30.4.2004

48 artikla

%

Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 69 artiklan täytäntöönpano

1. Asetuksen (EY) Nro 1782/2003 69 artiklassa säädettyä lisätukea myönnetään tämän artiklan 2-6 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) Nro 1257/1999 37 artiklan 3 kohdan ja sen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen soveltamista.

1782/2003 59 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti laskettua alueellista yksikköarvoa vastaava vapautus.

2. Tukea maksetaan ainoastaan asetuksen (EY) Nro 1782/2003 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuille viljelijöille riippumatta siitä, ovatko he esittäneet tilatukijärjestelmää koskevan hakemuksen tai onko heillä hallussaan tukioikeuksia.

3. Ilmaisulla "ala tai alat, joita pidätys koskee" tarkoitetaan, että periaatteessa kaikki viljelijät, jotka lisätukea koskevan hakemuksen jättämisajankohtana ja tässä artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tuottavat asetuksen (EY) Nro 1782/2003 liitteessä VI tarkoitettuun alaan tai tarkoitettuihin aloihin kuuluvia tuotteita, voivat hakea tukea.

4. Jos tuki koskee sellaisia maatalouden muotoja tai laatuun ja kaupan pitämiseen liittyviä toimenpiteitä, joiden osalta ei ole määritelty erityistä tuotantoa tai jos tuotanto ei liity suoraan mihinkään tiettyyn alaan, tukea voidaan myöntää sillä edellytyksellä, että pidätys tehdään kaikilla asetuksen (EY) Nro 1782/2003 liitteessä VI tarkoitetuilla aloilla ja että ainoastaan kyseisessä liitteessä tarkoitetuilla aloilla toimivat viljelijät osallistuvat järjestelmään.

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, siirrettyjä tuotantoyksiköitä varten laskettu viitemäärä otetaan tämän asetuksen 17 artiklan soveltamiseksi huomioon vahvistettaessa ostajan kaikkien tukioikeuksien arvo.

Asetuksen 27 artiklaa ei sovelleta.

2 jako

Vapaaehtoinen täytäntöönpano

47 artikla

Enimmäismäärä ylittymien

Jos kaikkien asetuksen (EY) N:o 1782/2003 66-69 artiklassa säädettyjen järjestelmien osana maksettavien määrien summa ylittää saman asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän, maksettavaa määrää alennetaan kyseisenä vuonna suhteessa yhtymiseen.

Ehdellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevat muutokset on tehtävä viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta, jolloin niitä voidaan soveltaa seuraavana vuonna. Muutoksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle, ja ilmoitukseen on liitettävä </Aktiiviset perustelut, jäsenvaltio kuitenkin saa tehdä muia aloihin, joita pidätys koskee, tällaisten perustelujen prosentti, n.

7 LUKU

TIEDONANNOT

49 artikla

Alueellistaminen

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 59 artiklan 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta näkökohdat ja objektiiviset perusteet, joiden mukaisesti päätös kyseisen mahdollisuuden soveltamisesta tehtiin, sekä tarvittaessa perustelut kyseisen artiklan soveltamiselle ainoastaan tietyllä alueella tai saman artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle enimmäismäärän osittaiselle jakamiselle.

50 artikla

Tuen maksamiseen liittyvät tiedot

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi sähköisesti vuosittain:

- (a) tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna viimeistään 15 päivänä syyskuuta ja seuraavina vuosina

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tehty Brysselissä 21 päivänä 2004

5. Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklaa sovelletaan alueellisella tasolla, pidätys lasketaan kysyksen alueen asianomaisten maksujen osuuden perusteella.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alue asiaan kuuluvalla maantieteellisellä tasolla objektiivisin perustein ja tavalla, jolla voidaan varmistaa viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja välttää markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

6. Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta yksityiskohtaiset tiedot tuesta, jota ne aikovat myöntää, ja erityisesti tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä ja asianomaisista aloista.

viimeistään 31 päivänä elokuuta kuluvan vuoden tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten kokonaismäärä, tukeen oikeuttavien vastaavien tukioikeuksien kokonaismäärä ja vastaavien tukikelpoisten hehtaarien kokonaismäärä sekä kansalliseen varantoon jääneiden määrien yhteissumma;

- (b) viimeistään 15 päivänä syyskuuta lopulliset tiedot edelliselle vuodelle hyväksytyjen tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten kokonaismäärästä ja vastaavasti myönnettyjen tukien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun on tarvittaessa sovellettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 6,10,11, 24 ja 25 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Jos tilatukijärjestelmän täytäntöönpano tapahtuu alueellisella tasolla asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan säännösten mukaisesti, jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot kunkin asianomaisten alueiden osalta ja viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 1 päivänä elokuuta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettu vastaava osuus enimmäismäärästä.

Ehdellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot tilatukijärjestelmän ensimmäiseltä soveltamisvuodelta perustuvat väliaikaisiin tukioikeuksiin. Vastaavat tiedot, jotka perustuvat lopullisiin tukioikeuksiin, on toimitettava viimeistään seuraavan vuoden 1 päivänä maaliskuuta.

8 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

ET

51 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005, lukuun ottamatta 12 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

Komission
puolesta Franz
FISCHLER
Komission jäsen

Valtioneuvoston asetus

tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Annettu Helsingissä xx päivänä xxxxkuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään tuatukijärjestelmän täytäntöönpanosta xx päivänä xxxxxkuuta 2005 annetun lain (xxxxx/2005) sekä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n nojalla:

1 §

Yleist**ä**

Tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetussa laissa (xxxx/2005), jäljempänä **tilatukilaki**, säädetyn lisäksi Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan uudistusta täytäntöön pantaessa Suomessa noudatetaan, mitä tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan: 1) **tilatukijärjestelmällä** yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä **tilatukiasetus**, UT osastossa tarkoitettua tukijärjestelmää;

2) **komission asetuksella I** yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 796/2004;

3) **komission asetuksella II** yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o

1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 795/2004;

4) **komission asetuksella III** neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä mldjärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annettua komission asetusta (EY) N:o 1973/2004;

5) **yhdistelmämallilla** maatalousuudistuksen tukimallia, jossa tilatuki maksetaan tasatuen ja tilakohtaisen lisäosan yhdistelmänä;

6) **tukioikeudella** yhdistelmämallin mukaisesti tilatukijärjestelmän perusteella viljelijälle vahvistettavaa tilatukijärjestelmän mukaista hehtaarikohtaista viitemäärää;

7) **kesannointioikeudella** tilatukiasetuksen 53 artiklan ja 63 artiklan 2 kohdan mukaista viljelijälle myönnettävää hehtaarikohtaista tukioikeutta;

8) **erity istukioikeudella** tilatuki asetuksen 47 ja 48 artiklan mukaista oikeutta;

9) **tilatukioikeudella** 5-7 luetelmakohdassa tarkoitettua tukioikeutta;

10) **maito-palkkiolla** tilatukiasetuksen 95 artiklan mukaista lypsyylehmäpalkkiota;

11) **sonni- ja härkäpalkkiolla** tilatukiasetuksen 123 artiklan mukaista erityispalkkiota;

12) **pysyvällä laiumella** tilatukiasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua maa-alaa;

13) **viitejaksolla** tilatukiasetuksen 38 artiklassa tarkoitettua kautta;

14) **tukivuodella** sitä vuotta, jolloin tilatukijärjestelmän mukaista tukea haetaan;

15) **tukialueella** tilatukiasetuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua aluetta, joka säädetään tässä asetuksessa;

16) **eläinpaikalla** sellaista rakennuksen teknisen toteutuksen sallimaa eläimen pitopaikkaa, jossa voidaan eläinsuojelulain

(247/1996) 4 §:ssä säädetty vaatimukset huomioiden pitää enintään yhtä täysikasvuista eläintä kerrallaan.

3 §

Alueelliset enimmäismäärät, tukialueet ja viitemäärät

Tilatukijärjestelmän tukialueina käytetään liitteen 1 aluejaon mukaisesti tukialueita A, B-C1 sekä C2-C4.

Tilatukiasetuksen 58 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuina objektiivisina perusteina käytetään viitejaksolla 1 momentissa säädetuille tukialueille tilatukijärjestelmään sisällytettyjen säädösten perusteella maksettuja suoria tulotukia ottaen huomioon tilatukijärjestelmässä toimeenpantavien tuotantoon sidottujen tukien kohdentuminen tukialueittain.

—»tasatuen alueellisista tasoista voidaan säätää vasta kun hakemukset ovat sisällä, jolloin määrätään tukitasot. Samoin alueelliset tukikelpoiset enimmäismäärät hehtaarimäärä sekä muut neuvoston ja komission asetuksissa tarkoitetut hehtaarimäärät, jolloin tulee säädettäväksi mm. seuraavan tyyppistä: Tilatukijärjestelmäri tukioikeuksien, kesannointioikeuksien ja erityistukioikeuksien muodostamiseen on käytettävänä tuotantoon sidottujen tukien vähentämisen jälkeen xxx xxx xxx euroa, joka jakaantuu seuraaviin alueittaisiin enimmäismääriin:

Tukialue	euroa
A.....	xxx xxx xxx
B-C1	xxx xxx xxx
C2-C4	xxx xxx xxx

—»•kun on sovellettu tukilain 3 pykälän 3 momentin mukaan säädetty lisäosien asteittaista alentamista, tulee vastaavien euromäärien siirtämisestä tasatukeen säätää erillinen VN A, jossa tarkemmin säädetään menettelystä.

4 §

Tuotantosidonnaiset tuet

Tilatukilaissa säädetyn lisäksi tilatukijärjestelmän perusteella myönnetään

tuotantoon sidottuja tukia objektiivisin 3 §:n 2 momentissa säädettyin perustein:

1) tilatukiasetuksen 67 artiklassa tarkoitettu lammas- ja vraompalkkio kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetyn enintään 50 prosentin enimmäismäärän mukaisesti;

2) tilatukiasetuksen 68 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii) kohdassa tarkoitettu urospuolisten nautojen erityispalkkio kyseisessä kohdassa säädetyn enintään 75 prosentin enimmäismäärän mukaisesti vähennettynä tilatukiasetuksen 69 artiklan mukaiseen tukeen nautanlihasektorilla tarvittavalla määrällä; ja

3) tilatukiasetuksen 70 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu asetuksen (EY) N:o 2358/71 3 artiklan mukainen tuki siltä osin kuin sitä maksetaan timotein siementuotannolle tilatukiasetuksen 99 artiklassa ja komission asetuksen ITJ 10 luvussa säädetyllä tavalla.

—»•kaikista euromääräisistä enimmäismääristä sekä tukitasoista yksittäisissä tukimuodoissa tulisi säätää erillisessä VNA:ssa

- + 1 0 prosentin perusteella mahdollisesti myönnettävistä tukimuodoista tulisi säätää erillinen VNA, joissa säädetään mm. tukiehdoista ja tukitasoista

5 §

Tilatukiasetuksen 60 artiklan mukaiset oikeudet

Tukioikeuteen sisältyvä tilatukiasetuksen 60 artiklan mukainen oikeus voidaan myöntää liitteessä 2 säädettyjen enimmäismäärien mukaisesti alueittain.

Tilatukiasetuksen 60 artiklan mukainen oikeus vahvistetaan ensisijaisesti kyseisen artiklan 3 kohdan mukaisesti vuoden 2003 viljelyn perusteella tai ylivoimaisten esteiden ja poikkeuksellisten olosuhteiden johdosta. Tilatukiasetuksen 60 artiklan mukaisten oikeuksien vahvistamisen jälkeen vahvistetaan kyseisen artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oikeudet siten, että ne jaetaan tuotantaan vuoden 2003 jälkeen lisänneille viljelijöille tilakohtaisen lisäysalan suhteessa. Jaossa etusija annetaan niille viljelijöille, joiden viljelyala on lisääntynyt vuosien 2003 ja 2005 välisenä aikana ja toissijaisesti niille viljelijöille, joiden viljelyala on lisääntynyt vuosien 2005 ja 2006 välillä.

Jos jonkin alueen tilatukiasetuksen 60 artiklan 3 kohdan mukaisten oikeuksien kokonaismäärä ylittää alueen aluekiintiön, alennetaan kaikkien kyseisen alueen tilojen

tilatukiasetuksen 60 artiklan mukaisten oikeuksien määrää prosentuaalisesti yhtä paljon.

6 §

Kansallinen varanto

Kansallisen varannon perustamiseen käytetään | prosenttia tilatukiasetuksen liitteen VITJ mukaisesta enimmäismäärästä.

—► jos kansalliseen varantoon joudutaan myöhernmin leikkaamaan lisää tilatukioikeuksien määrästä tulisi tästä säätää erillinen VNA.

7 §

Pysyvät laitumet

Jos pysyvien laitumien määrä alenee komission asetuksen I 3 artiklan 2 kohdassa säädetyn rajan alapuolelle on viljelijän haettava toimivaltaiselta maa-seutuelinkeinoviranomaiselta lupa pysyvän laitumen käyttöönottoon muuhun viljelykäyttöön viimeistään xx työpäivää ennen aiottua käyttöönottoa. Jos käyttöönottolupa myönnetään, tulee viljelijän samalla sitoutua palauttamaan alue pysyväksi laitumeksi tarvittaessa viimeistään tällaista palauttamispäätös-tä seuraavan kasvukauden alusta.

—> tulisi säätää tarvittaessa ennakkolupamenettelyn käynnistämisestä, sen perusteista sekä sen aiheuttamista velvoitteista tarkemmin tilanteissa, joissa viljelijät velvoitetaan muuttamaan peltoa pysyväksi laitumeksi oma erillinen VNA

8 §

Tilatukioikeuksien myöntäminen ja vahvistaminen

Tilatukioikeuksia hakevan tulee osoittaa olevansa xx päivänä xxxxxkuuta 2006 viljelijä, jotta hänelle voidaan myöntää tilatukioikeuksia. Todisteena

maataloustuotannon harjoittamisesta pidetään tilatukioikeushakemuksen jättämistä siten, että sillä ilmoitetaan tukikelpoista maa-alaa. Tilatukiasetuksessa tarkoitettujen viljelijöiden, joilla ei ole peltoa tai pysyvää laidunta, tulee harjoittaa maataloutta kotieläintalouden tai muun vastaavan maataloustoiminnan muodossa. Todisteena kotieläintalouden harjoittamisesta pidetään viljelijän esittämää toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää luotettavaa kirjallista selvitystä harjoittamansa toiminnan luonteesta.

Tilatukioikeuteen oikeuttavan maa-alan tulee olla xx päivänä xxxxxkuuta 2006 tukioikeuksien alkuperäistä vahvistamista hakevan viljelijän hallinnassa. Tukioikeuden tai kesannointioikeuden myöntämisperusteeksi hyväksyttävän maa-alan hallinnalla tarkoitetaan tässä omistajanhallintaa, maanvuokrasopimukseen perustuvaa vuokramiehen hallintaa, hallinto-oikeustestamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvaa hallintaa. Jos enintään kahden vuoden pituinen maanvuokrasopimus on tehty suullisena, tällaisen suullisen vuokrasopimuksen olemassaolosta ja sisällöstä on esitettävä luotettava kirjallinen selvitys.

—* lisäksi tulisi säätää oma erillinen VNA tukioikeuksien ja kesannointioikeuksien alueellisen keskiarvon vahvistamisesta viljelijöille myönnettäväksi tulevien tukioikeuksien ja kesannointioikeuksien arvosta ja määrästä jokaisen tuki vuoden osalta.

9 §

Naudanlihan tuotantoinvestoinnit

Kansallista varantoa voidaan käyttää tilatukilain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen komission asetuksen II 21 artiklassa säädettyjen investointien perusteella myönnettävien tilatukioikeuksien korotuksiin, edellyttäen että naudanlihan tuotantoon tehty investointi:

1) on määrältään vähintään 5 000 euroa ja se on tehty tuotantorakennukseen, jonka uusista eläinpaikoista toteutuneen

laajennuksen jälkeen vähintään 40 prosenttia on käytössä viimeistään lisäosien hakuajan viimeisenä päivänä tukivuotta edeltävänä vuonna tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005; tai

2) vähintään kuusivuotisen tuotantorakennuksen vuokrasopimuksen tapauksessa vuokrasopimus on alkanut viimeistään 15 päivänä toukokuuta ja vähintään 40 prosenttia eläinpaikoista on käytössä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005; tai

3) on kasvattanut urospuolisten nautaeläinten eläinyksikkömäärän keskiarvoa vähintään 25 prosentilla 16 päivän toukokuuta 2003 ja 15 päivän toukokuuta 2004 välisellä ajanjaksolla, mainitut päivät mukaan lukien, viitejakson eläinyksikkömäärien keskiarvoon verrattuna ja määrän lisäys on ollut vähintään 6 eläinyksikköä viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2004 viitejakson keskiarvoon verrattuna.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa säädettyä 16 päivän toukokuuta 2003 ja 15 päivän toukokuuta 2004 välisen ajanjakson, mainitut päivät mukaan lukien, nautayksikkömäärää laskettaessa käytetään perusteena nautarekisteristä laskettavaa tilan urospuolisten nautaeläinten määrää kerrottuna tilatukiasetuksen 131 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen muuntotaulukon kertoimella.

Naudanlihan tuotantoinvestointien aloittaminen

Edellä 9 §:ssä tarkoitetun investoinnin aloittamiseksi katsotaan se, että:

1) hyväksytty investointitukihakemus on jätetty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 ja vähintään 40 prosenttia eläinpaikoista on käytössä viimeistään lisäosien hakuajan viimeisenä päivänä tukivuotta edeltävänä vuonna tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005; tai

2) viljelijä pystyy osoittamaan, että rakennuslupahakemus, ympäristölupahakemus tai vastaava on ollut vireillä viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2004 ja vähintään 40 prosenttia

eläinpaikoista on ollut käytössä viimeistään lisäosien hakuajan viimeisenä päivänä tukivuotta edeltävänä vuonna tai viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2005.

11 §

Tärkkelysperunatuotannon investoinnit

12 §

Tärkkelysperunan tuotantoinvestointien aloittaminen

Kansallisen varannon käyttö tuotantosuunnan muuttamiseen

Kansallista varantoa voidaan käyttää tilatukilain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen komission asetuksen II 23 artiklassa säädettyjen tuotantosuunnan muuttamisen perusteella myönnettävien tilatukioikeuksien korotuksiin, edellyttäen että:

1) viljelijä osoittaa hänellä olleen urospuolisia nautaeläimiä viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2004; ja

2) tuotannon laajuus määräytyy vuonna 2004 haettujen naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklassa säädettyjen erityispalkkioiden perusteella.

14 §

Maidontuottajat

Kansallista varantoa voidaan käyttää tilatukilain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen komission asetuksen II 19 artiklassa säädettyjen tapausten osalta, edellyttäen että:

1) viljelijä osoittaa ylivoimaisen esteen olleen syynä maitokiintiön vuokraamiselle

2) maitokiintiö on ollut vuokrattuna tilakohtaisten lisäosien määräytymisen ajankohtana 31 päivänä maaliskuuta 2006.

15 §

Tilatukioikeuksien käyttö ja siirrot

Tilatukioikeuksien komission asetuksen II26 artiklassa tarkoitettuina alueina käytetään liitteen 1 tukialueita A, B-C1 sekä C2-C4.

Tilatukioikeuksien siirtäjän on ilmoitettava siirrosta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään xx kalenteripäivänä siirtoasiakirjan allekirjoittamispäivämäärästä. Jos tämä määräaika on myöhempi kuin viimeinen yhtenäishakemuksen jättöpäivä tukivuonna, tulee siirrosta ilmoittaa kuitenkin viimeistään kyseisenä päivänä jos tilatukioikeuksia käytetään tilatuen hakemiseen kyseisenä tukivuonna.

Jos viljelijällä ei ole hallussaan erityistukioikeuksien määrää vastaavaa tukikelpoista hehtaaramäärää, voidaan erityistukioikeuden perusteella kuitenkin maksaa tilatuki jos kotieläintuotantoa harjoitetaan vähintään 50 % laajuudella erityistukioikeuden viitemäärän perusteena olevaan eläinyksikkömäärään verrattuna.

Kotieläintuotannon harjoittamisen perusteena oleva eläinyksikkömäärä lasketaan kyseisen tukivuoden keskimääräisen nautaeläinrekisteristä saatavan tilatukiasetuksen 131 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisen muuntotaulukon kertoimella lasketun eläinyksikkömäärän mukaan.

16 §

Perusteettomien tilatukioikeuksien takaisinperintä

17 §

Kesannointioikeudet

Kesannointioikeuksien myöntämisessä käytetään tilatukiasetuksen 63 artiklan 2 kohdan tarkoittamana tilakohtaisena kesannointikelpoisen maa-alan

hehtaaramäärinä tukialueittain seuraavia hehtaaramääriä:

Tukialueet hehtaaramäärät

A xx,x
B-C1 xx,x
C2-C4 xx,x

Kesannointiprosentit ovat tukialueittain seuraavat:

Tukialueet kesannointiprosentti

A xx,x
B-C1 xx,x
C2-C4 xx,x

Viljelijät voivat kylvää muun kuin monivuotisen viherkesannon seuraavan vuoden sadonkorjuuta varten 15 päivästä heinäkuuta alkaen.

18 §

Tilaneuvontajärjestelmä

OMANA ASETUKSENAAN 1.1.2007 mennessä

19 §

Tarkemmat säännökset

Tarvittaessa tarkemmat säännökset myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista.

—► Jos yhteisön säädökset edellyttävät jotain erillisiä säädöksiä niistä säädettäisiin erillinen VNA.

20 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan xx päivänä xxxxxxkuuta 2005.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä xx päivänä xxxxxkuuta 2005

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

TILATUKIJÄRJESTELMÄN ALUEJAKO

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonurtti, Koski, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtsvari, Huitinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahdi, Kuhmoinen, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kymäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi, Lavia, Lemmi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maariarmamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mänty

harju, Nakkila, Nastola, Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nurnni-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Saltvik, Sammatti, Sotunga, Sund, Suodenniemi, Suomusjärvi, Sysmä, Säskylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalien, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Por-

voon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Hauki-vuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden kunnan alue, Jämsänkoski, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maa-lahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Pieksänmaa, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vilppula, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Dsalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuru-vesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyy-järvi, Kälviä, Kärämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunranta, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkki, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahen, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiai-

nen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran kunnan alue ja entisen Tuupovaaran kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet ja Mustasaaren kunnasta Björköby ja Replot.

AlueC3

Hailuoto, Haukipudas, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemijärvi, Keminmaa Kiiminki, Kuhmo, Kuivaniemi, Kuusamo, Oulu, Utajärvi ja Ylikiiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiirningin kunnan sisäpuolella, Pello, Posio, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Simo, Suomussalmi, Taivalkoski, Tervola, Tornio, Yli-E ja Ylitornio.

Alue C4

Enontekiö, Inari Kittilä Kolari, Muonio Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Sodankylä, Utsjoki.

Liite 2

TILATUKIASETUKSEN 60 ARTIKLAN MUKAISTEN OIKEUKSIEN EMMÄISMÄÄRÄT ALUEITTAIN

Tukialueet Oikeuksien erummäismäärät (hehtaaria)

A	xx xxx
B-C1.....	xx xxx
C2-C4.....	xx xxx

Pekka Lämsineva

OTT, valtiosääntöoikeuden dosentti julkisoikeuden yliassistentti Turun yliopisto

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle!5.6.2005**Asia: Hallituksen esitys nro 17/2005 vp laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta**

Perustuslakivaliokunta on pyytänyt allekirjoittaneelta toistamiseen lausuntoa otsikossa mainitusta hallituksen esityksestä. Valiokuntaneuvos Laaksosen nyt allekirjoittamassa kutsukirjeessä pyydetään tarkastelemaan esitystä erityisesti ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimusten osalta. Täsmennetty kysymys kuuluu: "Onko kysymyksessä omaisuudensuojan loukkaus, kun tilatuet saa uuden järjestelmän mukaan vuokramies?" ja jatkokysymyksenä tälle "miten mahdollisesta omaisuudensuojan vastaisuudesta seuraava perustuslainsäätämisyjärjestys voitaisiin välttää?" Lisäksi kutsukirjeessä pyydetään tekemään ehdotuksia siitä, "mistä seikoista lain kussakin valtuutussäännöksessä tulisi säätää, jotta PL 80 §:n vastaisuus voitaisiin välttää".

Keskityn tarkastelemaan lähinnä kutsussa esitetyjä omaisuudensuojakysymyksiä ja viittaan asian valtiosääntöisen arvioinnin lähtökohtien osalta niihin seikkoihin, joita olen käynyt läpi valiokunnalle 15.4.2005 antamassani lausunnossa. Kun lakiehdotusta arvioidaan näiden lähtökohtien pohjalta ei ehdotukseen ainakaan sen tekstin tasolla näyttäisi liittyvän merkittäviä omaisuudensuojaongelmia. Lienee itsestään selvää, että lainsäätäjällä (riippumatta siitä onko kysymys kotimaisesta lainsäätäjistä vai Euroopan yhteisöstä) on toimivalta säätää maatalouden mkijärjestelmästä siten, että tuki kohdistetaan maataloutta tosiasiasa harjoittaville tahoille, olipa kysymyksessä sitten maanomistaja tai vuokramies. Kysymyksessä on itse asiassa varsin legitimiä ja perustellulta vaikuttava sääntelytapa, kun tavoitteena on tukijärjestelmä, jossa tuki pyritään irrottamaan **tuotantomääristä ja suuntaamaan suoraan viljelijöille lähinnä peltopinta-alaan perustuvien tukikriteerein.**

Mahdolliset omaisuudensuoja-ongelmat voinevat niin ollen koskea lähinnä vain sellaisia siirtymävaiheessa mahdollisesti syntyviä asetelmia, joissa viljelysmaata on vuokrattu esimerkiksi sellaisella ehdolla, jonka mukaan tuet menevät jollekuulle muulle taholle kuin vuokraviljelijälle (esim. omistajalle), mutta uudistuksen jälkeen tuki on tällaisista sopimusehdoista huolimatta maksettava tosiasialliselle viljelijälle. Tällaisten sopimusasetelmien osalta voi siis olla aiheellista arvioida, merkitseekö lakiuudistuksesta seuraava tuensaajan vaihdos sellaista taannehtivaa puuttumista voimassa oleviin sopimussuhteisiin, joka ei olisi sopusoinnussa perustuslain kanssa. Perustuslakivaliokunnan käytännössähän on vakiintuneesti katsottu, että PL 15 §:n omaisuudensuojasäännös suojaa mm. sopimussuhteiden pysyvyyttä. Tausta-ajatuksena tällöin on suojata mm. yksilöiden perusteltuja odotuksia, joihin liittyy myös oikeus luottaa siihen, ettei sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevää

lainsäädäntöä muuteta tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa (ks. esim. PeVL 13/2003 vp).

Toisaalta on tärkeätä noudattaa jossakin määrin pidättyvää linjaa ennen kuin erilaisille yksityisten tekemille sopimusjärjestelyille annetaan lakien säätämisvaiheessa kovin laajassa mitassa sellaista merkitystä, joka voisi olennaisestikin kaventaa lainsäätäjän mahdollisuuksia säätää ja muuttaa lakeja. Muutoinhan yksityiset voisivat keskinäisillä sopimuksillaan lamaannuttaa hyvinkin laaja-alaisesti ja pitkäaikaisesti lainsäätäjän mahdollisuuksia muuttaa lainsäädäntöpolitiikan suuntaa yhteiskunnan eri toimintaloikoilla; ja toisaalta lainsäätäjän ei voi olettaa olevan loppuun saakka perillä kaikista mahdollisista sopimusjärjestelyistä, joita yksityisten välillä on kenties tehty, jos kysymys on esimerkiksi jollain tavalla epätyypillisistä sopimuksista.

Edellä olevin varauksin ehdotuksen konkreettisessa aivioinnissa voidaan tavanomaiseen tapaan hyödyntää perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten testiä. Nyt tarkastelun kohteena olevan kysymyksen osalta ei lailla säätämisen tai täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimusten osalta liene aihetta merkittäviin huomatuksiin. Samoin liene riidatonta, että uudistuksen tavoite antaa tukioikeudet sellaisille aktiivilijelijöille, joiden haUinnassa pelto on tosiasiaassa on ja jotka täyttävät "viljelijän" kriteerit, muodostaa sellaisen hyväksyttävän perusteen, joka voi oikeuttaa sääntelyyn, joka saattaa heijastua myös joihinkin voimassaoleviin sopimussuhteisiin.

Suhteellisuusvaatimuksen osalta asian arviointi ei ole yhtä yksinkertaista. Tuon arvion tekeminen nimittäin edellyttäisi jonkinlaista tietämystä siitä, onko tarkoitettun kaltaisia sopimuksia todella olemassa ja kuinka tyypillisiä ne ovat sekä miten merkittävästi uudistusehdotus tosiasiaassa tällöin vaikuttaisi osapuolten asemaan. Voisiko se toisin sanoen jothaa kohtuuttomuuksiin. Samoin olisi tarpeen ottaa kantaa siihen, onko kyseisen kaltainen sopimusehto ylipäänsä laadultaan sellainen, jota oikeusjärjestyksen tulisi täysimääräisesti suojata. On toisin sanoen aiheellista arvioida, missä määrin maataloustukijärjestelmän idean mukaista on tähän mennessä ollut kannustaa tukien

suuntaamista sellaisille tahoille, jotka eivät ko. toimintaa itse harjoita. Jos tällaisten sopimusehtojen katsotaan olevan täyden suojan arvoisia tulee lisäksi selvittää, millaisia tilanteissa, joissa tukioikeus uuden järjestelmän seurauksena siirtyy omistajalta vuokramiehelle ja tilanne muodostuu omistajalle kohtuuttomaksi.

Uudistusta voidaan siis pitää ongelmallisena omaisuudensuojan kannalta jos arvioinnissa eri vaiheiden jälkeen päädytään siihen

- että tällaiset sopimusehdot ovat sillä tavoin legitiimejä, että ne perustavat osapuolille aidosti oikeuden luottaa niiden pysyvyyteen; ja
- jos kysymys on jollakin tavalla julkisen vallan tuntemasta tyypillisestä järjestelystä eikä vain marginaalisesta ilmiöstä, ja
- tukioikeuksien siirto voi todella aiheuttaa kohtuuttomia menetyksiä joillekin sopijapuolille
- eikä muu lainsäädäntö tarjoa menetyksiä kärsiville riittäviä mahdollisuuksia esimerkiksi neuvotella sopimusehtoihin muutoksia tai saada niitä soviteltua sopimustasapaninon palauttamiseksi ja uudistuksen haitallisten vaikutusten pehmentämiseksi

Hallituksen esityksestä ei ole saatavissa riittävästi tietoja, jotta uskaltaisin lähteä tätä asiaa konkreettisesti arvioimaan. Totean vain, että jos riittävien tietojen varassa päädytään siihen, että tällainen omaisuudensuojaongelma on tässä tilanteessa käsillä, niin yksinkertaisin suunta etsiä ongelmaan ratkaisua voisi olla kirjata lakiin jokin sentyyppinen säännös, joka mahdollistaisi voimassaolevien vuokrasopimusten ehtojen "korjaamisen" sellaisissa tilanteissa, jossa uusi tukijärjestelmä muutoin johtaisi jonkun osapuolen kannalta kohtuuttomuuksiin.

Lakiehdotuksen delegointien osalta toistan aiemmassa lausunnossani esitetyn. Vaikka EU-yhteyksissä PL 80.1 §:n lailla säätämisen vaatimuksia ei sovellettasikaan aivan yhtä tiukasti kuin puhtaasti kansallisen lainsäädännön kohdalla, olisi lakiehdotuksen dele-

gointisäännöksiä jokseenkin kautta linjan merkittävästi täsmennettävä, jotta ehdotus täyttäisi perustuslain vaatimukset. Lakitason säännöksistä tulee ilmetä riittävän selvästi yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteet.

Turussa 15.6.2005

Pekka Lämsineva

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
Muistio 15.6.2005

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta (HE 17/2005)

Tukioikeudet

Tukioikeus muodostetaan tilatukijärjestelmässä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 (jäljempänä tilatukiasetus) 43 artiklan mukaan viljelijälle. Viljelijälle tulee olla hallinnassaan, joko omistuksessa, vuokrattuna tai muulla tavoin hallinnassa, peltoa tukioikeuden määräytymisajankohtana. Suomessa käyttöönotettavassa yhdistelmämallissa tukioikeuden tasatukiosan osalta ratkaisevaa on pellon hallinta vuonna 2006. Tukioikeuksien hakijan on komission asetuksen (EY) N:o 795/2004 12 artiklan 5 kohdan mukaan osoitettava olevansa tukioikeuksia koskevan hakemuksen jättämisaikajokohtana viljelijä. Mikäli pelto on tällöin vuokrattuna, tukioikeudet muodostetaan vuokralaiselle, jonka hallinnassa pelto on. Pelto palautuu

vuokrasopimuksen päätyttyä takaisin maan omistajalle ilman tukioikeutta. Vuokralainen voi kuitenkin luovuttaa vastikkeetta tai myydä tukioikeuden pellon mukana.

Tukioikeuksien siirtäminen

Tilatukiasetuksen 46 artiklassa säädetään tukioikeuksien siirtämisestä. Artiklan 2 kohdan mukaan tukioikeudet voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto. Pelkkää peltoa ilman tukioikeuksia voi kuitenkin edelleen vuokrata samoin kuin nykyisin.

Viljelijöiden väliset yksityisoikeudelliset sopimukset

Pellon vuokraaja ja ostaja eivät voi Suomen valitsemassa yhdistelmämallissa sopia siitä, että vuokrapeltojen tukioikeudet vahvistetaan pellon haltijan sijasta maan omistajalle. Sen sijaan yksityisoikeudellisia sopimuksia tukioikeuksien siirtymisestä esimerkiksi pellon mukana takaisin maanomistajalle ei kielletä EY-asetuksissa. Tukioikeudet muodostetaan viljelijöiden keskenään tekemistä sopimuksista huolimatta kuitenkin aina EY-asetuksissa säädetty ehdot täyttävälle viljelijälle tukioikeuksien määräytymishetkellä.

Maa- ja metsätalousministeriön arvio

Tukioikeuksien määräytyminen on säädetty neuvoston ja komission asetuksissa, eikä tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevassa hallituksen esityksessä ole eikä voikaan olla näistä artikloista poikkeavia säännöksiä. Esityksessä ei ole maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan ehdotettu sellaisia säännöksiä, jotka olisivat perustuslain tai sen periaatteiden vastaisia. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että tilatukijärjestelmän peruseriaate siitä, että aktiiviviljelijä on oikeutettu tukeen, ei sinänsä loukkaa omaisuudensuojaa. Pellon omistus säilyy kuitenkin ennallaan. Mikäli vuokramiehellä ei vuokrasopimuksen päätyttyä ole hallinnassaan peltoa, ei hän voi myöskään saada tilatukea pelkkien tukioikeuksien perusteella. Tukioikeuteen tulee tilatuen saamiseksi liittyä vastaavansuuruinen tukikelpoinen maa-ala tilatukiasetuksen 44 artiklan mukaisesti

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että koska tukioikeuksien myöntämisestä ja siirtymisestä on sitovasti säädetty neuvoston ja komission asetuksilla, ei kansallista lakia, jossa ei itsessään ole omaisuudensuojaa loukkaavia säännöksiä, tulisi säätää perustuslainsäätämisyjärjestyksessä. Oikeusjärjestyksen perusteita koskevat seikat tulisi ottaa huomioon ottaen vaiheessa, kun säädöksiä valmistellaan Euroopan unionin toimielimissä. Tukioikeuksien myöntämisen ja siirtymisen osalta asia on kattavasti säännelty jo EY-asetuksissa, joten kansallista liikkumavaraa näiden osalta ei ole. Asiasta on tiedusteltu oikeusministeriön kantaa, ja oikeusministeriöllä on asiasta samanlainen käsitys kuin maa- ja metsätalousministeriöllä.

Valtuussäännösten osalta ministeriö katsoo jo hallituksen esityksessä todetun mukaisesti, että koska EU-säännökset ovat usein muuttuvia ja vaativat nopeatakin kansallista säätämistä, tulisi valtuuksien olla riittävän väljiä, kuitenkin siten, että ne täyttävät perustuslain edellyttämät vähimmäisvaatimukset. Näiden asioiden yhteensovittamiseen on pyritty hallituksen esitystä laadittaessa.

Eduskuntakäsittelyn aikana on maa- ja metsätalousvaliokunnalle toimitettu paljon lisäselvitystä siitä, mitä eri valtuussäännösten nojalla on tarkoitus säätää. Myös luonnos valtioneuvoston asetukseksi on toimitettu nähtäväksi. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että hallituksen esitystä on tältä osin täydennetty siten, että valtuussäännöksiä täsmällisempi sisältö on tullut pääosin esitetyksi.

Hallituksen esityksen eteneminen suunnitellussa aikataulussaan on erittäin tärkeätä järjestelmän täytäntöönpanon tarkoituksenmukaiselle toteuttamiselle.

*/fr' / ^ / AO o f
fr W S/ste o f ^pic-*

Mikael Hiden

PERUSTUSLAKIVALIOKUNTA 15.6.2005 KELLO 9.30 HE 17/05
vp laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Olen ollut hallituksen esityksestä kuultavana 15.4.2005. Sihteerin kirjeessä on nyt pyydetty vielä lausuntoa ennen vuotta 2006 solmittuihin maanvuokrasopimuksiin liittyvistä omaisuudensuojakysymyksistä sekä ehdotukseen sisältyvistä asetuksenantovaltuuksista.

Uudessa lausuntopyynnössä kysytään, onko ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimusten osalta kyseessä omaisuudensuojan loukkaus, kun tilatuet uuden järjestelmän mukaan saa vuokramies, ja miten mahdollisesta perustuslainvastaisuudesta seuraava perustuslainsäätämisyjärjestys voitaisiin välttää. Ymmärrän kysymyksen liittyvän voimassaolevien sopimussuhteiden omaisuudensuojasääntöjen puitteissa nauttimaan suojaan, ts. siihen, että laillisesti voimassa olevaan yksityisoikeudelliseen sopimukseen perustuvan oikeussuhteen taloudellisesti merkittävä sisältö on lähtökohtaisesti suojattu lainsäätäjän puuttumisilta. Tämä sääntö on vakiintunut perustuslakivaliokunnan käytännössä. Sääntöön on toisaalta hyväksytty joitakin joustoja, jotka liittyvät muutosten vähäisyyteen tai teknisluontoisuuteen taikka kohtuullistamistavoitteisiin tai täytäntöönpanoluontoisiksi katsottuihin järjestelyihin.

Tässä tapauksessa olisi kysymys kai lähinnä siitä, että tilanteissa, joissa maatalousmaan omistaja on vuokrannut määräajaksi maata toiselle, on ainakin tapauksittain ilmeistä, että maan vuokralle antanut on varautunut vuokra-ajan jälkeen itse käyttämään ko. maata maatalousmaana ja lähtenyt siitä, että hän voi tällöin käyttää maata maataloutteen normaalina pidettävällä tavalla. Tähän normaaliin tapaa epäilemättä kuuluu myös mahdollisuus maataloutteen kohdistuvien tukien saamiseen yleisen säännösten mukaisesti. En tunne käytännön tilanteita, mutta ainakin periaatteessa olisi mahdollista, että joissain tehdyissä sopimuksissa tällainen tarkoitus myös tuodaan nimenomaisesti esille tai että joissain sopimuksissa on sovittu vuorottaisuuksista vuokranantajan ja vuokramiehen välillä taikka sidottu vuokrakauden pituus tukijärjestelmien muuttumattomuuteen tai tietynlaisiin muutoksiin. Jos nyt tukijärjestelmiä koskevat

säännökset muuttuvat vuokrakauden kestäessä niin, että oikeudet tukiin siirtyvät pysyvästi vuokramiehelle, voisi tällainen säännösten muuttaminen ilmeisesti tietyin edellytyksin merkitä puuttumista omaisuudensuojasäännöksen turvaamaan sopimusten suojaan.

Tällaisia edellytyksiä arvioitaessa on nähdäkseni kiinnitettävä huomiota ainakin seuraaviin seikkoihin. Kysymyksessä täytyisi selvästi olla sellainen muutos, jota vuokranantajan ei kohtuudella voida edellyttää voineen ennakoida silloin kun hän on sopimuksen tehnyt. Mistä alkaen voidaan maansa vuokraamista valmistelleella henkilöllä katsoa olleen tällainen ennakoitimahdollisuus on ehkä jossain määrin harkinnanvaraista. Siihen nähden, että sihteerin kirjeessä viitataan ennen vuotta 2006 tehtyihin maanvuokrasopimuksiin, on mielestäni kuitenkin aihetta todeta, että ainakaan tämän hallituksen esityksen antamisajankohdan jälkeen tehdyissä sopimuksissa ei vuokranantaja voi mielestäni vedota siihen, että hän ei voinut ennakoida tukijärjestelmän mahdollista muuttumista. (Kysymyshän ei tässä kohden ole velvoittavan normiston muutoksen voimaantuloajankohdan toteamisesta, vaan sen ajankohdan toteamisesta, josta alkaen henkilöllä voidaan edellyttää olleen tieto siitä, että normisto tulee tietyllä tavalla muuttumaan.) Voitaisiin myös ajatella, että tässä merkittävä ennakoitimahdollisuus alkaisi jo siitä ajankohdasta, jolloin asiassa relevantti EU-säädös (tilatukiasetus) on ollut suomeksi saatavilla.

Yhtenä edellytyksenä on se, että tukijärjestelmän muutoksen seurausten katsotaan olevan vuokranantajalle taloudelliselta merkitykseltään vähäistä tuntuvampia. Näin voi ilmeisesti ainakin tapauksittain olla. Vaikeampi kysymys on, minkälaista "näyttää" edellytettäisiin sen osoittamiseksi, että tietyn maanvuokrasopimuksen tehnyt maanomistaja kärsii tukijärjestelmän muuttumisesta juuri sopimussuhteen sisältöön liittyvän huomionarvoisen vahingon. Sinänsä on kai tervejärkistä olettaa, että moni maanvuokrasopimus olisi jäänyt (samoin ehdoin) tekemättä, jos ko. maanomistaja olisi tiennyt ennakoida, että

tukisäännöt muuttuvat niin, että oikeus tukiin voikin jäädä vuokramiehelle. Tällaisen oletuksen tervejärkisyys sellaisenaan ei kuitenkaan nähdäkseni voi riittää perusteeksi käsitykselle, että tukijärjestelmän muutos on johtanut sopimuksen suojaan puuttumiseen. Näin on osaksi jo siksi, että yleinen olettelu siitä, mitä olisi tehty jos olisi osattu ennakoida, on liian epämääräinen peruste sopimusten suojan loukkaamista koskevalle päätelmälle. Osaksi on tässä myös otettava huomioon se, että tukijärjestelmien tiedossa olevaan luonteeseen jo kuuluu muuttumisen mahdollisuus (Valiokunnan käytännöstäkin löytyy viitettä siihen, että tempoilevan tukipolitiikan ei välttämättä tarvitse olla perustuslainvastaista, vaikka se olisikin huonoa lainsäädäntöpolitiikkaa.) Toisaalta on kyllä syytä todeta, että muutos, jolla merkittävien tukien saamisoikeus pysyvästi/toistaiseksi

sidotaan tietyn ajankohdan aktiiviseen toiminnan harjoittamiseen omistajanasemasta riippumatta, on muutostyyppinä epätavallinen ja merkittävä.

Edellä todettuun viitaten suhtaudun hyvin epäillen siihen, että tässä kyseessä oleva tukijärjestelmän muutos (tukien saamisoikeuden kiinnittäminen tietyn ajanjakson aktiiviseen toiminnan harjoittamiseen vaikkapa vuokramiehenä) voitaisiin yleisesti tai laajasti katsoa maatalousmaan vuokrausta tarkoittavissa sopimussuhteissa puuttumiseksi tehtyjen sopimusten nauttimaan perustuslainsuojaan. Pidän kuitenkin samalla mahdollisena, että on olemassa sellaisia maatalousmaan vuokraamista koskevia, selvästi ennen tilatukiasetuksen antamista tehtyjä sopimuksia, joiden konkreettiset sopimusehdot ovat sellaiset, että tukijärjestelmän ko. muutoksen voidaan katsoa merkitsevästi puuttuvan sopimuksessa tarkoitettuun oikeussuhteeseen. Tällaisissa tilanteissa tukijärjestelmän muutoksen toteuttaminen sopimuksen voimassaoloaikana myös ko. sopimussuhteessa olevia koskevana voisi siten merkitä puuttumista perustuslaissa turvattuun omaisuudensuojaan.

Näin rajatunkin kohteen osalta joudutaan vielä erikseen arvioimaan, mikä on se normimuutos, joka aikaansaa tukijärjestelmän ko. muutoksen. Jos tukijärjestelmän ko. muutos aikaansaadaan nyt ehdotetulla lailla - ts. muutos perustuu kokonaan nyt ehdotettuun lakiin - olisi ehdotettu laki säädettävä poikkeuslakina tai siihen tehtävä tällaisen sopimusten suojan loukkaamisen poistavia muutoksia. Jos taas ko. muutos on jo aikaansaatu /säädetty EU:n ko. asetuksilla (lähinnä tilatukiasetuksella) ja nyt ehdotettu laki on vain muiden kysymysten järjestelyä taikka ko. asetuksella jo toteutetun normimuutoksen menettelyllistä täytäntöönpanoa, ei muutoksen sopimusten suojaan puuttuvalla vaikutuksella tässä ole merkitystä ehdotetun lain säätämisyjärjestyksen kannalta. Jos ts. EU:n asetuksen täytäntöönpanemisessa edellytetään käytettäväksi myös kansallisia säädöksiä (lakia), ei tällaista lakia ole syytä pitää perustuslain vastaisena pelkästään sillä perusteella, että ko. asetuksen normisisällön katsottaisiin merkitsevän ristiriitaa perustuslain normien kanssa.

Nähdäkseni tässä tarkoitettu tukijärjestelmän muutos - uusi normisto siitä, kelle ja millä perusteella tilatukioikeus kuuluu ja kenen disponoitavissa se on - on toteutettu jo tilatukiasetuksessa, lähinnä sen 33 artiklassa. Lakiehdotuksen säännökset rakentuvat EU:n asetusten normeille eivätkä esim. 8 §:ssä sisällä itsenäisiä, tuensaamisoikeuden subjektin aseman saamista tai menettämistä koskevia kriteerejä. Asetuksen täytäntöönpanossa tarpeellisten menettelysääntöjen antaminen tai esim. yhdistelmämallin omaksuminen tukien jakamisessa ja laskemisessa ei sinänsä merkitse (itsenäistä) puuttumista maanvuokrasopimuksen sisältöön. EU:n asetusten jättäessä kansalliselle säädökselle

liikkumatilaa saattaisi säädettävä laki vaatia perustuslainsäätämisyjärjestystä, jos lainsäätävä valitsisi menettely vaihtoehdon, joka loukkaa perusoikeuksia, vaikka käytettävissä olisi myös perusoikeuksia loukkaamaton vaihtoehto. Tällaisestakaan tilanteesta ei tässä nähdäkseni ole kysymys.

Tilatukiasetuksen ja nyt ehdotetun lain suhdetta tarkasteltaessa voidaan tilatukijärjestelmän käyttöönottoajasta määrittämisen ajatella olevan hieman erityisasemassa. Järjestelmä olisi voitu ottaa käyttöön vuoden 2005 alusta ja se pitää ottaa käyttöön viimeistään vuoden 2007 alusta. Lakiehdotuksen 3 §:n mukaan järjestelmä otetaan Suomessa käyttöön vuoden 2006 alusta. Sillä, tuleeko tilatukijärjestelmä voimaan vuoden 2006 vai vuoden 2007 alusta, saattaisi nähtävästi olla merkitystä sellaisen maanvuokrasopimuksen osapuolille, jonka voimassaolo päättyy vuonna 2006. Voidaan ajatella, että kansallinen lainsäätävä on, saattamalla uuden järjestelmän voimaan vuotta aikaisemmin kuin olisi ollut pakollista, omalla ratkaisullaan saanut aikaan tukijärjestelmän muutoksen vaikutusten ulottumisen myös joidenkin sellaisten maanvuokrasopimusten osapuoliin, joihin muutoksen vaikutus ei pelkästään asetuksen nojalla olisi välttämättä ulottunut. Miten kansallisen lainsäätäjän tekemän valinnan tällaisen vaikutuksen merkitykseen olisi tässä kohden suhtauduttava, ei ole varauksettoman selvää. Minusta on kuitenkin ainakin mahdollista katsoa, että tässäkin kohden on kyse tilatukiasetuksen sisällöllisiin normeihin nähden epäitsenäisestä täytäntöönpanoluontoisesta järjestelystä, eikä niinkään tilanteesta, jossa lainsäätävä valitsee perusoikeuksia loukkaavan vaihtoehdon, vaikka perusoikeuksia loukkaamatonkin vaihtoehto olisi ollut käytettävissä.

Lähden siis siitä, että tämä laki itsessään ei merkitse sopimusten suojaan puuttumista edes edellä tarkoitetun, nimenomaisten sopimusehtojen kautta määräytyvän ja käytännössä luultavasti suppean ryhmän kohdalla. Jos kuitenkin päädytään siihen, että tämä laki itsessään ja itsenäisesti luo ko. ryhmän sopimusten suojaan puuttuvia vaikutuksia, joudutaan erikseen harkitsemaan, miten vaatimus poikkeuslakimenettelyn välttämiseksi voitaisiin tässä toteuttaa. Tilatukiasetuksen määräyksistä sinänsä ei voida irrottautua. Periaatteessa voisi olla ajateltavissa oikeustoimilain 36 §:n kaltaisen kohtuullistamisvaltuuden osoittaminen tuomioistuimille. Tällöinkin olisi kuitenkin tarpeen miettiä etukäteen, mitä kohtuullistaminen - em. rajattuun ryhmään kohdistuvana - edes hahmoltaan voisi merkitä, kun tilatukioikeuksien haltijan asema joka tapauksessa jäisi määräytymään tilatukiasetuksen mukaan eikä liene selvää, voidaanko EU:n säädösten puitteissa pysyen velvoittaa tilatukioikeudet saanut vuokramies maksamaan korvauksia maanomistajalle.

Sihteerin kirjeessä pyydetään myös tarkastelemaan lakiehdotuksen (asetusten antamista koskevia) valtuutussäännöksiä ja tekemään ehdotuksia siitä, mitä valtuutussäännöksissä tulisi säätää, jotta PL 80 §:n vastaisuus voitaisiin välttää. EU:n asetukset ovat, niin kuin esim. tilatukiasetuksen lopussa todetaan, kaikilta osin velvoittavia ja tulevat sellaisinaan voimaan kaikissa jäsenmaissa. Lakiehdotukseen sisältyvät asetuksenantovaltuudet eivät siten ole valtuuksia antaa tarkempia säännöksiä Euroopan yhteisön asetusten määräyksistä. Jos näissä asetuksissa jätetään joitakin asioita säädettäväksi jäsenvaltioissa, määräytyy tällaisen kansallisen säätelyn säädöstaso kansallisten (valtiosääntö)normien mukaisesti. Asetuksenantovaltuuksien antamisessa on tällaisissa tilanteissa siten sovellettava PL 80 §:n säännöksiä lähtökohtaisesti aivan samalla tavalla kuin yksinomaan kansallisella pohjalla tapahtuvassa valtuuksien antamisessa. Hieman toinen asia on, että yhteisön asetuksen olemassaolo ja sisältö voi tällaisissa tilanteissa vaikuttaa siihen, kuinka suureksi laissa osoitetun valtuuden asetuksenantajalle jättämisen harkintavallan katsotaan tosiasiallisesti muodostuvan.

Jos jonkin lakiehdotukseen sisältyvän asetuksenantovaltuuden katsotaan olevan laiveampi kuin VJ 80 §:n säännöksessä edellytetään, ei pemstuslainsäätärnäjärjestyksen käytön välttämiseen nähtävästi ole muuta mahdollisuutta - jos PL 80 §:n ko. kohdan tulkintaa ei muuteta - kuin valtuutussäännöksen täsmentäminen, valtuutuksessa jätetyn harkintavallan alan supistaminen. Mitä tällainen asetuksenantajalle jätettävän harkintavallan supistaminen voisi eri kohdissa konkreettisesti merkitä, on sektoria kunnolla tuntemattoman vaikea sanoa. Joitain kommentteja voin kuitenkin yrittää esittää. Rajoitun vain niihin valtuutuksiin, joista totesin valiokunnalle 15.4.2005 antamassani lausunnossa, että niihin "ainakin" näytti sisältyvän yksilön oikeuksien kannalta merkittävää harkintavaltaa. (Sivuutan tässä kuitenkin tuolloin mainitsemani 3 §:n 3 momentin lopun valtuutuksen, jossa jätetty harkintavalta ei sittenkään ehkä ole kovin merkittävä.)

Lakiehdotuksen 3 §:n 4 momentin lopun mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tilatukiasetuksen 67-70 artiklan mukaisista tukimuodoista, tuen myöntämisen perusteista, tukimääristä, yksikkötukien tasoista sekä muista kyseisten tukien ehdoista. Asetuksenantajalle jää tämän säännöksen nojalla suuri harkintavalta yksilön edun kannalta merkittävässä asioissa. Voisi kysyä, eikö myöntämisen perusteista voisi lakitekstissä esittää jotain perusteiden tyyppiä osoittavaa (esimerkkejä +viittaus niitä vastaaviin) Samaa voisi kysyä tukien ehdoista. Voisiko tukimääriä ja yksikkötukien tasoa kytkeä edes joustavasti johonkin jo olemassa oleviin määriin tai määräytymiskriteereihin?

Lakiehdotuksen 7 §:n lopun mukaan valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tilatukiasetuksen mukaisten lakisääteisten hoitovaatimusten noudattamisen valvonnasta. Säännöksen

soveltamisalaa sinänsä tuskin on syytä pitää liian väljästi ilmaistuna. Pieni ongelma voi kuitenkin olla siinä, mitä kaikkea konkreettista toimintaa katsotaan voivan sisältyä "valvontaan".

Ehdotuksen 8 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää mm. pellon hallinnassa olon ajankohdasta. Hallinnassa olon ajankohdan määrittelyllä voi ilmeisesti olla tapausittain oleellinen merkitys tilatuen saamisoikeuden kannalta.

Säännöksessä voisi luultavasti jotenkin osoittaa sitä, minkätyyppisin perusteluin tämän ajankohdan määrittely tapahtuu.

Lakiehdotuksen 10 §:n 2 momentin mukaan tukioikeuksien kauppa-alueista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Perustelujen (s. 11-12) mukaan tukioikeuksien kauppa-alueet ovat samat kuin tilatukiasetuksen 58 artiklan 2 kohden mukaisesti päätetyt tukialueet, mutta kansallisesti voidaan kuitenkin säätää tätä pienemmistä kauppa-alueista. Kauppa-alueiden määrittelyllä voi olla tuntuva merkitys tilatukien siirtomahdollisuuksille. Säännökseen olisi luultavasti hyvin mahdollista sijoittaa jotakin ohjetta siitä, minkälaisin kriteerein tai mihin kiinnittyen kauppa-alueet tulisi määrätä.

Ehdotuksen 12 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella vahvistetaan alueelliset kesannointi- tai voiteprosentit ja 2 momentin mukaan voidaan valtioneuvoston asetuksella säätää tilatukiasetuksen 54 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, joilla estetään kesannointioikeuksiin oikeutetun kokonaisalan huomattava kasvu. Kesannointivelvoiteprosentin määrittelyvallalla voi ilmeisesti olla huomattavaa merkitystä yksilön edun kannalta. Kun tämä määrittelyvalta on jätetty kansalliselle tasolle, on sitä koskeva järjestely toteutettava mm. säätelytason osalta kansallisten valtiosääntönormien osoittamassa järjestyksessä. Säännöksessä olisi luultavasti hyvinkin mahdollista osoittaa jotakin siitä, minkä tyyppisin kriteerein tai mihin kiinnittyen ko. prosentit määrätään.

Ehdotuksen 19 §:n 2 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkemmat säännökset "myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista." Jos valtuutus otetaan sananmukaisesti, se on tavattoman väljä. Valtuutusta olisi ilmeisesti mahdollista täsmentää koskemaan vain tilatukiasetusta ja muita tässä asiassa esillä olleita yhteisön asetuksia. Tällöinkin jouduttaisiin erikseen arvioimaan, mitä kaikkea tällainen "myös muista..."-muotoilu voi käytännössä tulla merkitsemään. Täältäkin osin on valtuuden alan konkreettisempi osoittaminen luultavasti täysin mahdollista. Ei ehkä ole tarpeen

kavahtaa sitäkin ajatusta, että jos konkreettisesti rajattu valtuus myöhemmin katsotaan joltain osin riittämättömäksi, valtuutta laajennetaan uudella konkreettisella valtuudella.

15.6.2005/Tuomas Ojanen

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

HE 17/2005 vp laiksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

Perustuslakivaliokunta on pyytänyt minua tarkastelemaan hallituksen esitystä' ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimusten osalta seuraavien kysymysten kannalta:

- (I) onko kyseessä omaisuudensuojan loukkaus, kun tilatuet saa uuden järjestelmän mukaan vuokramies?
- (II) Miten mahdollisesta omaisuudensuojan vastaisuudesta seuraava perustuslain säätämisyjärjestys voitaisiin välttää.

Lisäksi arviotani on pyydetty:

(III) lakiehdotuksen valtuutussäännöksistä ja tekemään ehdotuksia siitä, mistä seikoista lain kussakin valtuutussäännöksessä tulisi säätää, jotta perustuslain 80 §:n vastaisuus voitaisiin välttää.

Esitän lausuntonani kohteliaimmin seuraavan.

I Onko kyseessä omaisuudensuojan loukkaus, kun tilatuet saa uuden järjestelmän mukaan vuokramies?

Kysymyksenasettelu

Uudistuksen peruslähdekohtana on, että tukioikeudet muodostetaan aina ns. aktiiviviljelijälle. Tästä seuraa, että tilatukijärjestelmän soveltaminen Suomessa vuoden 2006 alusta lukien saattaa synnyttää ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimusten osalta tilanteen, jossa tilatuet saa uuden järjestelmän peruslähdekohdan mukaisesti vuokramies.

Maanvuokrasopimusten tekeminen ei sinänsä ole välttämättä riippunut tuista. Vuokrasopimuksen kohteena on voinut olla pelkkä pelto ilman tukioikeuksia, eikä käsillä oleva tukioikeuksien uudistus merkitse tältä osin muutosta tukioikeuksien siirtämiseen. Sitä vastoin tukioikeuksien vuokraus olisi jatkossa mahdollista vain edellytyksellä, että siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen peltoalan siirto esimerkiksi juuri maanvuokrasopimuksella.

Peltoon liittyvät tukioikeudet ovat kuitenkin voineet olla yksi näkökohta maanvuokrasopimuksista päätettäessä. Maanomistaja on kenties pitänyt tärkeänä sopimusta solmiessaan sitä, että vuokran lisäksi hän on saattanut pitää edelleen itsellään

¹ Olen jo aikaisemmin antanut valiokunnalle kirjallisen lausunnon käsillä olevasta hallituksen esityksestä sekä ollut kuultavana siitä 5.4.2005. Näin ollen viitataan jo aiemmin lausumaani siltä osin kuin on kysymys esityksen pääasiallisesta sisällöstä ja tavoitteista sekä lakiehdotuksen suhteesta muuhun maataloustukia koskevaan lainsäädäntöön.

myös mahdolliset tuet. Tuen jääminen maanomistajalle on myös voinut olla vuokran määrään vaikuttanut seikka. Näistä syistä tukiin liittyviä näkökohtia voidaan

jossain määrin pitää sellaisina sopimuksen tekemiseen vaikuttavina seikkoina, joita koskeva sääntely muodostuu merkitykselliseksi perustuslain 15 §:ssä turvatun omaisuuden suojan näkökulmasta.

Arvioinnin lähtökohdia ja perusteita

Lakiehdotuksessa on kysymys Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen täytäntöönpanosta Suomessa. Tällaisessa tilanteessa suomalainen lainsäätäjä ns. "soveltaa unionin oikeutta" ja on siten sidottu perusoikeuksiin Euroopan unionissa. Lähtökohhta perustuu EY:n tuomioistuimen vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön (ks. esim. asia 5/88, *Wachauf*, tuomio 13.7.1989, Kok. 1989, s. 2609), minkä lisäksi se on kirjattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohtaan (ks. myös Euroopan perustuslakisopimuksen II—111 artiklan i kohta).

Näin ollen kysymystä voidaan arvioida, paitsi Suomen perustuslain, myös *Euroopan unionin oikeuden tasolta*.

Suomen perustuslain tasolta asian arvioinnin lähtökohdista voidaan esittää seuraavaa perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön valossa:

Omaisuuden perustuslainsuoja turvaa myös sopimussuhteiden pysyvyyttä, joskaan kieltö puuttua taannehtivasti sopimussuhteiden koskemattomuuteen ei ole perustuslakivaliokunnan käytännössä muodostunut ehdottomaksi (PeVL 28/1994 vp, PeVL 37/1998 vp, s. 2/1, PeVL 63/2002 vp, s. 2/II ja PeVL 14/2004vp). Varallisuus oikeudellisten oikeustoimien pysyvyyden suojan taustalla on ajatus oikeussubjektien perusteltujen odotusten suojaamisesta taloudellisissa asioissa (PeVL 48/1998 vp, s. 2/II, PeVL 33/2002 vp, s. 3/1, PeVL 14/2004vp). Perusteltujen odotusten suojaan on valiokunnan käytännössä katsottu kuuluvan oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevän lainsäädännön pysyvyyteen niin, että tällaisia seikkoja ei voida säännellä tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa. Perusteltujen odotusten ja luottamuksen suojan merkityksen on katsottu korostuvan, kun kysymyksessä on lailla alun alkaen luotu erityisjärjestely (PeVL 45/2002 vp, s. 2-3 ja PeVL 14/2004vp). Valiokunta on arvioinut tällaistakin omaisuuden suojaan puuttuvaa sääntelyä perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten, kuten sääntelyn tarkoituksen hyväksyttävyyden ja sääntelyn oikeasuhtaisuuden, kannalta (PeVL 1/2003 vp, s. 3-4, PeVL 63/2002 vp, s. 2-3, PeVL 45/2002 vp, s. 3 ja PeVL 14/2004vp).

EU:n oikeuden tasolta asian oikeudellisen arvioinnin lähtökohdista ja perusteista voidaan taas esittää seuraavaa.

EY:n tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan omaisuudensuoja on suojattu perusoikeutena EY:n oikeuden yleisissä oikeusperiaatteissa (ks. esim. asia 44/79, *Hauer*, tuomio 13.12.1979, Kok. 1979, s. 3727, Kok. Ep. IV, s. 677, 23 kohta ja asia C-293/97, *Standleyym.*, tuomio 29.4.1999 (Kok. 1999, s. 1-2603, 54 kohta). EY:n tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan omaisuudensuojalle voidaan asettaa rajoituksia, jos rajoitus perustuu yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen ja jos rajoitus on oikeassa suhteessa sillä tavoiteltuun yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen nähden. Omaisuudensuojaa rajoittavien toimenpiteiden on toisin sanoen oltava hyväksyttävissä sekä noudatettava suhteellisuusperiaatetta (ks. esim. asia 5/88, *IVachauf*, tuomio 13.7.1989, Kok. 1989, s. 2609, 18 kohta; ja asia

265/87 *Schröder*, tuomio 11.7.1989, Kok. 1989, s. 2237, Kok. Ep. X, s. 109, 15 kohta).

Perusoikeudet ovat sekä *tulkinnan* että *pätevyyden* perusteita EU:n säädöksille. Näin ollen esimerkiksi käsillä olevia asetusten muodossa olevia EY:n säädöksiä on tulkittava perusoikeuksien kanssa yhteensopivalla tavalla (ks. esim. asia 5/88, *fVachauf*,

tuomio 13.7.1989, Kok. 1989, s. 2609. Ks. myös esim. asia C-100/88, *Oyowe ja Traore v. komissio*, tuomio 13.12.1989, Kok. 1989, s. 4285). Jos EY:n säädös on ristiriidassa perusoikeuden kanssa, se voidaan kumota joko EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisessa kumoamiskannemenettelyssä tai EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan mukaisessa ennakkoratkaisumenettelyssä. Toimivalta julistaa EY:n säädös pätemättömäksi on kuitenkin yksinomaan EY:n tuomioistuimella (asia 314/85, *Foto-Frost*, tuomio 22.10.1987 (Kok. 1987, s. 4199, Kok. Ep. IX, s. 235, 19 kohta). - Käsillä olevassa asiassa tulisi enää kysymykseen ennakkoratkaisumenettely, koska EY:n perustamissopimuksen 230 artiklan mukaisen menettelyn vireille panolle asetetut määräajat ovat jo kuluneet umpeen.

Omaisuuksensuoja on mainittu EU:n perusoikeuskaan 17 artiklassa (ks. myös perustuslakisopimuksen 11-77 artikla). Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa viitataan Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen. Tältä osin on erityisen merkittävää, että omaisuusuoja on turvattu Euroopan ihmisoikeussopimuksen 1 lisäpöytäkirjan 1 kohdassa. Omaisuusuojan merkitys ja ulottuvuus ovat EU:n oikeudessa vähintään samat kuin Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, koska jälkimmäinen asettaa perusoikeuksien suojalle vähimmäistason EU:n oikeudessa, kuten perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohta osaltaan ilmentää.

EY:n oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluu luottamuksensuojan periaate. Näin ollen EY:n toimielinten tulee noudattaa sitä (ks. esim. asia 74/74, *CNTA v. komissio*, tuomio 14.5.1975, Kok. 1975, s. 533, Kok. Ep. II, s. 469). Sama koskee jäsenvaltioita, kun ne käyttävät EY:n säädöksissä niille annettua toimivaltaa (ks. esim. asia C-62/00, *Marks & Spencer*, tuomio 11.7.2002, Kok. 2002, s. 1-6325, 44 kohta).

Arvio ehdotuksesta

Asian arvioinnin lähtökohdat ja perusteet ovat olennaisessa määrin samanlaisia sekä Suomen perustuslain että EU:n oikeuden tasolta. Ongelmia syntyisi lähinnä tilanteessa, jossa Suomen perustuslain tasolta päädyttäisiin katsomaan, että käsillä olevissa EY:n asetuksissa olisi jotain sellaista, joka olisi ristiriidassa Suomen perustuslakiin perustuvan omaisuusuojakäsityksen kanssa (mutta joka olisi ongelmatonta EU:n oikeuden kannalta).

Nähdäkseni tällaista tilannetta ei voi syntyä käsillä olevassa tilanteessa, koska omaisuusuojaan liittyvä kysymyksenasettelu ei palaudu niinkään EY:n asetuksiin, vaan pikemminkin käsillä olevaan lakiehdotukseen. Lakiehdotuksen tarkoituksena on nimenomaan säätää niistä asioista, jotka ovat neuvoston ja komission asetuksissa jätetty jäsenvaltioiden päätettäväksi. Jäsenvaltiossa päätettäviin asioihin kuuluvat päätös järjestelmän *käyttöönottovuodesta*, tilatuen hallinnoinnissa käytettävän tukimallin valinta sekä osittain se, mitkä tuet olisivat edelleen tuotantoon sidottuja.

Se, että uuden järjestelmään siirrytään nimenomaan vuoden 2006 alusta lukien, perustuu siis nimenomaan Suomen kansalliseen päätökseen. Siten juuri kansallisesta päätöksestä, joka on tehty asetuksen jäsenvaltioille jättämän harkintavallan puitteissa, johtuu, että käsillä olevan lakiehdotuksen voimaantulo

vuoden 2006 alusta lukien saattaa vaikuttaa tiettyihin voimassaoleviin maanvuokrasopimuksiin sidottuihin maanomistajiin sillä tavoin, että vuoden 2006 alun jälkeen tilatuet saa uuden järjestelmän mukaisesti vuokralainen.

On korostettava, että tällaisia maanomistajia voivat olla vain sellaiset maanomistajat, joiden maanvuokrasopimusten voimassaolo ei pääty ennen vuoden 2006 alkua ja jotka saivat ilman uudistusta tuen vuokralaisen sijasta. Sitä vastoin valtiosääntöoikeudellisia ongelmia ei liity sellaisiin maanvuokrasopimuksiin, joiden voimassaolo päättyy vuoden 2005 loppuun mennessä taijoilla on vuokrattu pelkkää peltoa ilman tukioikeuksia.

Oikeasuhtaisuus

Asian valtiosääntöoikeudellisessa arvioinnissa muodostuvat viime kädessä keskeisiksi *oikeasuhtaisuuteen* liittyvät näkökohdat, koska lakiehdotuksella on mielestäni perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävät perusteet.

Käsillä oleva lakiehdotus *ei* nähdäkseni ole ongelmallinen omaisuudensuojan näkökulmasta edes sellaisten maanvuokrasopimusten osalta, jotka eivät pääty vuoden 2005 loppuun mennessä ja jotka tavalla tai toisella rakentuvat osin siihen, että mahdolliset tilatuet saa maanomistaja. Perustelen kantaani seuraavasti:

- (i) Tukia koskevan sääntelyn yhteys vuokrasopimukseen ja niiden tekemiseen on varsin heikko, mikä vähentää lakiehdotuksen merkitystä omaisuudensuojan kannalta.
- (ii) Valtaosa nyt tarkoitetuista maanvuokrasopimuksista solmitaan ymmärtääkseni vain määräajaksi, usein jopa vain yhdeksi satokaudeksi. Voimassaolevista maanvuokrasopimuksista vain hyvin harva lienee sellainen, että niiden voimassaolo ulottuisi pitkälle monen vuoden päähän yli vuoden 2006 alun. Sopimuksen ajallisen ulottuvuuden kesto on taas yksi merkityksellinen seikka, kun arvioidaan uudistuksen kohtuuttomuutta maansa vuokranneiden omistajien kannalta. Mitä vähemmän maanvuokrasopimuksen voimassaolo ulottuu yli vuoden 2006 alun, sitä painavampia perusteita on yleensä katsoa, että uudistus ei muodostu kohtuuttomaksi maanomistajan kannalta.
- (iii) Se, että tilatuet saa uuden järjestelmän mukaan vuokralainen, on käsittääkseni sellainen sopimuksen tekemisen jälkeen ilmi tullut seikka, jonka nojalla voimassa olevat yli vuoden 2006 alun solmitut maanvuokrasopimukset voidaan irtisanoa, jos tukiin liittyvillä näkökohdilla on ollut merkittävä rooli vuokrasopimuksesta päätettäessä.
- (iv) Valtion ja tuottajajärjestöjen kanssa on saavutettu yhteisymmärrys jo jonkin aikaa sitten, minkä lisäksi tuottajajärjestöt ovat ylipäätään olleet jo pitempään perillä uudistuksesta. Tähän liittyen on syytä uskoa, että uudistuksen vaikutukset tilatukiin ja maanvuokrasopimukseen eivät tule enää kovin äkillisinä ja suurina yllätyksinä ainakaan valtaosalle viljelijöitä ja maanomistajia.
- (v) Käsillä oleva lakiehdotus on tarkoitus tulla voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksyttyjä vahvistettu. Laki tulee voimaan tämän kesän aikana. Näin ollen Suomessa on lähes puoli vuotta aikaa tiedottaa uudistuksen vaikutuksista maatalouselinkeinon harjoittajille sekä tähän liittyen luoda edellytyksiä vuokranantajille ja vuokraajille sopeutua uuteen lainsäädäntöön sekä tarvittaessa neuvotella uusista sopimusehdoista, (vi) Uudistuksen mahdollisten haitallisten vaikutusten pehmentämiseksi käsillä olevassa lakiehdotuksessa voidaan selvyyden vuoksi säätää oikeustoimilain 36 §:n soveltamisalan ulottamisesta ennen vuotta 2006 solmittuihin maanvuokrasopimukseen, jos maanomistajan kannalta on kohtuutonta se, että tilatuet saa uudessa järjestelmässä vuokralainen.

II Miten mahdollisesta omaisuudensuojan vastaisuudesta seuraava perustuslain säätämisyjärjestys voitaisiin välttää

Ks. edellä jaksossa I sanottua.

(III) Lakiehdotuksen valtuutussäännökset ja ehdotuksia siitä, niistä seikoista lain kussakin valtuutussäännöksessä tulisi säätää, jotta perustuslain 80 §:n vastaisuus voitaisiin välttää

Yleistä

Ehdotetun lain taustalla on EY:n lainsäädäntö, joka on asetusten muodossa, koska EY:llä on yksinomainen toimivalta EY:n maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi. EY:n asetukset ovat välittömästi sovellettavaa oikeutta EY:n perustamissopimuksen 249.2 artiklan nojalla. Näin ollen asetukset tulevat kaikissa jäsenvaltioissa voimassaolevaksi ja soveltamiskelpoiseksi oikeudeksi ilman mitään erillisiä valtiosisäisiä toimeenpanotoimia lainsäädäntö- tms. päätösten muodossa (ns. välitön sovellettavuus, direct applicability).

Asetusten välitön sovellettavuus tarkoittaa, että jäsenvaltiot eivät edes saa antaa asetuksia täydentävää tai selittävää kansallista normistoa, paitsi milloin asetus nimenomaisesti käskää tai sallii kansallisen sääntelyn. Ehdotetun lain taustalla olevat asetukset näyttäisivät edellyttävän täydentävää kansallista sääntelyä, jonka antamisessa voidaan - ja pitääkin - ottaa huomioon Suomen perustuslaista juontuvat vaatimukset.

Ehdotetun lain tavoitteena on säätää niistä asioista, jotka ovat asetusten mukaisesti jäsenvaltioissa päätettäviä ja kuuluvat lain tasolla säädettäviksi. Ehdotetun lain tarkoituksena on täydentää Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettua lakia (1100/1994), jota olisi tarkoitus edelleen soveltaa ensisijaisesti kaikkien maatalouspolitiikan täytäntöönpanoon. Ehdotettu laki on siten luonteeltaan toissijainen lakiin 1100/1994 nähden.

Asetuksenantovaltuudet

Lakiehdotus sisältää useita pykäläiä, joilla annettaisiin asetuksenantovaltuuksia valtioneuvostolle. Tällaisia valtuussäännöksiä olisi 3-7, 10, 12 ja 19 §:ssä - eikä siis 9, 11 ja 18 §:ssä, kuten esityksessä on virheellisesti esitetty (ks. 25).

Lisäksi lakiehdotuksen 19 §:n 2 momenttiin sisältyisi vielä yleinen asetuksenantovaltuus lain täytäntöönpanosta. Sen mukaan "valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkemmat säännökset myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista."

Kaiken kaikkiaan tarkoitus siten on, että EY:n asetusten sallima kansallinen sääntely-rakentuisi olennaisessa määrin ehdotetun lain nojalla annettavien alemmanasteisten säännösten varaan.

Lakiehdotuksen asetuksenantovaltuussäännöksiä on arvioitava lainsäädäntövallan siirtämistä koskevan perustuslain 80 §:n 1 momentin kannalta. Sen mukaan valtioneuvosto voi antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan kuuluvat lain alaan. Valtuuden säätäminen laissa edellyttää täsmällisyyttä ja tarkkarajaisuutta. Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön mukaan perustuslain 80 §:n 1 momentin säännökset rajoittavat suoraan valtuussäännösten tulkintaa samoin kuin valtuuksien nojalla annettavien säännösten sisältöä. Asetuksella ei siten voida antaa yleisiä lain oikeussääntöjä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista eikä alaan muuten kuuluvista asioista (ks. esim. tuoreimmista lausunnoista PeVL 56/2002 vp s. 3/1, PeVL 17/2004 vp s. 4/1 ja PeVL 29/2004 vp s. 4/1).

Arvio asetuksenantovaltuutussäännöksistä

Ydinongelma

Lakiehdotuksen asetuksenantovaltuussäännösten runsaus tarkoittaa, että lakiehdotus olisi pitkälti eräänlainen puitelaki ja että tilatukijärjestelmää koskeva oikeusnormisto määräytyisi yhtäältä sen taustalla olevien EY-asetusten ja toisaalta lakiehdotuksen ja sen nojalla annettavien lukuisten asetusten perusteella.

Normikokonaisuus on siten varsin vaikeaselkoinen ja pirstaleinen, mitä on omiaan vielä korostamaan lakiehdotuksen toissijaisuus suhteessa lakiin Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta. Tämän lain ensisijaisuus

tarkoittaisi, että asetuksenantovaltuudet määräytyisivät jatkossakin nimenomaan tämän vuoden 1994 lain mukaan siltä osin kuin käsillä olevasta lakiehdotuksesta ei muuta johtuisi.

Kuten jo lausunnossani 4.5.2005 esitin, valtiosääntöoikeudellinen ydinongelma ei niinkään muodostu käsillä olevan lakiehdotuksen asetuksenantovaltuussäännöksistä. Sitä vastoin ydinongelmana on, että keskeinen kansallinen sääntely perustuisi käsillä olevan lakiehdotuksen voimaantulon jälkeenkin Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettuun lakiin (1100/1994) vuodelta 1994, so. ajalta ennen uuden perustuslain voimaantuloa.

Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki on asetuksen- ja määräystenantovaltuussäännöstensä puolesta aikakaudelleen varsin ominainen laki. Lain yleinen täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, ja laki on suurelta osin rakennettu lainsäädäntövallan delegoinnin varaan.

Asetuksenantovaltuudet on osoitettu maa- ja metsätalousministeriölle, jolla on myös erilaista määräämisvaltaa.³ Vuoden 1994 lain

yleispiirteisten ja väljien valtuussäännösten muotoilussa ei ole tietenkään otettu huomioon niitä vaatimuksia, joita perustuslain 80 §:stä nykyisin juontuu valtuussäännöksille.

Tästä on osoituksena jo yksin se, että laissa asetuksenantovaltuudet on osoitettu *maa- ja metsätalousministeriölle*, kun taas käsillä olevassa lakiehdotuksessa, joka olisi mainittuun lakiin nähden täydentävä ja muutoinkin toissijainen, asetuksenantovaltuudet on osoitettu poikkeuksetta valtioneuvostolle. On nurinkurista, että maatalouspolitiikan kansallisen sääntelyn "päälaki" - Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettu laki - osoittaa asetuksenantovaltuudet maa- ja metsätalousministeriölle, kun taas nyt käsillä oleva lakiehdotus osoittaa asetuksenantovaltuudet järjestään valtioneuvostolle.

Mielestäni olisikin syytä ryhtyä viipymättä toimenpiteisiin EY:n yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun kansallisen sääntelyn uudistamiseksi kokonaisuudessaan tavalla, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon uuden perustuslain vaatimukset.

Käsillä olevan lakiehdotuksen ongelmakohtista ja niiden ratkaisuvaihtoehdoista

Lakiehdotuksen asetuksenantovaltuutussäännökset ovat *prima facie* avoimia ja yleisluontoisia. Valtuutussäännöksiin sisältyy kuitenkin yleensä viittaus EY:n asetuksiin ja niiden yksittäisiin artikloihin, jotka siten sitovat valtuuden nojalla annettavien asetusten sisältöä sekä antamisen edellytyksiä. Tästä taas seuraa, että asetuksenantovaltuutussäännösten *prima facie* ongelmallisuus perustuslain 80 §:n kannalta valtaosassa tapauksia poistuu tai ainakin merkittävästi vähenee, etenkin kun valtuutussäännösten valtiosääntöoikeudellisessa arvioinnissa on mielestäni annettava merkitystä myös sille, että kysymyksessä on tiettyä elinkeinotoimintaa koskevasta osin varsin teknisestä sääntelystä.

Myös asiakirjapakettiin sisältyvän valtioneuvoston asetusalun luonnoksen (18.5.2005) valossa näyttää siltä, että asetustasolla ei yleensä säädettäisi asioista, joista ei voitaisi säätää asetuksen tasolla perustuslain 80 §:n takia. Poikkeuksena ovat kuitenkin seuraavat kohdat:

³ Esimerkiksi lain 2 §:n mukaan maa- ja metsätalousministeriö "voi jonkin asian tai asiaryhmän osalta asetuksellaan siirtää 1 momentissa tarkoitettuun toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä määräämälleen hallinnonalansa viranomaiselle sekä muun hallinnonalan viranomaiselle, edellyttäen, että tehtävien siirrosta, laajuudesta ja siihen liittyvistä menettelyistä sovitaan erikseen maa- ja metsätalousministeriön ja asianomaisen ministeriön välillä. Tehtäviä hoidettaessa voidaan tarvittaessa käyttää apuna maatalous- tai puutarha-alan tuottajien yhteenliittymiä. Viranomaisten lisäksi tuotannon sekä tuotteiden valvonnassa ja rekisterien ylläpitotehtävissä voidaan käyttää apuna myös muita yksityisoikeudellisia maatalousalan yhteisöjä."

- Asetusluonnoksen 8 §:n säännöksessä tilatukioikeuksien myöntämisestä ja vahvistamisesta säädettäisiin pääosin sellaisista seikoista, joista pitäisi säätää lakiehdotuksen 8 §:ssä.
- Asetusehdotuksen 15 §:n säännöksessä tilatukioikeuksien käytöstä ja siirrosta säädettäisiin pääosin seikoista, joista pitäisi säätää lain tasolla.
- Perusteettomien tilatukioikeuksien takaisinperinnän edellytyksistä ja takaisinperinnässä noudatettavasta menettelystä pitäisi säätää laissa. Lakiehdotus ei kuitenkaan sisällä lainkaan perussäännöstä asetuseräluonnoksen 16 §:ssä tarkoitettua takaisinperinnästä, mistä syystä lakiehdotusta pitäisi täydentää tältä osin. Jos tarkoituksena on, että takaisinperinnän edellytykset määräytyvät muualla lainsäädännössä olevien säännösten mukaan, tästä olisi syytä ottaa selvyuden vuoksi lakiehdotukseen nimenomainen viittaussäännös, jonka otsikkona olisi "Perusteettomien tilatukioikeuksien takaisinperintä". Asetuksen 16 §:ssä voitaisiin taas säätää lähinnä takaisin perinnän teknisiin tai menettelyllisiin yksityiskohtiin liittyvistä seikoista.

Lakiehdotuksen 19 §

Pidän lakiehdotuksen 19 §:n 2 momentin asetuksenantovaltuutussäännöstä liian avoimena, etenkin luettuna yhdessä yksityiskohtaisten perustelujensa kanssa (s. 25).

On sinänsä hyväksyttävää ja tarkoituksenmukaista varata tulevia tilanteita varten toimivalta valtioneuvoston asetustasoiselle sääntelylle esityksen yksityiskohtaisista perusteluista ilmenevistä syistä (s. 25). Valtioneuvoston asetuksenantovalta ei voi kuitenkaan tällöinkään ulottua mihin tahansa sellaisiin kysymyksiin, jotka johtuvat EY:n asetuksiin tehdyistä muutoksista, vaan ainoastaan sellaisiin kysymyksiin, joista voidaan säätää asetuksella perustuslain 80 §:n mukaisesti.

Näin ollen on syytä torjua se etenkin hallituksen esityksen sivulta 25, mutta tähän liittyen lakiehdotuksen 19 §:n 2 momentista syntyvä käsitys, jonka mukaan lain täytäntöönpanosääntelyyn oikeuttavan valtuuden nojalla olisi mahdollista asetuksella antaa säännöksiä mistä tahansa - ja siten myös esimerkiksi lain alaan kuuluvasta - asiasta.

Perustuslain 80 §:ään perustuvasta valtuussääntelyn täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksesta johtuu, että täytäntöönpanosäännösten antamiseen oikeuttavaa valtuutusta on tulkittava supistavasti. Tästä saattaisi olla paikallaan selvyuden vuoksi ottaa jopa maininta lakiehdotuksen 19 §:n 2 momenttiin esimerkiksi seuraavasti: "Valtioneuvoston asetuksella voidaan tarvittaessa antaa tätä lakia tarkemmat säännökset myös muista Euroopan yhteisön asetuksissa jäsenvaltioiden päätettäväksi jätetyistä seikoista *siltä osin kuin ne eivät kuulu lain alaan.*"

Helsingissä 15. päivänä kesäkuuta 2005

Tuomas
Ojanen OTT,
 professori
 Helsinki

EDUSKUNTA

Perustuslakivaliokunta 15.6.2005

Lausunto hallituksen esityksestä no. 17/2005 vp.

1. Lausuntopyyntö

Lausunnossa pyydetään tarkastelemaan ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimuksien osalta:

- 1) Onko kyseessä omaisuudensuojan loukkaus, kun tilatuet saa uuden järjestelmän mukaan vuokramies?
- 2) Miten mahdollisesta omaisuudensuojan vastaisuudesta seuraava perustuslain säätämisyjärjestys voitaisiin välttää?

Lisäksi pyydetään tarkastelemaan ehdotuksen valtuutussäännöksiä ja tekemään ehdotuksia siitä, mistä seikoista lain kussakin valtuutussäännöksessä tulisi säätää, jotta perustuslain 80 §:n vastaisuus voitaisiin välttää.

2. Fakta-aineisto

Lausunnon antamista varten minulle on toimitettu seuraavat asiakirjat:

- Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 annettu 29.9.2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten ... muuttamisesta;
- Komission asetus (EY) N:o 795/2004 annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004;
- Komission asetus (EY) N:o 796/2004 annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004;
- Luonnos 18.5.2005 valmistelutilanteen perusteella Valtioneuvoston asetukseksi tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta.

Lausuntoni esitän kohteliaimmin seuraavan.

3. Oikeudellinen tarkastelu

Lausunnossa keskityn tarkastelemaan sopimusoikeudellisesta näkökulmasta viljelijä-maanomistajan ja viljelijä-maanvuokramiehen oikeusasemaa silmällä pitäen tilatukia. Lähtökohtana on tosiasiallinen tilanne, jossa maanomistaja on maanvuokrasopimuksella vuokrannut tilan tai osan siitä viljelijälle (tilan jatkajalle).

Ennen sopimusoikeudellista tarkastelua on syytä lyhyesti selvittää niitä tukioikeutta koskevia perusteita, jotka ilmenevät käytössäni olevista asiakirjoista ja joilla voi olla oikeudellista merkitystä lausunnon antamisen kannalta.

1. Tukioikeus myönnetään viljelijälle *hehtaarikohtaisesti* (43 artikla kohta 1). *Viljelijällä* tarkoitetaan henkilöä, joka harjoittaa *maataloustoimintaa* (2 artikla a) kohta).
2. Viljelijän tukikelpoisuus on säännelty 33 artiklassa. Viljelijä on saanut tukioikeuden joko kansallisesta varannosta tai siirron kautta.
3. Tukioikeus, jota *ei ole käytetty kolmeen vuoteen*, luovutetaan kansalliseen varantoon.(45 artikla kohta 1).
4. Tukioikeudet *voidaan siirtää* myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto (46 artikla 2 kohta).
5. Pääsäännön mukaan viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on käyttänyt 44 artiklan mukaisesti vähintään 80% tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden aikana.
6. Kestoltaan yli kuuden vuoden mittaisia pitkäaikaisia vuokrasopimuksia, jotka ovat alkaneet viimeistään 29.9.2003, pidetään *maan hankintana* sovellettaessa 21 artiklan 1 kohtaa (795/2004).
7. Tukioikeudet voidaan siirtää milloin tahansa kalenterivuoden aikana (25 artikla 1 kohta).
8. Siirtäjän on ilmoitettava siirrosta sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa siirto tapahtuu, jäsenvaltion vahvistaman määräajan kuluessa (aikaisintaan kuusi viikkoa ennen siirron toteutumista).
9. Vuokrasopimukseen sisältyvää lauseketta, jossa määrätään enintään vuorattujen hehtaareiden lukumäärää vastaavien tukioikeuksien siirtämisestä, pidetään 27 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklassa tarkoitettuna *tukioikeuksien vuokraamisena maa-alan kanssa*:
 - (a) viljelijä on vuokrannut tilansa tai osan siitä toiselle viljelijälle viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta koskevien hakemusten jättöpäivänä;
 - (b) vuokrasopimus päättyy tilatukijärjestelmää koskevien hakemusten viimeisen jättöpäivän jälkeen; ja
 - (c) viljelijä päättää vuokrata tukioikeutensa samalle viljelijälle, jolle hän on vuokrannut tilansa tai sen osan.

Tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annettavan valtioneuvoston asetusluonnoksen 8 §:n mukaan

- tilatukioikeuksia hakevan tulee osoittaa olevansa tiettyinä päivinä vuonna 2006 viljelijä, jotta hänelle voidaan myöntää tilatukioikeuksia;
- todisteena maataloustuotannon harjoittamisesta pidetään ilmoitusta tukikelpoisesta maa-alasta;
- maa-alan tulee olla em. päivinä viljelijän hallinnassa;
- maa-alan hallinnalla tarkoitetaan: omistajanhallintaa, maanvuokrasopimukseen perustuvaa vuokramiehen hallintaa, hallinto-oikeustestamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvaa hallintaa.

Yllä esitetyn perusteella näyttäisi siltä, että maanomistaja-viljelijän oikeusasemaa voidaan jäsentää seuraavasti:

Viljelijä-maanomistaja voi maanvuokrasopimuksella

- (1) antaa vuokralle tilan tai osan siitä viljelijälle ilman tukioikeuksia eli siis pelkästään maapohjan; tai

(2) vuokrata viljelijälle tilan tai osan siitä ja tukioikeudet siihen; tämä on mahdollista vain siten, että siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto. Kyse on siten tosiasiallisesti tukioikeuksien vuokrauksesta, joka on systemaattisesti erotettavasta tavallisesta maanvuokrasta.

Tilatukioikeus juridisena ja taloudellisena etuutena liitetään normeilla (1) viljelijään, jolla on (2) hallinnassaan (3) tukikelpoista maa-alaa. Maa-alan hallinta voi perustua (a) omistajanhallintaan, (b) maanvuokrasopimukseen perustuvaan vuokramiehen hallintaan, (c) hallintaoikeustestamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvaan hallintaan. Omistusoikeuteen itsessään ei ole liitettävissä tilatukioikeutta.

Tukioikeuksien vuokraus ei ilmeisestikään muodostu ongelmalliseksi viljelijä-maanomistajan näkökulmasta tarkasteltuna, koska tässä tapauksessa hän on nimenomaisesti vuokrannut yhdessä tukioikeudet ja siihen liittyvät tukikelpoiset hehtaarimäärät. Ne muodostavat taloudellisen kokonaisuuden, jota tulisi myös käsitellä yhtenä kokonaisuutena. On myös ilmeistä, ettei vuokramies ole oikeutettu siirtämään tätä kokonaisuutta vapaasti kolmannelle ilman vuokranantaja-maanomistajan suostumusta. Tämä sääntö seuraa maanvuokralain 58 §:stä. Lainkohdan mukaan vuokramies ei saa vuokranantajan luvatta siirtää vuokraoikeutta, ellei vuokranantaja ole vuokrakirjassa antanut siihen suostumustaan.

Sitä vastoin sopimusoikeudellisesti! ongelmallisempia tilanteita voi syntyä silloin, kun maanomistaja-viljelijä antaa vuokralle tilan tai osan siitä toiselle viljelijälle ilman tukioikeuksia. Syitä tällaiseen menettelyyn voi todennäköisesti olla useita, esimerkiksi maanomistaja-viljelijällä ei ole tukioikeuksia, joita voisi siirtää tai hän tarvitsee niitä muualla.

Sanotunlaisessa tilanteessa vuokramies, joka hallitsee viljelijänä maanvuokrasopimuksen perusteella tukikelpoisia maa-alueita, voi hakemuksesta saada tilatukioikeuksia, jos hän täyttää edellytykset tilatukioikeuksien myöntämiselle eli on (1) viljelijä, (2) tukikelpoista maa-alaa ja (3) hallitsee de facto sitä maanvuokrasopimuksen perusteella.

On ilmeisen yksiselitteistä, että tilatukioikeuteen oikeutettu voi olla vain se henkilö, joka täyttää samanaikaisesti kaikki edellä mainitut edellytykset omaksutun järjestelmän pohjalta. Tämä on (oikeus)poliittinen ratkaisu. Mikäli edun saisi tässä tapauksessa maanomistaja-vuokranantaja, se voisi ilmetä vuokranmäärässä.

Voidaan nyt perustellusti kysyä, onko vuokramiehellä tällaisessa tapauksessa oikeus (valta) vapaasti ilman vuokranantaja-maanomistajan suostumusta siirtää saamansa tukioikeudet myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne ilman maa-alaa sivulliselle ottaen huomioon 46 artiklan 2 kohdan määräykset. Tukioikeuksien saanti on kytketty vuokranantajalta mokrattujen hehtaarien hallintaan vuokrasopimuksen perusteella. Toisaalta 46 artiklan mukaan tukioikeudet ovat siirtokelpoinen etuus.

On selvää, ettei viljelijä-vuokranantaja ole voinut ennen vuotta 2006 solmittujen maanvuokrasopimuksien osalta ottaa vuokrasopimuksessa huomioon mainittua seikkaa esimerkiksi niin, että tällaisessa tapauksessa olisi vaihtoehtoisesti sovittu, että tukioikeus siirtyisi vuokrasuhteen lakatessa vuokranantajalle taikka että vuokramiehen olisi tarjottava ennen siirtoa kolmannelle tukioikeuden siirtoa vuokranantajalle joko ostettavaksi (osto-optio) tai muutoin. On myös mahdollista, että vuokramies käyttää tukioikeutta hyväkseen muun tukioikeuteen oikeuttavan hallitsemansa maa-alan osalta.

Mikäli tukioikeus siirtyisi maanomistaja-vuokranantajalle, ja tämä ei käyttäisi tukioikeutta kolmeen vuoteen, tulisi tukioikeus luovuttaa kansalliseen varantoon 45 artiklan 1 kohdan mukaan.

Vuoden 2006 jälkeisissä maanvuokrasopimuksissa em. kysymykseen voidaan varautua vuokrasopimuksen ehdoissa ottamalla siitä nimenomainen määräys.

Kun tilatuet saa ehdotetun uuden järjestelmän mukaan vuokramies, niin voidaanko *sopimusoikeuden* näkökulmasta ennen vuotta 2006 solmittuja maanvuokrasopimuksia oikeustoimilain (OikTL) 36 §:n yleisen sovittelusäännön mukaan sovitella maanomistaja-vuokranantajan hyväksi (ks. myös maanvuokralain (MVL) 4 § 2 mom.).

OikTL 36 §:n 1 momentti kuuluu seuraavasti: "Jos oikeustoimen ehto on kohtuuton tai sen soveltaminen johtaisi kohuttomuuteen, ehtoa voidaan joko sovitella tai jättää se huomioon ottamatta. Kohtuuttomuutta arvosteltaessa on otettava huomioon oikeustoimen koko sisältö, osapuolten asema, oikeustointa tehtäessä ja sen jälkeen vallinneet olosuhteet sekä muut seikat."

Oikeuskirjallisuudesta ks. *Pöyhönen*, Sopimusoikeuden järjestelmä ja sopimusten sovittelu 1988.

Keskeisimpiä sovitteluperusteita ovat *muuttuneet olosuhteet*. Jos ja kun lainsäädäntö muuttuu, merkitsee se yleensä *muuttunutta sopimusympäristöä*. Voidaan kysyä olosuhteiden muuttumisen merkitystä esimerkiksi seuraavasti: missä määrin toisen osapuolen *luottamus* sopimusvelvoitteiden säilymiseen muuttumattomina muuttuvissa oloissa on perusteltua? Seikat, joihin on kiinnitettävä huomiota, ovat samoja, joiden nojalla voidaan soveltaa *edellytysoppia*.

Sovittelu poikkeaa varsinaisesta edellytysopista siinä, että sovittelussa arvioinnissa ovat itsenäisinä mukana myös *sopimusvapauden* ja *heikomman hyvittämisen* edellyttämät näkökohdat. Sovittelulle ei toisaalta aseteta yhtä tiukkoja olennaisuus-, tietoisuus- ja vastaavia ehtoja kuin edellytysopissa. Niinpä sovittelu voi tulla kysymykseen, vaikkei edellytysopin soveltamiseen olisi mahdollisuuksia.

Kaiken kaikkiaan kun tarkastellaan OikTL 36 §.1 §:n mahdollista soveltamista vuokranantaja-omistajan kannalta maanvuokrasopimukseen, joka on solmittu ennen vuotta 2006, voidaan todeta, että sovittelu tapahtuu aina kohtuuttomuuden *kokonaisarvioinnin* pohjalta. Niinpä ei voida varmuudella sanoa, mikä on *in abstracto* lopputulos. On ajateltavissa, että muuttuneen normiston perusteella omistaja-vuokranantajan ja viljelijä-vuokramiehen *sopimustasapaino* olisi muuttunut niin olennaisesti, että omistaja-vuokranantaja ei olisi tehnyt maanvuokrasopimusta sillä vuokratasolla (=vuokranmäärällä), millä aikanaan sopimus on tehty, jos olisi tiennyt, että tilatuen saa vuokramies. Tämän seurauksena vuokranmäärää omistaja-vuokranantajan pyynnöstä voitaisiin sovitella *ylöspäin*. Toinen ajateltavissa oleva ehto, jota voitaisiin ainakin teoriassa sovitella, on vuokran kesto eli *lyhentää vuokra-aikaa*. Toisaalta kohtuuttomuusarvioinnin kokonaisarviointi voi tuoda sovitteluun mukana sellaisia elementtejä, jotka tekevät sovittelun tuloksen vaikeasti ennakoitavissa olevaksi. Tällöin voidaan mainita heikomman hyvittämisen periaate, joka usein mielletään vuokralaisen eduksi keskimäärin heikompana osapuolena.

On kuitenkin yksiselitteistä, ettei sovittelulla voida saattaa normien määräystä osaksi maanvuokrasopimusta. Toinen asia on, jos maanvuokrasopimuksessa on varauduttu sopimusmääräyksellä siihen, että normiston muuttuessa maanvuokrasopimuksen sisältö on neuvoteltava uusiksi (*sopimusvapauden* periaate). Tällöin joudutaan neuvottelumenettelyyn osapuolten kesken vuokrasuhteen aikana.

Edellä esitetyn perusteella päädyn siihen, ettei OikTL 36 §:n mukainen sovittelu toteutuessakaan ole lopputulokseltaan ennakoitavissa oleva oikeussuojakeino omistaja-vuokranantajan kannalta.

Edellä sanotusta seuraa, että jos oikeuspoliittisesti halutaan vahvistaa omistaja-vuokranantajan oikeusasemaa siirtymävaiheessa, niin se tulisi tapahtua sääntelyllä, jolla mahdollistetaan se, että vuokramiehen on tarjottava tilatukioikeutta omistaja-vuokranantajalle ennen siirtoa kolmannelle.

Helsingissä kesäkuun 13 päivänä 2005

Jamo Tepora
oikeustieteen tohtori
siviilioikeuden professori

Sihteeristön ehdotus
15.6.2005

Muutoksia luonnokseen 8.6.2005

Kappaleiden 13-21 tilalle

Uusi tilatuki]Järjestelmä

Tukioikeus muodostetaan uudessa tilatukijärjestelmässä sellaiselle maataloustoimintaa harjoittavalle ns. aktiiviviljelijälle, jonka hallinnassa tukikelpoinen maatalousmaa on järjestelmän ensimmäisenä toimeenpanovuonna. Tukioikeuden käyttö ei ole sidottu tukioikeuden muodostamishetkellä viljelijän hallinnassa olleeseen maatalousmaahan. Viljelijä voi käyttää hänelle muodostettua tukioikeutta myös muulla pinta-alalla, kunhan tukikelpoiset viljelylohkot ovat asianomaisella tukikaudella olleet viljelijän käytössä vähintään kymmenen kuukautta. Tukioikeus voidaan siirtää viljelijältä toiselle esimerkiksi myymällä se maa-alan kanssa tai ilman maa-alaa. Tukioikeus voidaan myös vuokrata. Edellytyksenä on, että vuokraamiseen liittyy tukioikeutta vastaavan tukikelpoisen maa-alan siirto.

Sääntelyä tukioikeuden muodostamisesta, käyttämisestä ja vaihdantakelpoisuudesta sovelletaan siitä riippumatta, onko tukikelpoinen maatalousmaa tukioikeutta muodostettaessa viljelijän omistamaa vai onko se hänen hallinnassaan esimerkiksi maanvuokrasopimuksen perusteella. Tukioikeus muodostetaan aktiiviviljelijälle siinäkin tapauksessa, että viljelijä harjoittaa maataloustoimintaa joltakulta toiselta vuokraamallaan tukikelpoisella maatalousmaalla. Vuokraviljelijä voi maanvuokrasopimuksen mahdollisesti päätyttyä käyttää hänelle muodostettua tukioikeutta myös esimerkiksi omistukseensa sittemmin hankkimalla tai jonkun toisen maanomistajan vuokraamalla tukikelpoisella maalla. Vuokraviljelijä voi samoin edellytyksin kuin muutkin viljelijät siirtää hänelle muodostetun tukioikeuden.

Tukioikeus muodostetaan iäriestelmää ensimmäisenä toimeennano vuonna vuokraviljelijälle siinäkin tapauksessa, että tukikelpoinen maatalousmaa on hänen hallinnassaan ennen lain voimaantuloa tehdyn maanvuokrasopimuksen perusteella. Sääntely ei suoranaisesti koske maanvuokrasopimusten sisältöä eikä vaikuta välittömästi sopimussuhteen osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Varallisuusarvoisen ja vaihdantakelpoisen tukioikeuden ohjautuminen tukijärjestelmän perusteiden muutoksen takia

vuokraviljelijälle voi kuitenkin välillisesti vaikuttaa sopijapuolten taloudelliseen asemaan tavalla, jota kumpikaan osapuoli ei ole voinut ennakoida vuokrasopimusta tehtäessä. Sääntelyä on siksi arvioitava perustuslain 15 §:ssä turvatun omaisuuden suojan näkökulmasta.

Arvioinnin lähtökohtia

Omaisuuden perustuslainsuoja turvaa myös sopimussuhteiden pysyvyyttä, joskaan kielto puuttua taannehtivasti sopimussuhteiden koskemattomuuteen ei ole perustuslakivaliokunnan käytännössä muodostunut ehdottomaksi (PeVL 28/1994 vp, PeVL 37/1998 vp, s. 2/1, PeVL 63/2002 vp, s. 2/1). Varallisuus oikeudellisten oikeustoimien pysyvyyden suojan taustalla on ajatus oikeussubjektien perusteltujen odotusten suojaamisesta taloudellisissa asioissa (PeVL 48/1998 vp, s. 2/II, PeVL 33/2002 vp, s. 3/1, PeVL 21/2004 vp, s. 3/1). Perusteltujen odotusten suojaan on valiokunnan käytännössä katsottu kuuluvan oikeus luottaa sopimussuhteen kannalta olennaisia oikeuksia ja velvollisuuksia sääntelevän lainsäädännön pysyvyyteen niin, että tällaisia seikkoja ei voida säännellä tavalla, joka kohtuuttomasti heikentäisi sopimusosapuolten oikeusasemaa (PeVL 21/2004 vp, s. 3/1). Perusteltujen odotusten ja luottamuksen suojan merkityksen on katsottu korostuvan, kun kysymyksessä on lailla alun alkaen luotu erityisjärjestely (PeVL 45/2002 vp, s. 2-3). Valiokunta on arvioinut tällaistakin omaisuuden suojaan puuttuvaa sääntelyä perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten, kuten sääntelyn tarkoituksen hyväksyttävyyden ja sääntelyn oikeasuhtaisuuden kannalta (PeVL 1/2003 vp, s. 3-4, PeVL 63/2002 vp, s. 2-3, PeVL 45/2002 vp, s. 3, PeVL 21/2004 vp, s. 3-4)

Omaisuudensuoja on EY:n tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan suojattu perusoikeutena myös EY:n oikeuden yleisissä oikeusperiaatteissa. Primäärioikeuden tasolla on syytä mainita EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan 2 kohta, jossa viitataan Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen. Omaisuudensuoja on mainittu myös EU:n pemsiokeuskirjan 17 artiklassa. Lisäksi EY:n perustamissopimuksen 295 artikla estää antamasta yhteisötasolla sellaista sääntelyä, joka muuttaisi kansallisen omistusoikeusjärjestelmän perusteita (ks. PeVL 5/2001 vp, s. 2-3).

Yksittäisiä yhteisöoikeuden säännöksiä ei saa tulkita perusoikeuksien vastaisella tavalla (esim. C-100/88 Oyowe & Traore [1989] ECR 4285, tuomion kohta 16). Jos jokin säännös antaa sijaa tulkintavaihtoehdoille, niistä on valittava kaikkein perusoikeusmukaisin. Tämä velvoittaa myös jäsenvaltioita niiden pannaessa yhteisön lainsäädäntöä täytäntöön (esim. C-5/88 VVachauf [1989] ECR 2609, tuomion kohdat 19 ja 22).

Arvio ehdotuksesta

Tilatukijärjestelmän siirtymäjärjestelyjen oikeasuhtaisuuteen liittyvät näkökohdat muodostuvat sääntelyn perustuslainmukaisuuden arvioinnin kannalta keskeisiksi.

Sääntelyn soveltaminen sellaisenaan myös ennen lain voimaantuloa tehtyjen vuokrasopimusten perusteella harjoitettavaan maataloustoimintaan voi joissakin tapauksissa merkitä vuokranantajan näkökulmasta oikeudenmenetykseen rinnastuvan tilanteen muodostumista. Tämä johtuu ennen muuta siitä, ettei tukijärjestelmän perusteisiin kohdistuvaa muutosta ole ainakaan kaikissa tapauksissa ollut mahdollista ottaa sopimuksen tekohetkellä huomioon. Vaikka

mei ata 1 onrlp>E> tai ry> i ä" D E-nii i ml^aan ^link/ainryri r\mcca fmiim/ilo \ r r> 1 i r v hti o t> «iialac?i
SVA
UUUUIVUVVVI VMS. ^HUVUUII UIWVMIAMI>U VIIIHVIIHUU III IJU IUIUIV IJU VI V GUVVUIIICII
IUIVIVOia UIV

sinänsä perusteita pitää alalla mahdollisesti olevia tukijärjestelmiä muuttumattomina, on selvää, että vuokrasopimuksessa olisi sovittu tukioikeuteen liittyvistä seikoista, jos osapuolet olisivat tienneet uuden tilatukijärjestelmän tulevan vuokrakauden aikana täytäntöön pantavaksi.

Maanvuokrasuhteisiin liittyvät erityspiirteet on vuokramarkkinoiden häiriöttömän toiminnan takaamiseksi pyrittävä ottamaan esityksessä huomioon. Vuokraviljelijälle vahvistettu tukioikeus voidaan nimittäin siirtää vuokraviljelijältä maanomistajalle osapuolten keskinäisellä sopimuksella. Jos viljelijä luovuttaa tukioikeuden vuokranantajalle vastikkeetta, ei luovutusta lakiehdotuksen 10 §:n 4 momentin

mukaan pidetä perintö- ja lahjaverolaissa tarkoitettuna lahjana. Edellytyksenä on, että tukioikeus luovutetaan 28 päivänä huhtikuuta 2006 voimassa olevan vuokrakauden päättyessä, kuitenkin viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Vuokranantajan näkökulmasta ongelmalliseksi muodostuu tilanne, jossa maanvuokrasopimusta ei vuokrakauden päätyttyä jatketa eikä sopimusta tukioikeuden siirtämisestä tehdä. Joissakin tapauksissa vuokranantaja voi ryhtyä itse aktiiviviljelijäksi ja hakea tukioikeutta lakiehdotuksen 5 §:ssä tarkoitettua kansallisesta varannosta. Mahdollisuus myöntää tukioikeus kansallisesta varannosta riippuu tosin varannon koosta ja sieltä annettavien tukioikeuksien tarkemmista myöntämisedellytyksistä.

Sääntely voi edellä esitetyn pemsteella/johtaa vuokranantajan oikeusaseman merkittäväänkin heikentymiseen vuokrasopimusta tehtäessä vallinnaisiin olosuhteisiin verrattuna. Sen vuoksi valiokunta pitää valtiosääntöoikeudellisista syistä tärkeänä, että tilatukijärjestelmän toimeenpanosta johtuvat vaikutukset ennen käsiteltävänä olevan lain voimaantuloa tehdyn maanvuokrasopimuksen vuokranantajaosapuolen oikeusasemaan otetaan siirtymäjärjestelyissä huomioon esimerkiksi lisäämällä lakiehdotuksen 20 §:ään näin kuuluva 3 momentti: "Ennen tämän lain voimaantuloa tehdyn maanvuokrasopimuksen perusteella maatalousmaata hallinnassaan pitävälle viljelijälle tämän lain mukaan myönnetty tukioikeus siirtyy vuokranantajalle vuokrakauden päättyessä, jollei^vuokralaisen ja vuokranantajan välillä ole muuta sovittu tai sovita eikä vuokranantaja itsestään riippumattomista syistä saa tukioikeutta kansallisesta varannosta

~~(vnnHnn lrtlligr.r.n vnnfrnkmidfln päärryriagr.tä)~~ " [Tämä ----- ÖB ----- edellytys ---- lakiehdotuksen käsittelemiselle tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä].

Kappaleet 22-23 poistetaan

Kappaleiden 24-26 tilalle

Asetuksenantovaltuudet

Ehdotettu sääntely perustuu olennaisesti lainsäädäntövallan delegoinnin varaan. Lakiehdotus sisältää runsaasti väljäköjiä säännöksiä valtioneuvoston asetuksenantovaltuuksista. Tällaista sääntelyä on arvioitava perustuslain 80 §:n kannalta. Sen 1 momentin mukaan valtioneuvosto voi antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Valtuutuksen säätämiseen laissa on perustuslakivaliokunnan vakiintuneessa käytännössä kohdistettu vaatimuksia sääntelyn täsmällisyydestä ja tarkkarajaisuudesta (esim. PeVL 1/2004 vp, s. 2/1).

Valtuussäännösten näennäisestä väljyydestä huolimatta asetuksenantajan toimivalta ei ole täysin rajoittamatonta. Valtioneuvoston toimivaltaa rajoittaa lakiehdotuksen säännösten lisäksi tilatukijärjestelmästä annettu Euroopan yhteisön verraten yksityiskohtainen lainsäädäntö. Tämä sääntely muodostaa valiokunnan maataloustukijärjestelmien sääntelystä lausumat aiemmat kannanotot huomioon ottaen sen kokonaisuuden, jota "tarkempia" säännöksiä valtioneuvosto voi valtuuksien nojalla yleensä antaa (PeVL 46/2001 vp, s. 2/1, PeVL 47/2001 vp, s. 2=3, PeVL 48/2001 vp, s. 3/II). Useissa valtuussäännöksissä asetuksenantajan toimivaltaa on vielä nimenomaisella maininnalla sidottu EY-lainsäädäntöön (PeVL 45/2001 vp, s. 5/II). Valiokunta pitää kuitenkin asianmukaisena, että valtuuksien nojalla annettavien asetusten muuta sääntelyä täsmäntävä luonne ilmenee selvästi itse valtuussäännösten tekstistä (esim. "... asetuksella säädetään *tarkemmin* ks. PeVL 47/2001 vp, s. 3/1). Tässä suhteessa puutteita on esimerkiksi lakiehdotuksen 10 §:n 5 momentin, 5 §:n 3 momentin ja 8 §:n 5 momentin valtuussäännöksissä.

Valiokunta muistuttaa siitä, että perustuslain 80 §:n 1 momentin säännökset rajoittavat suoraan valtuussäännösten tulkintaa samoin kuin valtuuksien nojalla annettavien säännösten sisältöä (PeVL 29/2004 vp, s. 4/1). Asetuksella ei siten esimerkiksi lakiehdotuksen 7 §:n nojalla voida antaa viranomaiselle toimivaltaa perustavia tai muita lain alaan kuuluvia säännöksiä pykälässä tarkoitettujen hoitovaatimusten "valvonnasta". Selvää lisäksi on, ettei asetuksella ole lakiehdotuksen 19 §:n 2 momentin perusteella mahdollista antaa säännöksiä sellaisista Euroopan yhteisön lainsäädännössä jäsenvaltioiden päätettäväksi

jätetyistä seikoista, joista on perustuslain mukaan säädettävä lailla. Valtuussäännöksiä on näiltä osin syytä täsmentää niiden käyttöalan tällaista kapeutta ilmentävin maininnoin.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään 10 §:n 2 momentin nojalla tukioikeuksien kauppalueista. Tältä osin kysymys on varallisuusarvoisten ja vaihdantakelpoisten tukioikeuksien siirto-oikeuden sinänsä hyväksyttävästä, alueellisesta rajoituksesta. Tällaisen rajoituksen perusteista on perustuslain 80 §:n takia säädettävä lailla. Jotta lakiehdotus voidaan näiltä osin käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, on siihen lisättävä säännökset joko kauppalueista tai ainakin niiden muodostamisen yleisistä perusteista.

Valtioneuvoston asetuksella vahvistetaan 12 §:n 1 momentin nojalla edellytykset, joiden mukaisesti viljelijöille voidaan antaa momentissa tarkoitettu lupa. Kysymys on elinkeinotoiminnan harjoittamiseen liittyvästä lupasääntelystä, jota ei voida jättää ehdotetulla tavalla avoimesti asetuksen varaan. Jos valtuutusta ei ole mahdollista muotoilla EY-lainsäädäntöä tarkempien säännösten antamista tarkoittavaksi, tulee luvan myöntämisedellytyksistä lisätä lakiin ainakin asetuksenantovallan käyttöä ohjaavat säännökset, jotta lakiehdotus voidaan näiltä osin käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Jos lakiehdotuksen valtuussäännöksiä ei ole tässä yhteydessä mahdollista tarkistaa valiokunnan esittämien valtiosääntöoikeudellisten huomautusten edellyttämällä tavalla ja valtuuksille on pakottava tarve, voidaan lakiehdotus käsitellä perustuslain 73 §:ssä säädettyssä järjestyksessä. Tällöin lain voimassaoloaika on asianmukaista rajata korkeintaan yhteen ~~kohteen~~ vuoteen. Poikkeuslain voimassa ollessa tulee saada aikaan perustuslain vaatimukset täyttävä pysyväisluonteinen lainsäädäntö (ks. PeVL 46/2004 vp, s. 3-4).

Maatalouselinkeinon sääntely on valiokunnan mielestä muodostunut varsin sekavaksi ja vaikeasti hahmotettavaksi. Tämä liittyy osin nyt käsiteltävänä olevan lakiehdotuksen puiteluonteeseen ja osin siihen, että laki on ehdotuksen 1 §:n perusteella toissijainen suhteessa Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta vuonna 1994 annettuun - niin ikään puiteluonteiseen - lakiin. Elinkeinoimintaan kohdistuvan sääntelyn tällaista tilaa ei voida pitää perustuslain näkökulmasta asianmukaisena. Sen vuoksi valtioneuvoston piirissä on valiokunnan mielestä syytä ryhtyä toimenpiteisiin sääntelyn selkeyttämiseksi. Tällöin on aiheellista vielä kokonaisuudesta käsin arvioida sääntelyä myös säädöstason ja lainsäädäntövallan delegoinnin näkökulmista.

Kappale 31

Lausuntonaan perustuslakivaliokunta esittää,

että lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä, jos valiokunnan sen 10 §:n 2 momentista ja 12 §:n 1 momentista tekemät valtiosääntöoikeudelliset huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon.